

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 14 februari 2007

Nr 121—151

INNEHÅLL

Nr		Sidan
121	Kreditinstitutslag	378
122	Lag om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform	436
123	Lag om ändring av sparbankslagen	438
124	Lag om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	441
125	Lag om ändring av 1 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ...	447
126	Lag om ändring av lagen om statens säkerhetsfond	448
127	Lag om ändring av lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland	450
128	Lag om ändring av lagen om hypoteksbanker	453
129	Lag om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar	455
130	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	456
131	Lag om ändring av lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen	459
132	Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	460
133	Lag om ändring av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen	464
134	Lag om ändring av lagen om placeringsfonder	465
135	Lag om ändring av lagen om värdepappersföretag	467
136	Lag om ändring av 14 b kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag	469
137	Lag om ändring av 12 a kap. 1 § i lagen om försäkringsföreningar	470
138	Lag om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant	471
139	Lag om ändring av 2 § i lagen om betalningsöverföringar	472
140	Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter	473
141	Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen	474
142	Lag om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar	475
143	Lag om ändring av 11 a § i lagen om konkurrensbegränsningar	476
144	Lag om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation	477
145	Lag om ändring av 3 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt	478
146	Lag om ändring av 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem	479
147	Lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	480
148	Lag om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen	482
149	Finansministeriets förordning om beräkning av kapitalkrav och om begränsning av exponeringar mot kunder för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat	483
150	Finansministeriets förordning om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i kreditinstitut och värdepappersföretag	495
151	Finansministeriets förordning om fondbolags bokslut och verksamhetsberättelse samt om placeringsfonders bokslut, verksamhetsberättelse och halvårsrapport	520

Nr 121

Kreditinstitutslag

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet, om de krav som ställs på verksamheten och om tillsynen över att kraven iakttas. Dessutom föreskrivs om rätten att bedriva annan affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel.

2 §

Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet

På kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), på sparbanker sparbankslagen (1502/2001), på kreditinstitut i andelslagsform lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) och på hypoteks-föreningar lagen om hypoteksföreningar (936/1978).

I lagen om hypoteksbanker (1240/1999) föreskrivs om kreditinstituts rätt att bedriva hypoteksbankverksamhet.

I lagen om värdepappersföretag (579/1996) föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att höra till ersättningsfonden för investerarskydd.

I lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) och i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) föreskrivs om tryggnad av inlåningsbankers verksamhet då dessa har råkat i ekonomiska svårigheter.

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar i enlighet med lagen om Finansinspektionen (587/2003) att denna lag samt föreskrifter och bestämmelser som utfärdas med stöd av den följs, i enlighet med den nämnda lagen och denna lag. Sparbankerna övervakas dessutom av sparbanksinspektionen, medan de andelsbanker som ingår i sammanslutningen av andelsbanker och andra medlemskreditinstitut övervakas av sammanslutningens centralinstitut.

I lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) föreskrivs om tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat som bildats av kreditinstitut och försäkringsföretag.

RP 21/2006
EkUB 25/2006
RSv 252/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG (32006L0048); EGT nr L 177, 30.6.2006, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG (32006L0049); EGT nr L 177, 30.6.2006, s. 201

Definitioner

4 §

Kreditinstitutsverksamhet

Med *kreditinstitutsverksamhet* avses i denna lag affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel och

1) erbjuda krediter eller annan finansiering för egen räkning, eller

2) bedriva generell betalningsförmedling eller ge ut elektroniska pengar.

Som finansiering enligt 1 mom. 1 punkten betraktas inte betalningstid som den som säljer varor eller tjänster beviljar köparen och inte heller finansiering uteslutande till sådana företag inom samma koncern som inte erbjuder finansiering enligt 1 mom. inom ramen för sin affärsverksamhet. Utgivning av sådana elektroniska pengar som endast den som ger ut de elektroniska pengarna själv godkänner som betalning betraktas inte som utgivning av elektroniska pengar enligt 1 mom. 2 punkten.

5 §

Begränsad kreditinstitutsverksamhet

Med *begränsad kreditinstitutsverksamhet* avses i denna lag

1) tillhandahållande av finansiering i syfte att bevilja betalningstid vid köp av varor eller tjänster som säljs av företag som hör till samma företagsgrupp enligt 2 mom.,

2) mottagande av återbetalbara medel från allmänheten på kundkonton som kan användas enbart till betalning av varor eller tjänster som säljs av företag som hör till samma företagsgrupp enligt 2 mom. och vars medel kan tas ut kontant,

3) utgivning av elektroniska pengar som enbart företag som hör till samma företagsgrupp enligt 2 mom. godkänner som betalning,

4) utgivning av elektroniska pengar och erbjudande till allmänheten av kundkonton som avses i 6 § 2 mom., om beloppet av de medel som i denna verksamhet tagits emot

från allmänheten inte under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har överstigit 5 miljoner euro och aldrig överstiger 6 miljoner euro.

Med *företagsgrupp* avses i 1 mom.

1) en koncern enligt bokföringslagen (1336/1997),

2) en grupp som består av ett centralt företag, av företag som hör till samma koncern som detta eller av företag som har ett nära och bestående företagsekonomiskt förhållande till det centrala företaget eller till ett företag som hör till samma koncern som detta,

3) företag med verksamhet i samma byggnad eller på samma tomt eller på ett därmed jämförbart klart avgränsat område.

6 §

Elektroniska pengar och kundkonton

Med *elektroniska pengar* avses i denna lag ett penningvärde som har lagrats på ett elektroniskt datamedium mot att ett lika stort belopp har betalats till utgivaren av de elektroniska pengarna och som ett eller flera företag har förbundit sig att godkänna som betalning.

Vad denna lag föreskriver om utgivning av elektroniska pengar tillämpas också när medel som skall återbetalas på anfordran tas emot från allmänheten på konton som kan användas till betalning av varor eller tjänster som ett eller flera företag säljer och vars medel kan tas ut kontant (*kundkonto*).

7 §

Återbetalbara medel

Med *återbetalbara medel* avses i denna lag medel som inlånats i affärsverksamhet.

Med *medel som skall återbetalas på anfordran* avses i denna lag andra återbetalbara medel än de som inlånats för en viss tid och som borgenären enligt avtalsvillkoren kan säga upp till betalning genast eller efter en uppsägningstid på högst 30 dagar samt återbetalbara medel som inlånats för viss tid men högst 30 dagar eller vilka borgenären kan

säga upp före förfallodagen även i andra fall än i de exceptionella situationer som särskilt nämns i avtalsvillkoren.

8 §

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som enligt denna lag har koncession för kreditinstitutsverksamhet. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett betalningsförmedlingsföretag.

Med *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som övervakas på ett sätt som motsvarar övervakningen av ett kreditinstitut enligt denna lag.

9 §

Inlåningsbank

En *inlåningsbank* är ett kreditinstitut som får ta emot inlåning och andra återbetalbara medel från allmänheten samt bedriva verksamhet enligt 4 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

En inlåningsbank kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en sparbanks.

Inlåningsbanker skall höra till insättningsgarantifonden enligt 7 kap.

10 §

Inlåning

Med *inlåning* avses i denna lag återbetalbara medel som helt eller delvis skall ersättas ur insättningsgarantifonden i enlighet med 105 §.

Vid marknadsföring får ordet "inlåning" användas, antingen som sådant eller som ett sammansättningsled, endast i fråga om penningmedel som avses i 1 mom. Vid marknadsföring som gäller mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten får förfarandet inte heller i övrigt försvåra särskiljandet av inlåning från andra återbetalbara medel.

Inlåning får tas emot endast på konton

vilkas villkor stämmer överens med de allmänna villkor som Finansinspektionen godkännt.

11 §

Kreditföretag

Ett *kreditföretag* är ett kreditinstitut som från allmänheten får ta emot andra återbetalbara medel än inlåning samt bedriva verksamhet som avses i 4 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Ett kreditföretag kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en hypoteksförening.

12 §

Betalningsförmedlingsföretag

Ett *betalningsförmedlingsföretag* är ett kreditinstitut som får bedriva verksamhet enligt 4 § 1 mom. 2 punkten.

Ett betalningsförmedlingsföretag kan vara ett aktiebolag eller ett andelslag.

13 §

Finansiella institut

Med *finansiella institut* avses i denna lag finländska eller utländska företag som inte är kreditinstitut eller utländska kreditinstitut och vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten eller förvärva aktier och andelar. Som finansiella institut betraktas också värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag samt med dessa jämförbara utländska företag, om inte annat föreskrivs nedan. Som finansiella institut betraktas inte försäkringsholdingsammanslutningar som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och inte heller konglomerats holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om inte annat följer av 73 § 2 mom.

14 §

Tjänsteföretag

Med *tjänsteföretag* avses i denna lag ett

finländskt eller utländskt företag som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera kreditinstitut eller utländska kreditinstitut genom att äga, inneha eller förvalta fastigheter eller som för ett eller flera kreditinstitut producerar databehandlingstjänster eller andra motsvarande tjänster som hänför sig till kreditinstitutets eller det utländska kreditinstitutets huvudsakliga kreditinstitutsverksamheten.

15 §

Holdingföretag

Med *holdingföretag* avses i denna lag ett finansiellt institut vars dotterföretag huvudsakligen är kreditinstitut, utländska kreditinstitut eller finansiella institut av vilka åtminstone ett är kreditinstitut.

Finansinspektionen skall efter att ha fått kännedom om att ett företag som inte är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag till ett kreditinstitut utan dröjsmål besluta om företaget skall betraktas som ett holdingföretag enligt 1 mom.

16 §

Finansiell företagsgrupp

Med *finansiell företagsgrupp* avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderkreditinstitut eller utländska moderkreditinstitut, ett sådant kreditinstituts moderholdingföretag som inte är ett värdepappersföretag (*den finansiella företagsgruppens moderföretag*) samt sådana dotterföretag till moderföretaget som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag (*den finansiella företagsgruppens dotterföretag*). Med koncern, moderföretag och dotterföretag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen samt med dem jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

I 72 § föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn över en finansiell företagsgrupps moderkreditinstitut och därmed jämförbara dotterkreditinstitut till ett holdingföretag.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning från allmänheten

17 §

Koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet

Kreditinstitutsverksamhet får inte bedrivas utan koncession enligt denna lag.

18 §

Undantag från koncessionsplikten

Utan hinder av 17 § får aktiebolag och andelslag bedriva begränsad kreditinstitutsverksamhet utan koncession.

Aktiebolag eller andelslag som har för avsikt att bedriva begränsad kreditinstitutsverksamhet skall innan verksamheten inleds göra en anmälan till Finansinspektionen. Ett aktiebolag eller ett andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet skall dessutom utan dröjsmål anmäla till Finansinspektionen när verksamheten upphör eller om det sker betydande förändringar i verksamhetens omfattning. Finansinspektionen skall inom tre månader efter att ha tagit emot anmälan besluta om den planerade verksamheten skall betraktas som begränsad kreditinstitutsverksamhet. Finansinspektionen skall utan dröjsmål återkalla beslutet, om verksamheten inte längre utgör begränsad kreditinstitutsverksamhet.

När den gräns som nämns i 5 § 1 mom. 4 punkten överskrids skall ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet senast sex månader efter utgången av den räkenskapsperiod under vilken den gräns som anges först i nämnda punkt överskridits eller senast sex månader efter det att den gräns som anges senare i nämnda punkt överskridits, ansöka om koncession enligt denna lag, anpassa sin verksamhet efter lagen i övrigt eller upphöra med verksamheten.

På aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet tillämpas

inte bestämmelserna i denna lag, med undantag för 10 § 2 mom. samt 19—21, 127, 168 och 174 §.

Ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet skall varje kvartal meddela Finansinspektionen det sammanlagda beloppet av de skulder som baserar sig på de elektroniska pengar som aktiebolaget eller andelslaget har gett ut och på kundkonton i aktiebolaget eller andelslaget. Finansinspektionen har dessutom rätt att av ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet få de övriga uppgifter som behövs för tillämpningen av denna paragraf. Finansinspektionen kan utfärda de närmare föreskrifter om fullgörande av rapporteringsskyldigheten enligt detta moment som behövs för tillsynen.

På aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet tillämpas lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998).

19 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bara kreditinstitut får bedriva affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel på annat sätt än genom emission av värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen (495/1989), om inte annat föreskrivs i 20 §.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretags rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel enligt lagen om värdepappersföretag eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Bestämmelserna i 19 § begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar.

Ett aktiebolag och andelslag får utan hinder av 19 § från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran, på ett kundkonto som får användas enbart till betalning av varor och tjänster som aktiebolaget eller andelslaget självt säljer och vars medel kan tas ut kontant samt ge ut elektroniska pengar som endast aktiebolaget eller andelslaget självt godkänner som betalning. Aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet får dessutom på kundkonto som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran och ge ut elektroniska pengar som avses i 3 punkten i nämnda moment.

Ett aktiebolag eller andelslag som avses i 2 mom. eller, om aktiebolaget eller andelslaget hör till en företagsgrupp som avses i 5 § 2 mom., alla aktiebolag och andelslag som hör till samma företagsgrupp tillsammans får från en och samma kund på ett kundkonto ta emot högst ett belopp som motsvarar 3 000 euro. Ett aktiebolag och andelslag som avses i 2 mom. får på ett och samma elektroniska datamedium lagra elektroniska pengar högst till ett belopp som motsvarar 150 euro.

Aktiebolag och andelslag får utan hinder av 19 § från allmänheten ta emot återbetalbara medel genom att erbjuda andra skuldinstrument än sådana som skall återbetalas på anfordran. Om dessa skuldinstrument erbjuds allmänheten på andra sätt än genom att värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen emitteras till allmänheten, skall aktiebolaget eller andelslaget upprätta och offentliggöra delårsrapporter, årsrapporter, bokslut och bokslutskommunikéer med iakttagande i tillämpliga delar av 2 kap. 5, 5 a, 6 och 6 a § i värdepappersmarknadslagen. På undantag från informationsskyldigheten enligt denna paragraf tillämpas 2 kap. 11 § i värdepappersmarknadslagen.

21 §

Firma

Andra än inlåningsbanker, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken får i sin firma använda ordet "bank" endast om det är

uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till inlåningsbanksverksamhet.

Utan hinder av 1 mom. får ett företag i sin firma använda en hänvisning till firman för en inlåningsbank som hör till samma koncern som företaget. Ett företag som hör till sammanslutningen av andelsbanker får dessutom i sin firma använda en hänvisning till andelsbankerna.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller även bifirma och sekundärt kännetecken.

3 kap.

Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet

22 §

Koncessionsansökan

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett kreditinstitut koncession. Koncession kan beviljas för verksamhet som inlåningsbank, kreditföretag eller betalningsförmedlingsföretag. Finansministeriet föreskriver genom förordning vilka upplysningar som skall fogas till ansökan.

Insättningsgarantifondens yttrande skall begäras om en inlåningsbanks koncessionsansökan. Dessutom skall ett yttrande begäras av den i lagen om värdepappersföretag avsedda ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning eller sina stadgar kan tillhandahålla investeringstjänster.

Om koncession söks av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut eller till ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag och kreditinstitutet eller företaget har koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) eller av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstituts eller annat ovan avsett utländskt företags moderföretag, skall ett yttrande begäras av den statens behöriga tillsynsmyndighet. Ett yttrande skall begäras också i det fall att samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i det konces-

sionssökande företaget som i det utländska kreditinstitutet eller i något annat av de utländska företag som avses ovan. I en begäran som avses i detta moment skall den som lämnar yttrande ombes att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos de chefer som ingår i ledningen för ett annat företag i samma grupp och att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över kreditinstitutet.

Om de uppgifter enligt 1 mom. som är en förutsättning för att koncession skall beviljas förändras i något väsentligt avseende efter det att koncessionen beviljats, skall kreditinstitutet lämna besked om förändringarna på det sätt som Finansinspektionen närmare bestämmer.

23 §

Koncessionsbeslut

Finansinspektionen skall besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter det att sökanden har lämnat in de för avgörandet nödvändiga handlingarna och upplysningarna. Koncessionsbeslutet skall dock alltid ges inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen kan efter att ha hört sökanden förena koncessionen med sådana begränsningar eller villkor för kreditinstitutets affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter det att koncessionen beviljats kan Finansinspektionen på ansökan av kreditinstitutet ändra koncessionsvillkoren.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga. Överklagandet och behandlingen av det sker på samma sätt som vid ett överklagande av ett avslag. Sådant överklagande kan göras till dess att ett beslut har meddelats. Finansinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om beslutet ifall det har meddelats efter överklagandet. För överklagande och behandling enligt detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

24 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession skall beviljas om det på basis av de upplysningar som lämnats in kan säkerställas att kreditinstitutet uppfyller förutsättningarna enligt 4 och 5 kap. i fråga om verksamhet och finansiell ställning. Koncession kan beviljas också för ett nytt kreditinstitut innan det registreras.

25 §

Koncession för europabolag och europeiska kooperativa föreningar

Koncession kan beviljas också för europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan kallad *europabolagsförordningen*, och som har beviljats motsvarande koncession i en EES-stat och har för avsikt att flytta sitt säte till Finland enligt artikel 8 i förordningen. Ett yttrande om koncessionsansökan skall begäras av den tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden i denna stat. Detsamma gäller bildande av ett europabolag genom fusion så att det övertagande bolaget med säte i en annan stat registreras som europabolag i Finland. Vad denna paragraf föreskriver om europabolag skall på motsvarande sätt tillämpas på europeiska kooperativa föreningar enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar), nedan kallad *SCE-förordningen*.

26 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen skall anmäla koncessioner för registrering. En inlåningsbanks koncession skall dessutom för kännedom anmälas till insättningsgarantifonden och, om kreditinstitutet tillhandahåller investerings-tjänster, till ersättningsfonden för investerarskydd. En koncession som har beviljats för ett nytt företag eller för ett europabolag som flyttar sitt säte till Finland skall registreras samtidigt som företaget.

27 §

Inledande av verksamhet

Ett kreditinstitut kan, om inte annat följer av koncessionsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter det att koncessionen har beviljats och kreditinstitutet till Finansinspektionen har lämnat de uppgifter som avses i 2 mom. samt, om koncessionen avser ett nytt företag, efter det att företaget har registrerats.

Kreditinstitutet får inte inleda sin verksamhet förrän det till Finansinspektionen har överlämnat

1) ett fullständigt handelsregisterutdrag inklusive kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar,

2) namnen på och övriga nödvändiga uppgifter om medlemmarna och suppleanterna i förvaltningsrådet och styrelsen, på verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt på revisorerna och revisorssuppleanterna.

Om det sker förändringar i de uppgifter som nämns i 2 mom. skall Finansinspektionen omedelbart underrättas om dessa.

28 §

Återkallande av koncession

Finansinspektionen kan återkalla ett kreditinstituts koncession om

1) det i kreditinstitutets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av lag eller förordningar eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dessa,

2) kreditinstitutet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) villkoren för beviljandet av koncessionen inte längre är uppfyllda,

4) kreditinstitutets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter det att koncessionen beviljades, eller

5) väsentligt oriktiga upplysningar lämnades när koncessionen söktes.

Bestämmelser om återkallande av koncessionen på framställning av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

Finansinspektionen skall återkalla koncessionen om kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

Finansinspektionen skall anmäla återkallandet av koncessionen för registrering. Dessutom skall insättningsgarantifonden, den säkerhetsfond som avses i 7 kap. och ersättningsfonden för investerarskydd underrättas om återkallandet, om kreditinstitutet är medlem i någon av fonderna.

När ett kreditinstituts koncession har återkallats kan institutets verksamhet med Finansinspektionens samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen.

Ett beslut om återkallande av en koncession skall, oavsett överklagande, tillämpas tills vidare om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

När Finansinspektionen återkallar koncessionen för ett kreditinstitut som har verksamhet också i någon annan EES-stat skall den underrätta tillsynsmyndigheten i den andra staten om sitt beslut.

29 §

Begränsning av affärsverksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett kreditinstituts koncessionsenliga verksamhet och, om ett missförhållande inte har avhjulpts inom utsatt tid, ändra koncessionsvillkoren så att verksamheten varaktigt begränsas, om det i kreditinstitutets verksamhet har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet allvarligt kan skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen.

På beslut som avses i denna paragraf tillämpas 28 § 6 och 7 mom.

4 kap.

Allmänna förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet

Tillåten affärsverksamhet

30 §

Affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker

För inlåningsbanker tillåten affärsverksamhet är

- 1) inlåning samt mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten,
- 2) annan upplåning,
- 3) utlåning och finansieringsverksamhet samt andra finansieringsarrangemang,
- 4) finansiell leasing,
- 5) generell betalningsförmedling och andra betalningstjänster,
- 6) utgivning av elektroniska pengar och relaterad databehandling samt lagring av data på elektroniska medier åt andra företag,
- 7) inkassoverksamhet,
- 8) valutaväxling,
- 9) notariatverksamhet,
- 10) handel med värdepapper och annan värdepappersverksamhet,
- 11) garantiverksamhet,
- 12) kreditupplysningsverksamhet,
- 13) förmedling av bostadsaktier, bostadsandelar och bostadsfastigheter i anslutning till bostadssparande,
- 14) annan verksamhet som kan jämföras eller har nära samband med verksamhet som anges i 1—13 punkten.

En inlåningsbank får dessutom tillhandahålla posttjänster enligt avtal med innehavare av koncession för postverksamhet och erbjuda administrativa tjänster till företag inom samma koncern som inlåningsbanken eller inom sammanslutningen av andelsbanker.

I en inlåningsbanks bolagsordning eller stadgar skall anges om banken tillhandahåller investeringstjänster enligt 3 § i lagen om värdepappersföretag samt förvarings- och för-

valtningstjänster enligt 16 § 1 mom. 5 punkten i nämnda lag.

31 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Ett kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 30 § 1 mom. men inte inlåning från allmänheten. Vidare får ett kreditföretag från allmänheten ta emot andra medel som skall återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med generell betalningsförmedling och utgivning av elektroniska pengar. Ett kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet enligt vad som föreskrivs i lagen om hypoteksbanksbanker.

I ett kreditföretags bolagsordning eller stadgar skall anges om företaget tillhandahåller investeringstjänster enligt 3 § i lagen om värdepappersföretag samt förvarings- och förvaltningstjänster enligt 16 § 1 mom. 5 punkten i nämnda lag.

På medel som ett kreditföretag har tagit emot för generell betalningsförmedling på ett konto och som skall återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 135—138 § föreskrivs om inlåning.

32 §

Affärsverksamhet som är tillåten för betalningsförmedlingsföretag

Ett betalningsförmedlingsföretag får bedriva affärsverksamhet som avses i 30 § 1 mom. 1, 2, 5, 6 och 8 punkten samt därmed jämförbar eller nära sammanhängande affärsverksamhet, utom inlåning från allmänheten. Vidare får ett betalningsförmedlingsföretag från allmänheten ta emot andra medel som skall återbetalas på anfordran endast i samband med generell betalningsförmedling och utgivning av elektroniska pengar. Ett betalningsförmedlingsföretag får inte bevilja kredit.

Ett betalningsförmedlingsföretag får inte inneha aktier eller andelar i andra företag än tjänsteföretag som avses i 14 §. Ett betalningsförmedlingsföretag får inte ingå avtal

om andra derivatinstrument än sådana ränte- eller valutakursrelaterade standardiserade derivatinstrument som dagligen omfattas av krav på säkerhet och vars syfte är att täcka de risker som hänför sig till betalningsförmedlingsföretagets tillgångar och skulder.

På medel som ett betalningsförmedlingsföretag har tagit emot för generell betalningsförmedling på ett konto och som skall återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 135—138 § föreskrivs om inlåning.

33 §

Begränsning av fastighetsinnehav

Ett kreditinstitut får i fastigheter samt i aktier och andelar i fastighetsföretag investera högst ett belopp som motsvarar 13 procent av institutets balansomslutning. Med aktier och andelar som kreditinstitutet äger i fastighetsföretag jämföras, när den ovan angivna andelen beräknas, de krediter som kreditinstitutet har beviljat fastighetsföretaget och de garantier som institutet har ställt för företaget, i samma förhållande som kreditinstitutets aktie- eller andelsinnehav i fastighetsföretaget utgör av företagets aktie- eller andelskapital.

Vid beräkning av det i 1 mom. angivna relationstalet beaktas inte de fastigheter och aktier eller andelar i ett fastighetsföretag som

1) kreditinstitutet har övertagit som säkerhet för en obetald fordran, eller

2) leasats i samband med finansieringsverksamhet och för vilka värdeminskningens risken huvudsakligen har avtalats bli överförd på leasingtagaren.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid tillåta undantag från det krav som anges i 1 mom.

Kreditinstitutet skall till Finansinspektionen lämna de upplysningar som behövs för att övervaka begränsningar enligt denna paragraf. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

I 81 § föreskrivs om den gruppbaseade tillsynen över begränsningar som avses i denna paragraf.

34 §

Tillämpning av lånebestämmelserna i lagen om andelslag

På kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa tillämpas inte 8 kap. 7 § i lagen om andelslag (1488/2001).

35 §

Finansiering av förvärv och mottagande som pant av egna och koncernföretags aktier, andelar, kapitallån och debenturer

Kreditinstitut och finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp får med de begränsningar som anges i 2—4 mom. bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar samt ta emot aktierna och andelarna som pant. Med lån jämföras sådan säkerhet för återbetalning av lån enligt ovan som ställs av ett kreditinstitut eller finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp som detta.

Ett kreditinstitut och finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp som detta får om inte annat följer av 3 mom., utan hinder av 13 kap. 10 § 1 mom. i aktiebolagslagen (624/2006), 8 kap. 7 § 1 mom. i lagen om andelslag och 34 § 3 mom. i lagen om skuldebrev (622/1947), bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar och ta emot aktierna och andelarna som pant, om aktierna och andelarna är börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen, om beviljandet av lånet eller mottagandet av panten ingår i kreditinstitutets eller i det till dess finansiella företagsgrupp hörande finansiella institutets normala affärsverksamhet och om lånet har beviljats eller panten tagits emot på de sedvanliga villkor som kreditinstitutet eller det finansiella institutet tillämpar i sin verksamhet.

Ett kreditinstitut och finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp får ta emot egna och moderföretagets aktier och andelar som säkerhet för lån som beviljats för finansiering av teckning av dem högst till ett

belopp som nominellt motsvarar 10 procent av det långivande företagets eller, om aktier eller andelar i det långivande företagets moderföretag har tagits emot som pant, av moderföretagets bundna kapital.

Kreditinstitut och finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp får inte bevilja koncernföretag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp kredit för förvärv av aktier eller andelar i företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om aktier och andelar skall på motsvarande sätt tillämpas på grundfundsandelar, placeringsandelar, kapitalbevis, kapitallån, debenturer och övriga åtaganden som är efterställda emittentens övriga skulder.

Allmänna förutsättningar för tillsyn över verksamheten

36 §

Driftställen och anlitande av ombud

Ett kreditinstitut skall ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland. Det kan dessutom bedriva verksamhet i filialer och på andra driftställen. I 10 kap. föreskrivs om etablering av filialer utomlands.

Ett kreditinstitut kan bedriva affärsverksamhet också genom ombud, om ett sådant arrangemang inte försvårar kreditinstitutets riskhantering och interna kontroll eller kreditinstitutets affärsverksamhet i övrigt.

När kreditinstitutet låter ett ombud sköta affärsverksamheten skall det se till att ombudet fortlöpande ger institutet de uppgifter som behövs för myndighetstillsynen över institutet samt för institutets riskhantering och interna kontroll och att kreditinstitutet kan lämna dessa uppgifter vidare till Finansinspektionen och dessutom till sparbanksinspektionen, om institutet står under dennas tillsyn, eller till centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker om kreditinstitutet står under dettas tillsyn.

Ett kreditinstitut som har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ett ombud som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller till sammanslutningen av andels-

banker skall anmäla detta till Finansinspektionen innan verksamheten överförs till ombudet. Anmälan behövs inte om kreditinstitutet endast i obetydlig omfattning bedriver affärsverksamhet genom ombud. Betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan kreditinstitutet och ombudet skall anmälas till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om innehållet i anmälan och kriterierna för när affärsverksamhet som bedrivs genom ombud kan anses vara obetydlig.

37 §

Kreditinstitutets bundenhet

Ett kreditinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över kreditinstitutet.

Med betydande bindningar avses vid tillämpningen av 1 mom. en förbindelse som uppstår när

1) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt innehar minst 20 procent av aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna i en sammanslutning,

2) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt har minst 20 procent av det röstetal som aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna i en sammanslutning medför och detta röstetal baserar sig på innehav, medlemskap, bolagsordning, bolagsavtal eller andra med dessa jämförbara stadgar eller annat avtal, eller

3) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt har rätt att utse eller avsätta minst en femtedel av medlemmarna i en juridisk persons styrelse eller i ett därmed jämförbart organ eller av medlemmarna i ett organ som har denna rätt, och rätten att utse och avsätta baserar sig på samma omständigheter som röstetalet enligt 2 punkten.

Om en ägarandel, ett röstetal eller en rätt att utse eller avsätta enligt 2 mom. innehåses av en fysisk person tillsammans med dennes make eller en person varmed denne lever i ett äktenskapsliknande förhållande, tillsammans med en släkting i rätt upp- eller nedstigande led eller en sådan släktings make eller en annan person som lever med en sådan släkting i ett äktenskapsliknande förhållande eller tillsammans med en person på ett betydande sätt är ekonomiskt beroende av förnämnda person, finns det en betydande bindning också mellan den förnämnda personen, den person som står i ett förhållande enligt ovan till denne och den sammanslutning eller någon annan juridisk person som avses i 2 mom.

En betydande bindning uppstår också mellan två eller flera juridiska personer i vilka samma fysiska eller juridiska person har bestämmande inflytande.

38 §

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett annat utländskt företag än ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag och inte heller i ett sådant utländskt kreditinstitut eller ovan avsett annat utländskt försäkringsföretag med säte i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan inom den tid som anges i 2 mom. har förbjudit förvärvet.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom., om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som skall tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller dess finansiella företagsgrupp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om företaget hör till ett konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och motsvarande anmälan har gjorts till Försäkringsinspektionen.

39 §

Tillhörighet till en utländsk finansiell företagsgrupp

Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp på vilken finsk lag inte tillämpas är en förutsättning för att institutet skall beviljas koncession att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela den finansiella företagsgruppen på motsvarande sätt som enligt denna lag eller att kreditinstitutets tillhörighet till en sådan företagsgrupp inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet. Stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet anses bli äventyrad på det sätt som avses i denna paragraf om det inte kan visas att den konsoliderade kapitaltäckningen, de konsoliderade stora exponeringarna, den finansiella företagsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag. Vad som i denna paragraf föreskrivs om finansiella företagsgrupper tillämpas på motsvarande sätt på finans- och försäkringskonglomerat, utom de som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet

40 §

Att leda kreditinstitut och holdingföretag

Ett kreditinstituts styrelse och verkställande direktör skall leda kreditinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direk-

tören och dennes ställföreträdare skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De skall dessutom ha sådan allmän kännedom om kreditinstitutsverksamhet som kan anses nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om denne under de fem senaste åren genom en dom som vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses tyda på uppenbar olämplighet att vara styrelsemedlem eller suppleant eller att vara verkställande direktör eller dennes ställföreträdare i ett kreditinstitut.

Finansinspektionen kan för viss tid, dock högst fem år, förbjuda en person att vara medlem eller suppleant i styrelsen för ett kreditinstitut eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare i ett kreditinstitut, om

1) denne vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och det är uppenbart att detta allvarligt kan skada kreditinstitutets stabila verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas intressen, eller

2) denne inte uppfyller kraven enligt 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. skall på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag. Ett holdingföretag skall utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om utbyte av de personer som avses i 1 mom.

41 §

Separat ledning för kreditinstitut och försäkringsbolag

Verkställande direktören för ett kreditinstitut och dennes ställföreträdare får inte vara verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett försäkringsbolag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller till samma konglomerat som kreditinstitutet. Med konglomerat avses här konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Majoriteten av medlemmarna och suppleanterna i ett kreditinstituts styrelse skall vara personer som inte är styrelsemedlemmar eller suppleanter i ett försäkringsbolag som avses i 1 mom. och inte heller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett sådant försäkringsbolag, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd.

42 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar

Om någon har för avsikt att i ett kreditinstitut eller ett holdingföretag direkt eller indirekt förvärva en andel som utgör minst 10 procent av aktie- eller andelskapitalet eller som medför minst 10 procent av röstetalet för aktierna eller andelarna, skall Finansinspektionen på förhand underrättas om förvärvet.

Om en andel som avses i 1 mom. ökas så att den uppgår till minst 20, 33 eller 50 procent av aktie- eller andelskapitalet eller medför ett minst lika stort röstetal eller så att kreditinstitutet eller holdingföretaget blir ett dotterföretag, skall Finansinspektionen också underrättas om förvärvet på förhand.

Vid beräkning av innehav och röstandelar som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 1 kap. 5 § samt 2 kap. 9 § 1 och 2 mom. i värdepappersmarknadslagen.

En anmälan enligt 1 och 2 mom. i denna paragraf skall göras också när innehavet sjunker under de andelar som anges 1 och 2 mom.

Kreditinstitutet och holdingföretaget skall minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om ägare till andelar enligt 1 och 2 mom. och om innehavens storlek samt omedelbart anmäla sådana förändringar i innehaven som har kommit till dess kännedom.

I anmälningarna skall lämnas nödvändiga uppgifter om andelarnas storlek och ägarna samt om ägarnas exponering mot kunder.

Anmälan enligt denna paragraf behöver inte göras om innehavet i kreditinstitutet eller holdingföretaget förvärvas indirekt genom förvärv av aktier i ett sådant konglomerats holdingföretag som avses i lagen om tillsyn

över finans- och försäkringskonglomerat och anmälan om förvärvet har gjorts till Försäkringsinspektionen.

43 §

Rätt att motsätta sig förvärv

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 42 § förbjuda förvärvet av en andel om det med stöd av de erhållna upplysningarna om ägar- nas tillförlitlighet och lämplighet eller annars är sannolikt att innehavet av andelen skulle äventyra kreditinstitutets eller dess finansiella företagsgrupps affärsverksamhet enligt försiktiga och sunda affärsprinciper.

Om förvärv av en andel inte anmäls eller om andelen har förvärvats trots Finansinspektionens förbud, kan inspektionen förbjuda att aktie- eller andelsförvärvet införs i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen. Om Finansinspektionen efter förvärvet av andelen observerar att innehavet av andelen allvarligt äventyrar kreditinstitutets eller dess finansiella företagsgrupps verksamhet enligt försiktiga och sunda affärsprinciper, kan den kräva att ett aktie- eller andelsförvärv som har införts i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen ogiltigförklaras för högst ett år i sänder.

Om ett förvärv leder till att ett kreditinstitut blir dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut med koncession i en annan EES-stat eller dotterföretag till ett sådant utländskt företag med koncession i en annan EES-stat som är jämförbart med ett värdepappersföretag eller ett i lagen om försäkringsbolag avsett försäkringsbolag eller dotterföretag till moderföretaget för ett sådant utländskt kreditinstitut eller något annat ovan avsett utländskt företag, skall Finansinspektionen begära ett yttrande om förvärvet av tillsynsmyndigheten i den staten. På samma sätt skall förfaras om det bestämmande inflytandet i kreditinstitutet övergår till samma fysiska eller juridiska personer som i ett ovan avsett utländskt kreditinstitut eller annat utländskt företag.

5 kap.

Finansiella förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet

44 §

Minimikapital

En inlåningsbanks och ett kreditföretags aktiekapital, andelskapital eller grundkapital skall uppgå till minst fem miljoner euro. Ett betalningsförmedlingsföretags aktie- eller andelskapital skall uppgå till minst en miljon euro. Kapitalet skall vara tecknat i sin helhet när koncessionen beviljas.

Kapitalbas

45 §

Primärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det primära kapitalet, som består av

- 1) aktiekapitalet, andels- och tilläggsandelskapitalet samt grundkapitalet,
- 2) placeringsandelskapitalet och grundfonden,
- 3) de medel som finns på aktie-, placeringsandels- och grundfondskonton,
- 4) kapitallån vilkas villkor har godkänts av Finansinspektionen,
- 5) reservfonden och överkursfonden,
- 6) fonder under fritt eget kapital samt oanvända vinstmedel, med undantag för poster som i enlighet med 46 § räknas till supplementärt kapital,
- 7) reserver,
- 8) under räkenskapsåret upplupen vinst enligt delårsrapporten, om vinsten enligt en revisors utlåtande är beräknad enligt metoder godkända av Finansinspektionen och enligt samma principer som resultatet för räkenskapsåret,
- 9) övriga av Finansinspektionen godkända poster som kan jämföras med dem som nämns ovan.

De poster som avses i 1 mom. skall beaktas efter avräkning av eventuell skatt på dem enligt kreditinstitutets skattesats.

Till de poster som avses i 1 mom.

1—5 punkten får inte räknas poster vars kapital inte har betalats till kreditinstitutet. Till de poster som avses i 1—4 punkten i samma moment får räknas endast poster på vilka kan betalas utdelning, ränta eller annan gottgörelse eller kapitalåterbäring under förutsättning att kreditinstitutet har utdelningsbara medel. Till de nämnda posterna får inte räknas

- 1) tidsbundna poster,
- 2) poster som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,
- 3) poster för vilka säkerhet för betalningen av kapital, utdelning eller ränta eller annan gottgörelse har ställts av
 - a) kreditinstitutet självt eller av ett företag inom samma koncern som detta,
 - b) ett företag som med stöd av lag eller avtal ansvarar för kreditinstitutets skulder eller ett företag som hör till samma koncern som ett sådant företag,
 - c) ett företag av vars röstetal företag som avses i a- och b-punkten tillsammans innehåller över hälften eller företag som hör till samma koncern som ett sådant företag.

Såsom poster som avses i 1 mom. 6—9 punkten får beaktas endast poster som för kreditinstitutet är omedelbart och obegränsat tillgängliga för täckning av förluster så snart de uppstår. I poster som avses i de nämnda momentets 6 och 8 punkt skall innan de räknas till kapitalbasen elimineras eventuella intäkter och kostnader som beror på förändringar i finansiella skulders verkliga värde.

Ett kreditinstitut som har värdepapperiserat sina fordringar i enlighet med 61 § får i de poster som avses i 1 mom. inte räkna in

- 1) de poster i det egna kapitalet som är baserade på väntad avkastning av värdepapperiseringen,
- 2) avkastning som är baserad på garanti som kreditinstitutet eller ett företag som står i ett sådant förhållande till detta som avses i 3 mom. har ställt för betalning av de värdepapperiserade fordringarnas kapital eller avkastning eller för täckning av den fordringsrelaterade exponeringen på något annat sätt.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till de belopp som redovisats i bokslutet.

46 §

Supplementärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det supplementära kapitalet, som består av

1) uppskrivningsfonden och omvärderingsfonden,

2) fonden för verkligt värde och med den jämförbara poster i det egna kapitalet, med undantag för poster som avses i 152 § 1 mom. 1 punkten,

3) skuldinstrument som emitterats på obestämmd tid samt de poster som avses i 45 § 1 mom. 1—4 punkten och som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse, under de förutsättningar som anges i 3 mom.,

4) minst femåriga debenturer och med dem jämförbara åtaganden, under de förutsättningar som anges i 3 mom.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får, vid tillämpning av den internmetod som avses i 59 §, till det supplementära kapitalet räknas överskott som utgör skillnaden mellan bokförda nedskrivningar och förväntade förluster, dock högst 0,6 procent av summan av riskvägda poster. Vid beräkning av överskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in de förväntade förlusterna, exklusive bokförda nedskrivningar. Vid tillämpning av 69 och 71 § skall de poster som avses i detta moment inte räknas in i kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Skuldinstrument som avses i 1 mom. 3 punkten får hänföras till det supplementära kapitalet om de uppfyller följande villkor:

1) deras kapital återbetalas endast om Finansinspektionen på ansökan av emittenten tillåter det,

2) betalningen av ränta på dem kan enligt avtalsvillkoren uppskjutas med hänvisning till kreditinstitutets finansiella ställning,

3) deras kapital kan användas till täckning av förluster medan kreditinstitutet bedriver verksamhet eller de kan annars jämföras

med eget kapital vid bedömningen av skyldigheten att försätta kreditinstitutet i likvidation,

4) de är efterställda kreditinstitutets övriga skulder,

5) kreditinstitutet eller något annat företag som avses i 45 § 3 mom. 3 punkten har inte ställt säkerhet för betalningen av kapital, ränta eller annan gottgörelse,

6) deras kapital har betalats till kreditinstitutet.

Om beloppet i fonden för verkligt värde eller beloppet av därmed jämförbara poster i det egna kapitalet enligt 1 mom. 2 punkten är negativt, skall det dras av från det supplementära kapitalet.

Innan de poster som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten läggs till det supplementära kapitalet skall avdrag göras för uppskjuten skatt på dem, beräknad enligt kreditinstitutets skattesats.

Skuldinstrument som avses i 1 mom. 4 punkten får räknas till det supplementära kapitalet om de uppfyller förutsättningarna i 3 mom. 4—6 punkten och de får återbetalas tidigast fem år efter det att de emitterats, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd till förtida återbetalning. Sådana skuldinstrument får emellertid under de fem sista åren före förfallodagen beaktas högst till det belopp som erhålls genom att en femtedel av instrumentets ursprungliga belopp dras av från det belopp som beaktats föregående år.

Av de poster som avses i 1 mom. får till kapitalbasen räknas högst ett belopp som motsvarar summan av de poster som avses i 45 § och från vilket har avräknats de poster som nämns i 48 § 1 mom. Av de poster som avses i 1 mom. 4 punkten får emellertid till kapitalbasen räknas högst hälften av detta belopp.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 2 mom.

47 §

Övrig kapitalbas

Vid beräkning av det kapitalkrav som av-

ses i 63 och 64 § och den övre gräns för stora exponeringar som avses i 67 § 4 mom. får till kapitalbasen, utöver vad som föreskrivs i 45 och 46 §, räknas

1) debenturer och med dem jämförbara åtaganden vilka uppfyller kraven i 46 § 3 mom. 4—6 punkten och vilka får återbetalas tidigast två år efter det att de emitterats, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd till förtida återbetalning, och vilkas återbetalning enligt avtalsvillkoren kan uppskjutas om en återbetalning av kapitalet skulle leda till att det i 63 eller 64 § angivna kapitalkravet underskrids, och

2) sådana i 46 § 1 mom. 4 punkten nämnda åtaganden som inte med stöd av 46 § 7 mom. kan räknas till det supplementära kapitalet.

De poster som avses i detta moment skall beaktas till det belopp som redovisats i bokslutet.

48 §

Avdragsposter

Från ett kreditinstituts primära kapital skall dras av

1) egna aktier, andelar eller grundfondsbevis som kreditinstitutet innehar,

2) det oavskrivna anskaffningsvärdet för immateriella tillgångar med lång verknings-tid,

3) de poster i räkenskapsperiodens resultat eller ackumulerade vinstmedel som har uppstått vid värdering av förvaltningsfastigheter enligt verkligt värde och som överstiger ett av denna uppskrivning orsakat högre kapitalkrav,

4) förlusterna för tidigare räkenskapsperioder och för den senaste räkenskapsperioden,

Från ett kreditinstituts primära och supplementära kapital skall dras av

1) aktier, andelar och kapitallån i sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut samt finansiella institut i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

2) andra än i 1 punkten avsedda kreditinstitut och utländska kreditinstituts samt finansiella instituts aktier, andelar och kapitallån till den del som dessa sammanlagt, inklusive

de poster som avses i 4 punkten, överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas före de avdrag som skall göras från det sammanlagda primära och supplementära kapitalet,

3) aktier, andelar och kapitallån i sådana finländska och med dessa jämförbara utländska försäkringsföretag i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

4) lånefordringar på inlåningsbankers säkerhetsfonder, till den del som de tillsammans med de poster som avses i 2 punkten överstiger det belopp som avses i 2 punkten,

5) det belopp med vilket ett kvalificerat innehav som avses i 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 mom., och det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av sådana innehav överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 2 mom.,

6) clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång.

Vid användning av den intermetod som avses i 59 § 1 mom. skall skillnaden mellan de bokförda nedskrivningarna av summan av riskvägda tillgångar och de förväntade förlusterna vidare dras av från det primära och supplementära kapitalet, om skillnaden är negativ. Vid beräkning av underskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in i de förväntade förlusterna exklusive bokförda nedskrivningar. Vid tillämpning av 69 och 71 § skall de poster som avses i detta moment inte dras av från kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Från det primära och supplementära kapitalet skall utöver vad som föreskrivs ovan dras av de ovan i 3 mom. nämnda på värdepapperisering baserade posterna, om de i enlighet med 61 § 3 mom. inte beaktas vid beräkningen av kapitalkravet.

Hälften av de poster som avses i 2—4 mom. skall dras av från det primära kapitalet och hälften från maximibeloppet för

det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitalets maximibelopp inte räcker för avdragen, skall den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet.

I stället för avdrag enligt 2 mom. 3 punkten kan en andel som motsvarar kreditinstitutets innehav i försäkringsföretaget dras av från minimibeloppet av ett försäkringsföretags verksamhetskaptal beräknat i enlighet med lagen om försäkringsbolag eller motsvarande utländska lag.

Vid beräkning av de avdrag som avses i 2 mom. 1—3 punkten skall med aktier, andelar och kapitallån jämföras de fordringar på företaget som är efterställda gäldenärens övriga skulder. Vid beräkning av avdrag enligt 2 mom. 1 punkten anses kreditinstitutets innehav omfatta också enligt 71 § 3 mom. beräknade innehav i de kreditinstitut, utländska kreditinstitut och finansiella institut i vilka kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt 70 §. Vid beräkning av avdrag enligt 2 mom. 1 och 3 punkten samt 6 mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också aktier, andelar, kapitallån och därmed jämförbara fordringar som avses i denna paragraf och som innehas av sådana försäkringsholdingföretag och finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag som är kreditinstitutets dotter- eller intresseföretag, i samma proportion som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i holdingföretaget. Vid beräkningen av avdrag som avses ovan i detta moment beaktas inte investeringar i företag inom samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

Med Finansinspektionens tillstånd får avdrag enligt 2, 6 eller 7 mom. lämnas ogjorda då en investering som avses i de nämnda momenten är nödvändig i samband med sanering av affärsverksamheten i ett annat kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller finländskt eller därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag eller då investeringen har gjorts i ett finansiellt institut vars huvudsakliga syfte är att inneha aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut eller finansiella institut och det finansiella institutet inte hör till något annat kreditinstituts eller

utländskt kreditinstituts eller ett värdepappersföretags eller därmed jämförbart utländskt företags finansiella företagsgrupp.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om företag som hör till en finansiell företagsgrupp skall vid beräkning av kapitaltäckningen i ett medlemskreditinstitut i sammanslutningens centralinstitut enligt 3 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform tillämpas på sammanslutningar som avses i den nämnda paragrafens 1 mom. och som konsolideras vid beräkningen av den konsoliderade kapitaltäckningen.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 3 mom.

Allmän riskhantering

49 §

Generalklausul om riskhantering

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Kreditinstitutet skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt med hänsyn till verksamheten en tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som ställs i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan kallat *kreditinstitutsdirektivet*.

När uppgifter som gäller ett kreditinstituts riskhantering och övriga interna kontroll överförs till ett företag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller till samma i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform avsedda sammanslutning som kreditinstitutet tillämpas 36 § 2—4 mom.

50 §

Övervakning av riskkoncentrationer

Ett kreditinstitut skall övervaka länderris-

kerna, valutakursriskerna, ränteriskerna och branschriskerna i sina transaktioner samt fastställa gränser för dem. Kreditinstitutet skall lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i denna paragraf och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

51 §

Interna transaktioner

Ett kreditinstitut skall till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den ena parten är kreditinstitutet och den andra parten är

1) ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag till kreditinstitutet eller till ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

2) en i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som har grundats av kreditinstitutet eller av ett annat arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet och där de personer som hör till verksamhetskretsen är anställda hos arbetsgivarföretaget,

3) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta de personer som är anställda hos kreditinstitutet eller hos ett annat arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet.

Anmälan enligt 1 mom. skall åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vilkas värde eller, om flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vilkas sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller i liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administra-

tiva tjänster som ett koncernföretag skaffar hos företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter den finansiella företagsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf om sådana behövs för tillsynen.

52 §

Allmänt likviditetskrav

Ett kreditinstituts likviditet skall vara tillräckligt tryggad med hänsyn till dess verksamhet.

53 §

Betalningsförmedlingsföretags likviditet

Ett betalningsförmedlingsföretag skall i följande investeringsobjekt ha investerat minst ett belopp som motsvarar de sammanlagda skulder som baserar sig på medel som företaget har tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar och för generell betalningsförmedling:

1) poster vilkas riskvikt enligt 58 § är 0 procent,

2) sådana fordringar på kreditinstitut och utländska kreditinstitut vilkas riskvikt enligt 58 § är 20 procent,

3) andra skuldinstrument som Finansinspektionen godkänner.

Vid tillämpningen av detta moment värderas tillgångsposterna till anskaffningsvärdet eller, om deras sannolika överlåtelsepris vid rapporteringstidpunkten är lägre, till detta värde.

Ett betalningsförmedlingsföretag får investera medel som avses i 1 mom. i poster som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten högst till ett belopp som motsvarar tjugo gånger beloppet av företagets kapitalbas.

Om de tillgångsposter som avses i 1 mom. understiger det belopp som avses i det momentet, skall Finansinspektionen bestämma en tidsfrist inom vilken betalningsförmedlingsföretaget skall vidta åtgärder för att beloppet av tillgångsposterna skall nå upp till den nivå som avses i momentet. Finansinspektionen kan då och även annars på betalningsförmedlingsföretagets ansökan för viss tid tillåta att andra tillgångsposter än de som avses i 1 mom. används som täckning för företagets skulder enligt 1 mom. Beloppet av dessa tillgångsposter får dock inte överstiga fem procent av de nämnda skulderna eller betalningsförmedlingsföretagets kapitalbas, beroende på vilket belopp som är lägst.

Kapitaltäckning

54 §

Intern kapitalutvärdering

Ett kreditinstituts kapitalbas skall fortlöpande till belopp och slag täcka kreditinstitutets riskexponeringar, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

Kreditinstitutet skall i förhållande till arten och omfattningen av sin verksamhet ha tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning, för risktagande, riskbegränsning och annan riskhantering samt för täckning av riskerna med kapitalbasen.

Kreditinstitutet skall för sina affärsområden eller på något annat ändamålsenligt sätt ställa upp mål för beloppet och slaget av den kapitalbas som behövs för täckning av de risker som fastställs enligt 1 mom.

55 §

Kapitalkrav

Ett kreditinstitut skall för sin kapitaltäck-

ning ha en kapitalbas som räcker för att täcka kreditinstitutets

- 1) kreditrisk enligt 57—61 §,
- 2) operativa risk enligt 62 §,
- 3) valuta- och råvarurisk enligt 63 §,
- 4) exponeringar i handelslagret enligt 64 och 65 §.

Kreditinstitutets kapitalbas skall dessutom vara tillräckligt stor i förhållande till dess

- 1) stora exponeringar enligt 67—69 §,
- 2) kvalificerade innehav i andra företag än kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag enligt 70 och 71 §.

Kreditinstitutets kapitalbas skall alltid uppgå till det minimikapital som föreskrivs i 44 §.

Ett betalningsförmedlingsföretag skall med avvikelse från 1 mom. ha en kapitalbas som föreskrivs i 66 §.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. 1 och 2 punkten samt 2—4 mom. skall, om inte annat följer av 6 mom., till kapitalbasen räknas det primära kapitalet enligt 45 § och det supplementära kapitalet enligt 46 §, efter avräkning med de avdragsposter som avses i 48 §.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. 3 och 4 punkten samt kapitalkravet för exponeringen i handelslagret enligt 67 § 4 mom. får de poster som avses i 47 § också räknas till kapitalbasen.

I lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs dessutom om kapitalkravet för medlemskreditinstitut i sammanslutningen av andelsbanker.

56 §

Undantag i fråga om kapitalkrav

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut bevilja tillstånd att inte tillämpa 55 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten och 4 mom. samt 84 § 1 mom. på ett kreditinstituts finländska dotterkreditinstitut. Tillstånd skall beviljas om följande förutsättningar är uppfyllda:

- 1) inget rättsligt hinder finns för överföring av poster i eget och främmande kapital från moderkreditinstitutet till dotterkreditinstitutet,

2) moderkreditinstitutet svarar på ett sätt som Finansinspektionen godkänt för dotterkreditinstitutets åtaganden,

3) dotterkreditinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitutet.

Tillstånd kan beviljas även om förutsättningen i 1 mom. 2 punkten inte är uppfylld, om Finansinspektionen anser att riskexponeringen i dotterkreditinstitutets verksamhet är obetydlig.

57 §

Kapitalkrav för kreditrisker

Ett kreditinstitut skall för kreditrisker ha minst en kapitalbas som motsvarar åtta procent av summan av institutets riskvägda tillgångar och åtaganden utanför balansräkningen. Vid beräkningen av kapitalkravet enligt denna paragraf skall kreditinstitutets tillgångar och åtaganden utanför balansräkningen vägas enligt den kreditrisk som är förenad med dem.

Kapitalkravet enligt denna paragraf skall beräknas genom

1) viktning av tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen med riskvikter som fastställs genom finansministeriets förordning (*schablonmetoden*) eller

2) användning av en av Finansinspektionen godkänd metod som bygger på intern kreditklassificering (*internmetoden*).

Derivatinstrument, avtal om försäljning och återköp av värdepapper, värdepapperslån samt krediter i samband med värdepappershandel skall vid beräkning av kapitalkravet enligt denna paragraf, i enlighet med och under de förutsättningar som anges i bilaga III till kreditinstitutsdirektivet, beaktas antingen enligt den på instrumentens verkliga värde baserade metod som avses i den nämnda bilagans del 3, enligt den på instrumentens ursprungliga värde baserade metod som avses i den nämnda bilagans del 4, enligt schablonmetoden i den nämnda bilagans del 5 eller enligt internmetoden i den nämnda bilagans del 6.

I 61 § föreskrivs om kapitalkrav för kreditrisker i samband med värdepapperisering av fordringar.

Poster som enligt 48 § skall dras av från kapitalbasen beaktas inte som tillgångar enligt denna paragraf.

58 §

Schablonmetoden för beräkning av kreditrisker

Tillgångar och åtaganden utanför balansräkningen skall viktas med

1) en riskvikt som bestäms direkt på basis av en fordran eller enligt motparten i ett åtagande utanför balansräkningen eller enligt tillgångstyp, eller

2) tillämpning av en av kreditinstitutet vald riskvikt som är baserad på ett eller flera i enlighet med 3 mom. godkända ratinginstituts kreditbetyg.

Tillgångar beaktas till bokfört värde. Ett kreditinstituts garantiförbindelser och övriga åtaganden utanför balansräkningen beaktas enligt sitt exponeringsvärde.

Finansinspektionen godkänner de ratinginstituts vilkas kreditbetyg läggs till grund för den riskvikt som avses i 1 mom. 2 punkten. Ett ratinginstitut kan godkännas om dess verksamhet på ett sätt som Finansinspektionen närmare bestämmer uppfyller tillräckligt höga krav på opartiskhet, oberoende, kontinuitet, offentlighet och tillförlitlighet eller om en myndighet i en annan EES-stat har godkänt det. Finansinspektionen skall offentliggöra en förteckning över godkända ratinginstitut samt principerna för godkännande av sådana.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om riskklassificering av tillgångar och åtaganden utanför balansräkningen, om de riskvikter som skall tillämpas på riskklasserna, om beräkning av exponeringsvärdet för åtaganden utanför balansräkningen samt om bestämmande av riskvikter som är baserade på extern kreditvärdering.

59 §

Användning av internmetoden för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker

Finansinspektionen kan på ansökan av ett

kreditinstitut tillåta att kapitalkravet för kreditrisker beräknas enligt internmetoden. Tillstånd skall ges när det för klassificeringen och hanteringen av kreditriskerna tillämpas tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven enligt artiklarna 84—89 i och bilaga VII till kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att derivatinstrument och med sådana i enlighet med 57 § 3 mom. jämförbara åtaganden beaktas när kapitalkravet för kreditrisker beräknas enligt den internmetod som avses i bilaga III del 6 till kreditinstitutsdirektivet. Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan.

Om Finansinspektionen i enlighet med 77 § har beslutat godkänna användning av den metod som avses i 1 och 2 mom. inom hela den finansiella företagsgruppen, skall Finansinspektionen utan särskild ansökan ge finländska företag som hör till gruppen sådant tillstånd som avses i 1 eller 2 mom. enligt villkoren för godkännandet.

Om ett kreditinstitut omfattas av den gruppbaseade tillsynen över ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en annan EES-stat och om institutet hos den utländska myndighet i den andra staten som svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet har ansökt om godkännande av en enhetlig användning av den metod som avses i 1 eller 2 mom., skall Finansinspektionen utan dröjsmål efter att ha fått vetskap om myndighetens beslut, i enlighet med 1 eller 2 mom. tillåta att metoden införs på de villkor som anges i beslutet, om följande förutsättningar är uppfyllda:

1) den gruppbaseade tillsynen över det utländska kreditinstitutet svarar mot minimikraven enligt kreditinstitutsdirektivet,

2) myndigheten som svarar för den gruppbaseade tillsynen har fattat sitt beslut på villkor som motsvarar det nämnda direktivets krav.

60 §

Kreditriskreducerande åtgärder

Vid beräkning av det kapitalkrav som av-

ses i 57 § 1 mom. får de garantiförbindelser och övriga säkerheter samt övriga kreditriskreducerande åtgärder dras av från kapitalkravet som uppfyller minimikraven enligt artiklarna 90—93 i och bilaga VIII till kreditinstitutsdirektivet.

61 §

Kapitalkrav för kreditrisker som är förenade med värdepapperiserade fordringar

Denna paragraf tillämpas på de närmare definierade transaktioner (*värdepapperisering*) i artikel 4.36—4.44 i kreditinstitutsdirektivet som innebär att

1) den kreditrisk som är förenad med en fordran eller en annan tillgångspost rangordnas i trancher,

2) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av utvecklingen av fordran eller gruppen av fordringar,

3) prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen pågår.

Kreditinstitutet skall för täckning av den kreditrisk som är förenad med värdepapperiseringen ha en kapitalbas som motsvarar minst det belopp som beräknats enligt artiklarna 94—101 i och bilagorna VI och IX till kreditinstitutsdirektivet.

Poster som enligt 2 mom. har en riskvikt på 1 250 procent behöver inte inkluderas i de riskvägda posterna enligt 2 mom., om de dras av från kapitalbasen så som föreskrivs i 48 § 4 mom. Förväntade förluster av poster som detta moment tillämpas på skall inte beaktas vid beräkningen av överskott enligt 46 § 2 mom. eller underskott enligt 48 § 3 mom.

62 §

Kapitalkrav för operativa risker

Ett kreditinstitut skall för täckning av operativa risker ha en kapitalbas som motsvarar minst 15 procent av kreditinstitutets intäkter, om inte annat föreskrivs nedan. Kapitalkravet enligt detta moment beräknas enligt den metod som avses i artikel 103 i kreditinstitutsdirektivet (*basmetod*).

Ett kreditinstitut kan med avvikelser från 1 mom. beräkna det kapitalkrav som avses i

denna paragraf i enlighet med artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet, efter att ha anmält detta till Finansinspektionen (*schablonmetod för beräkning av operativa risker*).

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att kapitalkravet enligt denna paragraf med avvikelse från 1 och 2 mom. beräknas enligt bestämmelserna om alternativ beräkningsmetod i punkt 3 i den artikel som nämns i 2 mom. (*alternativ schablonmetod för beräkning av operativa risker*).

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att kapitalkravet enligt denna paragraf med avvikelse från 1—3 mom. beräknas i enlighet med artikel 105 i kreditinstitutsdirektivet (*avancerad metod*). Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda artikeln och bilagan. På beviljandet av tillstånd tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

Det kapitalkrav som avses i denna paragraf kan beräknas genom samtidig användning av den metod som avses i 4 mom. och till vissa delar någon av de metoder som avses i 1, 2 eller 3 mom., under förutsättning att en betydande del av kreditinstitutets operativa risker blir täckta genom den avancerade metod som avses i 4 mom. Finansinspektionen skall i så fall för kreditinstitutet sätta ut en tid inom vilken det skall övergå till att uteslutande använda den metod som avses i 4 mom.

63 §

Kapitalkrav för valuta- och råvarurisker

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig kapitalbas för valuta- och råvaruriskerna samt jämförbara exponeringar i hela dess verksamhet.

Det kapitalkrav som avses i denna paragraf beräknas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut, nedan kallat *kapitalbasdirektivet*.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att det kapitalkrav som avses i denna paragraf beräknas i enlighet med bilaga V till kapitalbasdirektivet. Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tilläm-

par tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan. På beviljandet av tillstånd tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

64 §

Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som täcker åtminstone följande exponeringar i handelslagret samt därmed jämförbara exponeringar:

1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),

2) den risk som orsakas av den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),

3) den risk som orsakas av teckningsförbindelser (*övrig positionsrisk*),

4) den risk som orsakas av icke avvecklade transaktioner (*avvecklingsrisk*),

5) den risk som orsakas av en motparts fallissemang (*motpartsrisk*).

Till handelslagret räknas

1) värdepapper, råvaror och derivatinstrument som kreditinstitutet har förvärvat i avsikt att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade skillnader mellan anskaffnings- och försäljningspriserna eller andra förändringar av priser eller räntesatser,

2) skulder och derivatinstrument som skyddas i 1 mom. nämnda posterna, och

3) andra poster som kan jämföras med dem som nämns i 1 och 2 punkten.

Det kapitalkrav som avses i denna paragraf skall beräknas i enlighet med kapitalbasdirektivet. Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att det kapitalkrav som avses i 1 mom. 1—3 punkten beräknas i enlighet med bilaga V till det nämnda direktivet. Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan. På tillståndet tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

65 §

Undantag som tillämpas på handelslager

Poster i handelslagret hänförs inte till de

tillgångar som avses i 57 § 1 mom. och inte heller till åtaganden utanför balansräkningen då kapitalkravet beräknas enligt det nämnda momentet.

Med avvikelse från 1 mom. får poster i handelslagret hänföras till de poster som avses i 57 § 1 mom. om handelslagrets värde inte varaktigt överstiger fem procent och aldrig sex procent av den senast fastställda balansomslutningen och summan av åtagandena utanför balansräkningen, och inte heller varaktigt 15 miljoner euro och aldrig 20 miljoner euro. På kreditinstitut som avses i detta moment tillämpas inte 64 §.

66 §

Kapitalkrav för betalningsförmedlingsföretag

Ett betalningsförmedlingsföretag skall med avvikelse från 57—65 § ha en kapitalbas som motsvarar minst två procent av det sammanlagda belopp som den tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar och för generell betalningsförmedling eller, om de senaste sex månadernas månatliga genomsnittsvärde för det sammanlagda beloppet av dylika skulder är större, två procent av nämnda genomsnittsvärde. Om mindre än sex månader har gått sedan betalningsförmedlingsföretaget inledde sin verksamhet skall i stället för nämnda genomsnittsvärde tillämpas det riktvärde som anges i företagets verksamhetsplan och som godkänts av Finansinspektionen.

På de medel som skall investeras i enlighet med 53 § 2 mom. skall betalningsförmedlingsföretaget tillämpa de begränsningar som är nödvändiga för att skydda företaget mot marknadsrisker som hänför sig till medlen.

Stora exponeringar

67 §

Exponeringar mot kunder samt rapporteringsskyldighet

Med *exponering mot kunder* avses i denna lag summan av tillgångarna i ett kreditinstitut och institutets åtaganden utanför balansräkningen för vilka den fallissemangsrisk som är

förenad med motparten hänför sig till samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person i samma väsentliga ekonomiska intressegemenskap som en sådan person. Vid beräkning av exponeringar mot kunder skall tillgångar beaktas i enlighet med 58 § 2 mom. Åtaganden utanför balansräkningen skall beaktas till nominellt värde eller, om ett åtagande avser förvärv av värdepapper, till värdepapperets marknadsvärde eller avtalsmässiga värde.

En exponering mot en kund anses hänföra sig till garantigivaren om ett annat kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag har ställt proprieborgen för kunden. Garantiförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 §.

I ett kreditinstituts exponeringar mot kunder ingår emellertid inte

1) de poster som avses i 48 § och som har dragits av från kreditinstitutets kapitalbas,

2) de poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom 48 timmar efter betalning,

3) de poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom fem bankdagar efter den tidigaste av de tidpunkter då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats.

Om kreditinstitutet har ett handelslager som avses i 64 § skall exponeringarna i det beräknas enligt artikel 32 i kapitalbasdirektivet.

Kreditinstitutet skall kvartalsvis rapportera sina exponeringar till Finansinspektionen. Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om rapporteringsskyldigheten om sådana behövs för tillsynen.

68 §

Hantering av exponeringar mot kunder

Ett kreditinstitut skall kontinuerligt på ett tillförlitligt sätt följa omfattningen och karaktären av sina exponeringar mot kunder. Kreditinstitutet skall med avseende på arten och omfattningen av sin verksamhet tillämpa till-

räckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av sina exponeringar mot kunder, för risktagandet och för täckningen av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av exponeringarna.

69 §

Begränsning av exponeringar mot kunder

En exponering mot en kund får inte överstiga 25 procent eller, om ett kundföretag som avses i 67 § 1 mom. är kreditinstitutets moder- eller dotterföretag eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Stora exponeringar får sammanlagt inte överstiga 800 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Med en stor exponering avses en exponering som utgör minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Vid beräkning av de begränsningar som avses i 1 och 2 mom. beaktas inte exponeringar mot sådana dotterföretag till kreditinstitutet som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 §. Vid beräkning av begränsningarna skall inte heller beaktas exponeringar mot sådana dotterföretag till kreditinstitutet som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut, tjänsteföretag eller i lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsbolag eller därmed jämförbara utländska försäkringsföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att detta för viss tid överskrider de exponeringar som avses i 1 och 2 mom., om exponeringen inte avser dotterföretag till kreditinstitutet enligt 3 mom. Överskridningstillstånd får inte beviljas för exponeringar vilkas syfte är att förbättra koncernföretags finansiella ställning, om finansieringen kommer från ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, värdepappersföretag eller ett jämförbart utländskt företag inom koncernen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 3 och 4 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte skall beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom.

Ett kreditinstitut kan överskrida den i 1 och 2 mom. angivna gränsen med beloppet av exponeringen i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller de krav som anges i artikel 31 i och bilaga VI till kapitalbasdirektivet. Kreditinstitutet skall kvartalsvis rapportera överskridningsbelopp och kundens namn.

Kvalificerade innehav

70 §

Kvalificerat innehav

Med kvalificerat innehav i ett annat företag (*målföretag*) avses ett innehav som utgör minst tio procent av målföretagets samtliga aktier eller andelar eller en så stor andel av målföretagets aktier eller andelar att dessa representerar minst tio procent av det röstetal som målföretagets samtliga aktier eller andelar medför.

Den röstandel som avses i denna paragraf skall beräknas enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

71 §

Förhållandet mellan kvalificerade innehav och kapitalbasen

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som motsvarar minst 15 procent av dess sammanlagda investeringar i varje sådant företags aktier, andelar eller kapitallån där kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav men som inte är ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller tjänsteföretag.

Kapitalbasen skall dessutom utgöra minst 60 procent av de sammanlagda investeringar som avses i 1 mom.

Vid beräkning av de investeringsbelopp som avses i 1 och 2 mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också ett sådant företags aktier och andelar som enligt bokföringsla-

gen är kreditinstitutets ägarintresseföretag, i samma förhållande som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i detta ägarintresseföretag.

Vid beräkning av de relationstal som avses i 1 och 2 mom. beaktas inte aktier som kreditinstitutet har tecknat enligt emissionsgarantier eller aktier och andelar i ett försäkringsbolag eller jämförbart utländskt försäkringsföretag och inte heller sådana aktie- och andelsinnehav som är nödvändiga för sanering av kundens affärsverksamhet.

Denna paragraf tillämpas inte på kreditinstitut som avses i 72 § 1 och 2 mom. och inte heller på ett sådant dotterkreditinstitut till detta vars innehav enligt denna paragraf omfattas av gruppbasead tillsyn enligt 80 §.

Krav på konsoliderad finansiell ställning

72 §

Tillämpningsområdet för gruppbasead tillsyn

Denna lags bestämmelser om allmän riskhantering, kapitaltäckning, exponering mot kunder och uppföljning av riskkoncentrationer samt om kvalificerade innehav och begränsning av fastighetsinnehav skall, utöver vad som föreskrivs i 33 § och i detta kapitel, tillämpas på moderkreditinstitut i en finansiell företagsgrupp på basis av moderkreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning, så som närmare föreskrivs i detta kapitel.

Vad som föreskrivs i 1 mom. skall dessutom tillämpas på ett kreditinstitut om

1) dess moderholdingföretag har säte i Finland och kreditinstitutet har den största balansomslutningen av moderholdingföretagets dotterkreditinstitut,

2) dess moderholdingföretag har säte i en annan EES-stat och de båda följande förutsättningarna är uppfyllda:

a) i moderholdingföretagets hemstat finns inget utländskt kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen,

b) kreditinstitutets balansomslutning är större än något annat sådant dotterkreditinstituts eller utländskt dotterkreditinstituts balansomslutning som har säte i en EES-stat, eller

3) Finansinspektionen enligt 91 § 2 mom. med de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen har avtalat att Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen över utländska kreditinstitut och att finsk lag skall tillämpas på den gruppbaseade tillsynen.

Denna paragraf tillämpas inte på kreditinstitut som är dotterföretag till ett kreditinstitut som avses i 1 eller 2 mom. eller någon annan typ av dotterföretag till ett finländskt holdingföretag än den typ som avses i 2 mom. Denna paragraf skall emellertid utan hinder av vad som föreskrivs ovan tillämpas på kreditinstitut som har såsom dotter- eller ägarintresseföretag eller vars moderholdingföretag har såsom dotter- eller ägarintresseföretag minst ett sådant utländskt kreditinstitut, utländskt företag jämförbart med fondbolag enligt lagen om placeringsfonder eller finansiellt institut som är beläget i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Denna paragraf tillämpas inte heller om Finansinspektionen så som avses i 91 § 1 mom. med de myndigheter som svarar för tillsynen över andra utländska kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen har avtalat att en behörig myndighet i en annan EES-stat svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet.

73 §

Omfattningen av gruppbasead tillsyn

Ett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning omfattar som den finansiella företagsgruppens moderföretag moderkreditinstitutet enligt 72 § 1 mom. eller moderholdingföretaget enligt 72 § 2 mom. samt som den finansiella företagsgruppens dotterföretag de finländska och utländska dotterföretag till moderföretaget som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag. Nedan i detta kapitel och i 6 kap. avses med den finansiella företagsgruppens moderföretag det moderföretag som avses i detta moment, med den finansiella företagsgruppens dotterföretag de dotterföretag

som avses i detta moment och med finansiell företagsgrupp det moderföretag till gruppen och de dotterföretag till moderföretaget som avses i detta moment, om inte nedan föreskrivs något annat.

Om ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 eller 2 mom. hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och vari företag inom finansbranschen står för en större andel, beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den nämnda lagen, än företag inom försäkringsbranschen, skall som den finansiella företagsgruppens moderföretag enligt 1 mom., vid tillämpning av 35 § 4 mom. samt 80, 81 och 99 § i denna lag, med avvikelse från 1 mom. betraktas konglomeratets holdingföretag om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar något annat. På holdingföretaget skall då tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om finansiella institut. Vid tillämpningen av de nämnda paragraferna skall som den finansiella företagsgruppens dotterföretag enligt 1 mom. också betraktas fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder samt med dessa jämförbara utländska företag i vilka ett i 1 mom. eller i detta moment avsett moderföretag har bestämmande inflytande enligt 16 §. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i detta moment begära yttranden av andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Tillgångar, skulder och åtaganden utanför balansräkningen samt intäkter och kostnader i en finansiell företagsgruppens modersföretag, dess dotterföretag och dessas finländska samföretag och ägarintresseföretag enligt bokföringslagen samt med dessa jämförbara utländska företag skall konsolideras med kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning, i tillämpliga delar enligt vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut, så som Finansinspektionen närmare bestämmer.

En konsolideringsgrupps dotterföretag får lämnas utan avseende om dess balansomslutning utgör mindre än en procent av den för moderföretaget senast fastställda balansomslutningen och understiger 10 miljoner euro.

Om dotterföretagens balansomslutningar sammanlagt utgör minst fem procent av koncernbalansomslutningen för den finansiella företagsgruppens moderföretag eller om företaget skall konsolideras i koncernbokslutet, skall dotterföretaget däremot beaktas. Vad som föreskrivs i detta moment skall på motsvarande sätt tillämpas på samföretag och ägarintresseföretag, i ett förhållande som motsvarar moderföretagets innehav i företaget.

En finansiell företagsgrupps dotterföretag, samföretag eller ägarintresseföretag kan lämnas obeaktat i enlighet med Finansinspektionens beslut i varje enskilt fall, om det med tanke på måluppfyllelsen för den gruppbase-
rade tillsynen över kreditinstitutet inte är nödvändigt att beakta företaget.

74 §

En finansiell företagsgrupps riskhantering

En finansiell företagsgrupps moderföretag och gruppens dotterföretag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att den konsoliderade kapitaltäckningen väsentligt äventyras. Företag som avses i denna paragraf skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt en i förhållande till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och den interna riskhanteringen skall uppfylla de krav som anges i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet. På företag som avses i detta moment tillämpas 49 § 2 mom.

75 §

Konsoliderad kapitalbas

Som konsoliderat primärt kapital skall beaktas de poster i koncernbalansräkningen för den finansiella företagsgruppens moderföretag som avses i 45 §, negativ koncerngoodwill enligt koncernbalansräkningen och minoritetsandelen av koncernens eget kapital enligt koncernbalansräkningen efter avdrag för goodwill enligt koncernbalansräkningen

och de poster i koncernbalansräkningen som avses i 48 § 1 mom.

Som konsoliderat supplementärt kapital skall beaktas de poster i koncernbalansräkningen för den finansiella företagsgruppens moderföretag som avses i 46 §.

Som konsoliderad övrig kapitalbas skall beaktas de poster i koncernbalansräkningen för den finansiella företagsgruppens moderföretag som avses i 47 §.

Vid beräkning av den sammanlagda konsoliderade kapitalbasen skall från summan av de poster som avses 1—3 mom. dras av de poster i koncernbalansräkningen för den finansiella företagsgruppens moderföretag som avses i 48 § 2—4 mom.

76 §

Gruppbaseade kapitalkrav

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig konsoliderad kapitalbas för att täcka de konsoliderade exponeringar som avses i 55 § 1 mom. Ett betalningsförmedlingsföretag skall ha en konsoliderad kapitalbas som motsvarar den i 66 § föreskrivna andelen av det sammanlagda beloppet av de i den nämnda paragrafen avsedda medel som har mottagits av företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

Vid beräkning av gruppbaseerat kapitalkrav för de exponeringar som avses i 63 och 64 § minskas inte riskexponeringarna mellan de företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

Vid tillämpning av denna paragraf skall som ett kreditinstituts dotterföretag med avvikelse från 73 § 1 mom. betraktas också andra dotterföretag än kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag. Som ett kreditinstituts dotterföretag betraktas emellertid inte de företag i försäkringsbranschen som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i 3 § i den nämnda lagen.

77 §

Tillämpning av avancerade metoder inom en finansiell företagsgrupp

Finansinspektionen kan på gemensam ansökan av en finansiell företagsgrupps moderföretag samt dess samtliga dotterkreditinstitut och dottervärdepappersföretag godkänna enhetlig användning av den metod som avses i 59 och 62—64 § inom hela gruppen, förutsatt att metoden uppfyller de krav som anges i denna lag samt i föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

Om ett kreditinstitut har dotterföretag som är utländska kreditinstitut eller utländska företag som är jämförbara med finländska värdepappersföretag och har säte i en annan EES-stat, är det ytterligare en förutsättning för godkännande enligt 2 mom. att de myndigheter som svarar för tillsynen över dessa dotterföretag har gett sitt samtycke till godkännandet. Finansinspektionen kan emellertid efter att ha hört de myndigheter som avses ovan besluta om godkännande utan samtliga myndigheters samtycke, om de inte inom sex månader efter att ha mottagit ansökan har uppnått samförstånd om saken.

Finansinspektionen kan besluta om godkännande av en metod som avses i denna paragraf på villkor som motsvarar lagen i en sådan EES-stat där ett utländskt kreditinstitut eller ett med värdepappersföretag jämförbart utländskt företag som hör till den finansiella företagsgruppen har sitt säte. Tillämpning av detta moment förutsätter vägande skäl för en effektiv tillsyn över kreditinstitutet.

Denna paragraf tillämpas inte om kreditinstitutets moderföretag är ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts holdingföretag och om lagen i en annan EES-stat tillämpas på den gruppbaseade tillsynen över ett sådant utländskt kreditinstitut.

78 §

Gruppbasead intern kapitalutvärdering

Ett kreditinstituts konsoliderade kapitalbas skall fortlöpande till belopp och slag täcka exponeringarna mot kreditinstitutets konsoli-

derade finansiella ställning, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett i 72 § 2 mom. avsett kreditinstitut skall tillämpa i förhållande till gruppens struktur och till arten och omfattningen av dess verksamhet tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar kreditinstitutets konsoliderade kapitaltäckning, för risktagande, riskbegränsning och annan riskhantering samt för täckning av riskerna med kapitalbasen. Företag som avses i detta moment skall ställa upp interna mål för det gruppbaseade kapitalkravet för täckning av dessa risker. Sådana mål skall ställas upp för varje företag och affärsverksamhet inom den finansiella företagsgruppen.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett i 2 mom. avsett företag tillåta att 54 § inte tillämpas på ett kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen. Tillstånd skall beviljas om det för varje företag inom den finansiella företagsgruppen enligt 1 mom. har ställts upp ett tillräckligt kapitalkrav för varje delområde av företagets affärsverksamhet, med undantag för företag och verksamheter som inte har någon större betydelse för den gruppbaseade tillsynens målsättningar. En förutsättning för beviljandet av tillstånd är att detta inte äventyrar tillsynen över kreditinstitutets kapitaltäckning.

79 §

Konsoliderade exponeringar mot kunder och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner

På förhållandet mellan konsoliderade exponeringar mot kunder och konsoliderad kapitalbas tillämpas 69 §.

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett i 72 § 2 mom. avsett kreditinstitut skall fortlöpande på ett tillförlitligt sätt följa upp omfattningen och karaktären av de konsoliderade exponeringarna mot kunderna. Företaget skall i sin verksamhet tillämpa med

avseende på arten och omfattningen av gruppens verksamhet tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av de konsoliderade exponeringarna, för detta risktagande och för täckning av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder.

Företag som avses i 2 mom. skall följa upp sådana konsoliderade risker som avses i 50 § och i enlighet med nämnda paragraf rapportera dem till Finansinspektionen. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i detta moment och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

Vad som i 51 § föreskrivs om ett kreditinstituts skyldighet att till Finansinspektionen rapportera sådana interna transaktioner som avses i paragrafen och om Finansinspektionens rätt att meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten, skall på motsvarande sätt tillämpas på företag som avses i 2 mom. samt på Finansinspektionens rätt att för ett sådant företag meddela föreskrifter om rapporteringsskyldigheten.

80 §

Konsoliderade kvalificerade innehav

Ett kreditinstituts konsoliderade kapitalbas skall uppgå till minst 15 procent av de till den finansiella företagsgruppen hörande företagens sammanlagda investeringar i aktier, andelar eller kapitallån i sådana till gruppen hörande företag som inte är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag, i vilka företaget har ett kvalificerat innehav.

Den konsoliderade kapitalbasen skall dessutom uppgå till minst 60 procent av de till den finansiella företagsgruppen hörande företagens sammanlagda investeringar enligt 1 mom.

På företag som hör till gruppen tillämpas vad som i 71 § 3 och 4 mom. föreskrivs om kreditinstitut.

81 §

Konsoliderade fastighetsinnehav

En finansiell företagsgrupps moder- och dotterföretags sammanlagda fastighetsinnehav enligt 33 § får inte överstiga 13 procent av moderföretagets konsoliderade balansomslutning.

Vid beräkningen av det i 1 mom. angivna konsoliderade relationstalet skall inte beaktas krediter till ett fastighetsföretag inom kreditinstitutets finansiella företagsgrupp och inte heller garantiförbindelser som har ställts för ett sådant fastighetsföretag, om fastighetsföretaget konsolideras i den konsoliderade balansräkningen.

Den konsoliderade balansräkningen för kreditinstitutet enligt 1 mom. upprättas som en sammanställning av balansräkningarna för den finansiella företagsgruppens moderföretag och dotterföretag, enligt bestämmelserna om koncernbokslut i bokföringslagen och i 155 §.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de krav som anges i 1 mom.

Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett i 72 § 2 mom. avsett kreditinstitut skall till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över begränsningen enligt denna paragraf. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten enligt denna paragraf och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

Att offentliggöra information om kapitaltäckningsgraden

82 §

Skyldighet att offentliggöra information om kapitaltäckningsgraden

Ett kreditinstitut skall minst en gång om året offentliggöra de uppgifter om sin kapitaltäckningsgrad som avses i bilaga XII till kreditinstitutsdirektivet. Detta moment tillämpas inte om kreditinstitutet eller dess moderföretag

tag som har säte i Finland eller i en annan EES-stat är skyldigt att offentliggöra motsvarande konsoliderade uppgifter.

En finansiell företagsgrupps moderföretag skall offentliggöra den information om sin konsoliderade kapitaltäckningsgrad som avses i 1 mom. Detta moment tillämpas inte om kreditinstitutets moderföretag är ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts holdingföretag och om lagen i en annan EES-stat tillämpas på den gruppbaseade tillsynen över ett sådant utländskt kreditinstitut.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. skall ett kreditinstitut som är ett betydande dotterföretag till ett kreditinstitut eller holdingföretag som har säte i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet däremot offentliggöra beloppet av kapitalbasen och kapitalkravet eller, om ett sådant dotterkreditinstitut är skyldigt att uppfylla ett gruppbaseat kapitaltäckningskrav, beloppet av den konsoliderade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet samt uppgifter om förvaltningen av kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen, så som föreskrivs i artikel 72 i kreditinstitutsdirektivet. Ett dotterkreditinstitut anses vara betydande om dess balansräkning eller, ifall uppgifterna lämnas på basis av den konsoliderade kapitaltäckningsgraden, dotterkreditinstitutets koncernbalansomslutning utgör minst tio procent av moderföretagets koncernbalansomslutning.

Ett kreditinstitut som 1 mom. tillämpas på samt en finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett kreditinstitut som avses i 2 mom. skall följa skriftliga principer för tillämpningen av denna paragraf. Av principerna skall framgå på vilket sätt och hur ofta den information som avses i denna paragraf skall offentliggöras samt hur informationen har kontrollerats.

Om de uppgifter som avses i denna paragraf inte ingår i bokslutet, verksamhetsberättelsen eller en delårsrapport skall de offentliggöras som en helhet, och bokslutet, verksamhetsberättelsen eller delårsrapporten skall uppge på vilket sätt och hur ofta uppgifterna offentliggörs.

På uppgifterna som lämnas i verksamhetsberättelsen eller bokslutet skall utan hinder

av denna paragraf tillämpas vad som annars föreskrivs om upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut.

83 §

Undantag från offentliggörande

Vad som föreskrivs i 82 § gäller inte information som är oväsentlig eller omfattas av affärshemligheten eller annars är sekretessbelagda. Om information med åberopande av affärshemligheten eller sekretess inte har offentliggjorts skall kreditinstitutet emellertid redogöra för vilken information som inte har offentliggjorts, för orsakerna till detta samt ge en allmän redogörelse för de omständigheter som inte offentliggjorts i detalj. Finansinspektionen kan kräva offentliggörande av information som inte har offentliggjorts på någon av de grunder som nämns i detta moment om den anser att de förutsättningar för att information inte skall offentliggöras som avses i momentet inte är uppfyllda.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl kräva att information som skall offentliggöras i enlighet med 82 § tas in i bokslutsnoterna, verksamhetsberättelsen eller en delårsrapport eller offentliggöras på något annat sätt som är allmänt på finansmarknaden eller att informationen skall offentliggöras oftare än en gång per år, likväl högst kvartalsvis. Finansinspektionen kan också av särskilda skäl kräva att information som avses i 82 § skall kontrolleras genom revision eller på något annat sätt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 82 § eller dess moderföretag tillåta att 82 § 2 mom. inte tillämpas, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant företag i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som kan jämföras med ett kreditinstitut som avses i denna lag eller med ett sådant kreditinstituts holdingföretag, och om kreditinstitutets moderföretag offentliggör den information som avses i nämnda moment på motsvarande sätt som enligt denna lag.

6 kap.

Tillsyn över den finansiella ställningen, utfärdande av författningar och föreskrifter på lägre nivå samt beviljande av undantag*Uppföljning av finansiella verksamhetsförutsättningar*

84 §

Rapporteringsskyldighet

Ett kreditinstitut skall kvartalsvis lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för beräkning av de kapitalkrav som avses i 5 kap.

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett i 72 § 2 mom. avsett företag skall kvartalsvis lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för beräkning av de gruppbaseade kapitalkrav som anges i detta kapitel.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om den rapporteringsskyldighet som avses i denna paragraf om det behövs för tillsynen.

85 §

Samlad kapitalbedömning

Finansinspektionen skall minst en gång per år utvärdera om ett kreditinstitut uppfyller de krav som anges i 5 kap. I fråga om utvärderingens omfattning och frekvens skall beaktas arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet samt den betydelse som kreditinstitutet har för stabiliteten på finansmarknaden.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. skall utvärderingen innehålla följande upplysningar:

1) kreditinstitutets exponering för ränterisker som inte har samband med handelslagret samt principerna för riskhanteringen,

2) kreditinstitutets likviditetsrisk samt de på riskhanteringen tillämpliga principerna också i andra avseenden än de som anges i 52 och 53 §,

3) koncentrationsrisken och hantering av eventuella spridningseffekter i samband med riskhanteringen och kapitalutvärderingen också i andra avseenden än de som anges i 67—69 §,

4) vid tillämpning av internmetoder som avses i 59 § 1 mom., resultaten av de stress-tester som avses i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII del 4.41 och 4.42 samt, vid tillämpning av de metoder som avses i 63 § 3 mom. och 64 § 3 mom., resultaten av de stresstester som avses i kapitalbasdirektivets bilaga V,

5) principerna för hantering av restrisker som orsakas av de metoder för kreditriskreducering som avses i 60 §,

6) en bedömning av kapitalkravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

7) en bedömning av om handelslagret värderats tillräckligt försiktigt för att kreditinstitutet inte skall åsamkas betydande förluster om det blir tvunget att snabbt sälja eller skydda poster i handelslagret.

Om utfallet av en ränterisk som avses i 2 mom. 1 punkten kan leda till att kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas minskar med mer än 20 procent, skall Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet redogör för vilka åtgärder det ämnar vidta med anledning av ränterisken. Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om hur ett riskutfall som avses i detta moment skall anges.

Korrigerings- och finansiella verksamhetsföresättningar

86 §

Högre kapitaltäckningskrav

Finansinspektionen kan i det fall att ett kreditinstituts kapitalbas i förhållande till total exponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, för en tid av högst tre år fastställa ett högre kapitalkrav för kreditinstitutet än det som föreskrivs i 55 § 1 mom. Finansinspek-

tionen kan fastställa ett sådant högre kapitalkrav om den efter en utvärdering som avses i 85 § anser att kreditinstitutet inte uppfyller de krav som anges i 49, 54 eller 68 § och om detta betyder att

1) kreditinstitutets kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutet enligt 54 § 2 mom. beräknat för sin total exponering samt sitt därpå baserade kapitalmål enligt 54 § 3 mom., eller

2) kreditinstitutet har bedömt sitt ovan nämnda kapitalbehov och sitt därpå baserade kapitalmål på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt sätt och dess kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutets faktiska total exponering förutsätter.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen under de förutsättningar som anges i 1 mom. för ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 och 2 mom. på basis av dettas konsoliderade finansiella ställning uppställa ett krav på ökning av det konsoliderade kapitalet, om Finansinspektionen på basis av en utvärdering enligt 85 § anser att kreditinstitutet inte uppfyller de krav som anges i 74 eller 78 § eller i 79 § 2 mom.

87 §

Skyldighet att öka kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas sjunker under det belopp som avses i 55 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. eller 86 § 1 mom., eller om kreditinstitutets konsoliderade kapitalbas sjunker under det belopp som avses i 76 §, 79 § 1 mom. eller 86 § 2 mom., skall kreditinstitutet eller holdingföretaget utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkravet och det konsoliderade kapitalkravet. Finansinspektionen skall, efter att ha fått den rapport som avses ovan eller annars ha fått kännedom om att kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen har sjunkit under den angivna gränsen, sätta ut en tid inom vilken kravet på kreditinstitutets kapitalbas och konsoliderade kapitalbas skall vara uppfyllt, vid äventyr att koncessionen återkallas. Om kravet inte har uppfyllts efter den

utsatta tiden kan Finansinspektionen besluta att återkalla koncessionen.

Om ett kreditinstitut är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat, eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det belopp som avses i den nämnda lagens 19 §, skall på kreditinstitutet på motsvarande sätt tillämpas 1 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut enligt 1 mom. begära yttranden av de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i nämnda lag.

88 §

Av kapitalbasen föranledda begränsningar i användningen av vinstmedel

Om ett kreditinstituts kapitalbas underskrider det belopp som avses i 55 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. eller 86 § 1 mom. får kreditinstitutet inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet och inte heller använda vinstmedel för inlösen av egna aktier eller för annat förvärv av egna aktier, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl för en viss tid beviljar undantag från förbudet. Om kreditinstitutets konsoliderade kapitalbas underskrider det belopp som avses i 76 §, 79 § 1 mom. eller 86 § 2 mom. får kreditinstitutet och företagen inom dess finansiella företagsgrupp inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet och inte heller använda vinstmedel för inlösen eller annat förvärv av egna aktier, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl beviljar undantag för en viss tid.

I fråga om den rätt till utdelning som tillkommer aktieägarna i sådana finansiella institut i aktiebolagsform i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp som inte är värdepappersföretag gäller 13 kap. 7 § i aktiebolagslagen, utan hinder av 1 mom.

Om ett kreditinstitut är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjun-

ker under det minimibelopp som avses i den nämnda lagens 19 eller 22 §, skall 1 och 2 mom. i den här paragrafen på motsvarande sätt tillämpas på kreditinstitutet och företag inom dess finansiella företagsgrupp. Finansinspektionen skall innan den fattar ett beslut som avses i 1 mom. begära yttranden av de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i den nämnda lagen.

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

89 §

Offentliggörande av tillsynsprinciperna och de tillämpliga bestämmelserna

Finansinspektionen skall

1) offentliggöra de allmänna principerna för utvärdering enligt 85 §,

2) hålla information om bestämmelserna i 5 kap. och detta kapitel, om de författningar och bestämmelser som har utfärdats med stöd av 5 kap. och detta kapitel samt om vilka reglerings- och tillämpningsalternativ enligt Europeiska unionens lagstiftning som tillämpas i Finland tillgänglig för allmänheten,

3) hålla statistik över tillämpningen av 5 kap. och detta kapitel samt av författningar och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem tillgänglig för allmänheten.

90 §

Tillsynssamarbete i fråga om krav på finansiell ställning

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av 5 kap. i samarbete med de myndigheter som svarar för tillsynen över med värdepappersföretag jämförbara utländska företag inom utländska kreditinstitut och som övervakar företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt 73 § 1 mom. eller samma utländska finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att inspektera och få uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter.

91 §

Överföring av uppgifter som gäller grupp-baserad tillsyn till andra myndigheter

Finansinspektionen kan med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan EES-stat ingå avtal om att en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen och att lagen i den andra staten skall tillämpas på den gruppbaseade tillsynen. Avtal som avses i detta moment kan ingås om den finansiella företagsgruppens moderföretag inte är ett finländskt kreditinstitut.

Finansinspektionen kan med en eller flera tillsynsmyndigheter i en EES-stat ingå avtal om att Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen över andra finansiella företagsgrupper än sådana som avses i 73 § 1 mom. och om att finsk lag skall tillämpas på den gruppbaseade tillsynen. Avtal som avses i detta moment kan ingås om minst ett finländskt kreditinstitut hör till gruppen.

Avtal som avses i 1 och 2 mom. kan ingås om det finns vägande skäl till det med hänsyn till en effektiv gruppbasead tillsyn. Finansinspektionen skall upprätta ett skriftligt tillsynsprotokoll över avtalet, och det skall undertecknas av alla tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över kreditinstitut och värdepappersföretag inom finansiella företagsgrupper som avses i 1 eller 2 mom. Tillsynsprotokollet skall av Finansinspektionen delges gruppens moderföretag och Europeiska gemenskapernas kommission.

Närmare föreskrifter och bestämmelser samt undantag

92 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs

1) om de riskvikter för tillgångar och åtaganden utanför balansräkningen samt om de konverteringsfaktorer för åtaganden utanför balansräkningen som tillämpas på beräkning

av kapitalkrav för kreditrisken vid användning av den schablonmetod som avses i 58 §,

2) om de poster som får lämnas obeaktade vid beräkning av sådana begränsningar av exponeringar mot kunder som avses i 69 §,

3) hur del 2 punkterna 12 och 15 och del 4 punkterna 44, 48, 66, 71, 86 och 95 i bilaga VII till kreditinstitutsdirektivet skall beaktas vid tillämpningen av 59 §,

4) hur del 1 punkterna 15—17, 20 och 21 och del 3 punkterna 72, 73 och 89 i bilaga VIII till kreditinstitutsdirektivet skall beaktas vid tillämpningen av 59 §,

5) hur artikel 19 i kapitalbasdirektivet skall beaktas vid tillämpningen av 64 §.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs dessutom, om inte annat följer av 93 §, när ett kreditinstituts fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt åtaganden utanför balansräkningen eller kreditinstituts tillgångar eller säkerheter i en annan EES-stat får beaktas vid beräkning av kapitalkravet enligt 55 § 1 och 2 mom. i enlighet med de föreskrifter och bestämmelser som skall tillämpas i den andra staten.

93 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen utfärdar sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av kraven i 5 kap. som förutsätts för genomförande av kreditinstitutsdirektivet, kapitalbasdirektivet och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.

Finansinspektionen kan bestämma att man utan hinder av vad som föreskrivs i den förordning som utfärdats med stöd av 92 § vid beräkning av det kapitalkrav som avses i 55 § 1 och 2 mom. på ett kreditinstituts fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt på åtaganden utanför balansräkningen, på tillgångar i en sådan stat eller på fordringar och åtaganden vilkas säkerhet finns i en annan EES-stat, skall tillämpas en enligt de i den andra staten tillämpliga föreskrifterna och bestämmelserna fastställd riskklassificering el-

ler riskvikt som är strängare än den som föreskrivs i den förordning som utfärdats med stöd av 92 §. Bestämmelser som avses i detta moment kan utfärdas om det finns vä-
gande skäl med hänsyn till en effektiv tillsyn
baserat på de särskilda förhållandena i den
andra staten.

94 §

Beviljande av undantag

Finansinspektionen kan under förutsätt-
ningar som anges i de direktiv som nämns i
93 § på ansökan av ett kreditinstitut eller dess
holdingföretag tillåta undantag från det som
föreskrivs i 5 kap. eller i en förordning som
utfärdats med stöd av kapitlet eller i en före-
skrift från Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett
kreditinstitut eller dess holdingföretag tillåta
att lagstiftningen i ett utländskt kreditinstituts
hemstat tillämpas på beräkning av kapital-
krav enligt 55 § 1 och 2 mom. för ett kredit-
institut som omfattas av den gruppbase-
rade tillsynen över det utländska kreditinstitutet
och på tillhörande rapporteringsskyldighet,
om den lagstiftningen inte avsevärt skiljer sig
från denna lag.

7 kap.

**Insättningsgarantifonden och säkerhets-
fonden samt beredskap för undantags-
förhållanden***Insättningsgaranti*

95 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden

För tryggnad av insättarnas tillgodoha-
vanden hos inlåningsbankerna skall dessa
höra till insättningsgarantifonden.

En inlåningsbank skall meddela insätt-
ningsgarantifonden och Finansinspektionen
på vilket sätt insättarnas tillgodohavanden
hos bankens utländska filialer är tryggade.

96 §

Insättningsgarantifondens stadgar

Finansministeriet fastställer insättningsga-
rantifondens stadgar och ändringar i dem.

I stadgarna skall anges

- 1) fondens namn och hemort,
- 2) när garantiavgiften tas ut,
- 3) antalet medlemmar i delegationen, med-
lemmarnas avgångsålder och mandatperiod
samt när delegationen är beslutför och dess
uppgifter,
- 4) antalet medlemmar i styrelsen, medlem-
marnas avgångsålder och mandatperiod samt
när styrelsen är beslutför och dess uppgifter,
- 5) fondens räkenskapsperiod,
- 6) antalet revisorer och deras mandatpe-
riod,
- 7) hur stadgarna ändras.

Dessutom skall det i stadgarna nämnas hur
ett utländskt kreditinstituts filial i Finland
antas som medlem samt utesluts och utträder
ur insättningsgarantifonden samt föreskrivas
om grunderna för anslutningsavgiften till
fonden och för fondens ersättningsskyldighet.

97 §

Insättningsgarantifondens förvaltning

Insättningsgarantifonden förvaltas dels av
en delegation som utses av de inlåningsban-
ker som hör till fonden och av de utländska
kreditinstitut som är medlemmar, dels av en
styrelse som delegationen utser. Av styrelse-
medlemmarna skall åtminstone en företräda
de utländska kreditinstituts filialer som är
medlemmar i fonden.

98 §

Garantiavgift till insättningsgarantifonden

Inlåningsbankerna och de finländska filia-
lerna till de utländska kreditinstitut som är
medlemmar i insättningsgarantifonden skall
varje år betala fonden en garantiavgift för
tryggnad av insättarnas fordringar.

99 §

Storleken av en inlåningsbanks garantiavgift

En inlåningsbanks garantiavgift består av en fast avgift och av en avgift som grundar sig på dess kapitaltäckning. Den fasta avgiften är 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av den inlåning i banken som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom. Den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen är 0,125 procent av det tal som fås då förhållandet mellan kapitalkravet för de risker som beräknats enligt 55 § 1 mom. och kapitalbasen multipliceras med det sammanlagda beloppet av den inlåning i banken som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom. Den på kapitaltäckningen grundade avgiften är dock högst 0,25 procent av den nämnda inlåningen. Om banken är en i 72 § 1 mom. avsedd finansiell företagsgrupps moderkreditinstitut eller ett därmed enligt 2 mom. i den nämnda paragrafen jämförbart kreditinstitut, skall den på kapitaltäckningen baserade avgiften beräknas på basis av det gruppbaseade kapitalkravet, den konsoliderade kapitalbasen och den konsoliderade beloppet av inlåningen. På kreditinstitut som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat tillämpas dessutom 73 § 2 mom.

För inlåningsbanker som hör till sammanslutningen av andelsbanker beräknas en gemensam garantiavgift på basis av sammanslutningens kapitaltäckning som beräknats i enlighet med 8 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform som om sammanslutningen var ett enda kreditinstitut. För de bankers del som hör till sammanslutningen av andelsbanker skall garantiavgiften till insättningsgarantifonden betalas av sammanslutningens centralinstitut. Betalningen av centralinstitutets garantiavgift fördelas mellan medlemskreditinstituten i förhållande till dessas kapitalkrav beräknade enligt 55 § 1 mom. Med Finansinspektionens tillstånd kan garantiavgiften också fördelas på annat sätt.

Det sammanlagda inlåningsbeloppet, kapitalbasen och kapitalkravet enligt 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för

den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

100 §

Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en EES-stat och som är medlem av insättningsgarantifonden bestäms enligt 99 §. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av sådan inlåning i filialen som ersätts enligt 7 a § i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993). När den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen beräknas skall i det utländska kreditinstituts sammanlagda kapitalbas inräknas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstituts hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är medlem av insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av inlåningen i filialen.

Det sammanlagda inlåningsbelopp som avses i 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

101 §

Sänkt och höjd garantiavgift

När insättningsgarantifondens nettotillgångar, som beräknas såsom skillnaden mellan tillgångarna och skulderna, uppgår till minst två procent av det sammanlagda beloppet av den inlåning i inlåningsbankerna som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom., utgör garantiavgiften en tredjedel av den garantiavgift som avses i 99 och 100 §.

Om insättningsgarantifonden i enlighet med 109 § har tvingats ta upp lån för sin verksamhet, kan Finansinspektionen be-

stämman att den garantiavgift som avses i 1 mom., 99 § och 100 § 1 mom. skall höjas så att den utgör högst 1,5 procent av det sammanlagda beloppet av den i 99 § och 100 § 1 mom. avsedda inlåning som ersätts eller högst 0,25 procent av det sammanlagda inlåningsbeloppet i en filial som avses i 100 § 2 mom., till dess att insättningsgarantifonden har återbetalat det ovan nämnda lånet.

102 §

Att upphöra med uttag av garantiavgift

Insättningsgarantifondens delegation kan bestämma att garantiavgift inte längre skall tas ut om de såsom skillnaden mellan insättningsgarantifondens tillgångar och skulder beräknade nettotillgångarna utgör minst tio procent av den sammanlagda inlåning i inlåningsbankerna som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom.

103 §

Insättningsgarantifondens självständighet

En inlåningsbank som hör till insättningsgarantifonden har inte rätt att kräva att dess andel i fonden skall avskiljas för banken själv eller att överlåta den till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens tillgångar.

104 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga fordringar som finns på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen skall inom 21 dagar efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta om insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar enligt 105 § 1—3 mom. En förutläggning för att betalningsskyldighet skall fö-

reläggas är att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald enligt erhållna upplysningar varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen skall vid bedömningen av om svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 105 §.

Finansinspektionen skall underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands skall dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut enligt 2 mom. skall inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 105 § 1—3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 141 § har rätt att få sekretessbelagd information.

105 §

Fordringar som skall ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 25 000 euro. Om ett konto används för investeringstjänster i enlighet med 33 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag, skall ersättningen dock i enlighet med 6 kap. i nämnda lag betalas ur den ersättningsfond som avses i den nämnda lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 25 000 euro.

Utan hinder av vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp betalas en insättares fordran till fullt belopp av

insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på ett konto i en inlåningsbank högst sex månader före Finansinspektionens beslut enligt 104 § 2 mom.

Insättningsgarantifonden ersätter dock inte fordringar på andra kreditinstitut eller finansiella institut och inte heller poster som skall räknas till inlåningsbankens kapitalbas enligt 45—48 §. Fonden ersätter inte heller fordringar baserade på medel som åtkommits genom brott som avses i 32 kap. i strafflagen. Om en förundersökning eller rättegång som gäller ovan nämnda brott pågår, kan insättningsgarantifonden skjuta fram betalningen av ersättningen tills domstolens beslut har vunnit laga kraft. Fonden ersätter inte heller fordringar på ett sådant kundmedelskonto enligt 4 kap. 5 a § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen som har öppnats i en i värdepappersmarknadslagen avsedd värdepappersförmedlares namn.

Om insättningsgarantifonden redan tidigare har ersatt en insättares fordringar i enlighet med 1—3 mom., ersätter fonden insättarens fordringar på samma inlåningsbank endast till den del som fordringarna grundar sig på medel som har satts in på banken efter det att ersättning enligt detta moment har betalats ut.

Vid tillämpning av denna paragraf skall inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Utan hinder av vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 114 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får stöd enligt 119 §. Finansinspektionen skall underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

För ersättningar enligt 1—3 mom. får insättningsgarantifonden en fordran på inlå-

ningsbanken. I insättningsgarantifondens stadgar föreskrivs om ränta på sådana fordringar.

106 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden skall betala insättarna fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. inom tre månader från Finansinspektionens beslut enligt 104 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation före ett beslut som avses i 104 § skall tidsfristen enligt detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan sammanlagt tre gånger för högst tre månader i sänder bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar. En förutsättning för förlängd betalningstid är att insättningsgarantifondens förlängningsbehov är baserat på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Om insättningsgarantifonden inom den tid som föreskrivs i denna paragraf inte har ersatt en insättare för en fordran som avses i 105 § 1—3 mom., får insättaren en vid domstol indrivningsbar fordran på insättningsgarantifonden.

107 §

Meddelande om att betalningsskyldighet har uppkommit

Insättningsgarantifonden skall underrätta inlåningsbankens insättare om beslut enligt 104 §. Insättningsgarantifonden skall också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna skall vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen skall publiceras på landets officiella språk i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde.

108 §

Inlåningsbankers informationsskyldighet

En inlåningsbank skall informera sina in-

sättare om hur insättningsgarantifonden skyddar deras tillgodohavanden eller om motsvarande annat skydd samt om ändringar i tidigare uppgifter.

Inlåningsbanken skall ge den information som avses i 1 mom. också på de officiella språken i sina filialers etableringsländer.

109 §

Insättningsgarantifondens upplåning

Insättningsgarantifonden kan enligt vad som föreskrivs i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet, om dess kapitalbas inte räcker till betalning av ersättningar enligt detta kapitel. I insättningsgarantifondens stadgar skall tas in en bestämmelse om de till insättningsgarantifonden hörande inlåningsbankernas skyldighet att bevilja insättningsgarantifonden lån för uppfyllande av fondens förpliktelser.

110 §

Placering av insättningsgarantifondens medel

Insättningsgarantifondens medel skall placeras på ett säkert och effektivt sätt som tryggar fondens likviditet och med beaktande av principen om riskspridning. Avkastningen på investeringarna läggs till insättningsgarantifondens kapital.

Fondens medel får inte placeras i aktier eller andelar i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank, och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av en bank som hör till fonden eller av ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank eller av bankens säkerhetsfond. Fondens medel får inte heller på annat sätt placeras i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank eller i bankens säkerhetsfond. Vad som i detta moment föreskrivs om inlåningsbanker gäller också de

utländska kreditinstitut som är medlemmar av insättningsgarantifonden och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett sådant kreditinstitut. Vad som föreskrivs i detta moment utgör inte hinder för att placera insättningsgarantifondens medel i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder.

Insättningsgarantifondens likviditet skall vara tillräckligt tryggad med hänsyn till fondens verksamhet.

111 §

Återkallande av koncession samt insättares och investerares fordringar

När Finansinspektionen med stöd av 28 § beslutar återkalla en inlåningsbanks koncession kan den samtidigt bestämma att insättningsgarantifondens fordringar skall betalas ur insättningsgarantifonden. När Finansinspektionen med stöd av 28 § beslutar återkalla ett kreditinstituts koncession kan den samtidigt bestämma att investerarnas fordringar skall betalas ur ersättningsfonden för investerarskydd, i enlighet med 6 kap. i lagen om värdepappersföretag.

112 §

Insättningsgaranti vid överföring av inlåningsstocken

Utan hinder av vad som i 105 § 1 mom. föreskrivs om maximiersättning skall inlåning som enligt det nämnda lagrummet berättigar till ersättning och som har överförts till en annan inlåningsbank i samband med fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten ersättas till samma belopp som före överföringen, om inte något annat följer av 2 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. skall i tre månader efter att verkställigheten av en fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten har registrerats tillämpas på inlåning som skall betalas på anfordran.

Säkerhetsfondernas skyddsfunktion

113 §

Medlemskap i en säkerhetsfond

För att trygga stabiliteten i inlåningsbankernas verksamhet kan de höra till en säkerhetsfond.

114 §

Utträde ur en säkerhetsfond

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond kan utträda ur fonden genom att skriftligen meddela fondens styrelse detta. Utträdet träder i kraft vid utgången av kalenderåret efter det kalenderår då anmälan gjordes.

Om en bank som utträtt ur en säkerhetsfond har fått understöd ur fonden under det år då utträdet skedde eller under de fem omedelbart föregående kalenderåren skall banken enligt vad som föreskrivs i fondens stadgar på anfordran av fonden återbetala understödet till fonden.

115 §

Säkerhetsfonders stadgar

Finansministeriet fastställer stadgar för säkerhetsfonderna och ändringar i dem.

I stadgarna skall anges

- 1) fondens namn och hemort,
- 2) hur en inlåningsbank antas som medlem i fonden och utträder ur den,
- 3) grunderna för bestämmande av anslutningsavgiften och garantiavgiften samt tidpunkten då avgifterna tas ut,
- 4) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt delegationens beslutförhet och uppgifter,
- 5) antalet styrelsemedlemmar, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt styrelsens beslutförhet och uppgifter,
- 6) grunderna för användning av fondens årliga överskott,
- 7) fondens räkenskapsperiod,

- 8) antalet revisorer och deras mandatperiod,
- 9) hur stadgarna ändras,
- 10) hur fonden upplöses.

116 §

Förvaltningen av säkerhetsfonder

En säkerhetsfond förvaltas dels av en delegation som utses av de inlåningsbanker som hör till fonden, dels av en styrelse som delegationen utser.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån, annat stöd som avses i lagen om statens säkerhetsfond eller motsvarande stöd enligt fullmakter i statsbudgeten, har finansministeriet rätt att till delegationen och styrelsen utse en medlem som företräder staten.

117 §

Säkerhetsfonders garantiavgifter

En säkerhetsfonds delegation kan bestämma att de inlåningsbanker som hör till fonden varje år skall betala en garantiavgift som räcker för att uppfylla fondens förpliktelser.

Garantiavgiften skall baseras på de risker som inlåningsbanken tar i sin verksamhet. Grunden för beräkning av garantiavgiften skall vara densamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. I fråga om inlåningsbanker som har olika företagsform kan grunderna för beräkning av avgiften dock skilja sig från varandra. Inlåningsbanker som har olika företagsform får dock inte grundlöst särbehandlas när beräkningsgrunden bestäms. De årliga garantiavgifterna till fonden kan utgöra högst 0,5 procent av de senast fastställda, sammanräknade balansomslutningarna för de banker som hör till fonden.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån, annat stöd som avses i lagen om statens säkerhetsfond eller motsvarande stöd enligt fullmakter i statsbudgeten och om återbetalningen av stödet förutsätter en avgift som är högre än 0,5 procent, kan garantiavgifterna höjas till högst en procent av de ovan nämnda sammanräknade balansomslutningarna. Fi-

nansinspektionen kan bestämma att avgiften skall höjas om den anser att den garantiavgift som delegationen fastställt inte räcker för att uppfylla säkerhetsfondens förpliktelser.

Säkerhetsfondens styrelse kan för viss tid befria en inlåningsbank från skyldigheten att betala garantiavgift.

118 §

Säkerhetsfonders självständighet

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond har inte rätt att kräva att dess andel i fonden skall avskiljas för den själv eller att överlåta andelen till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens medel.

119 §

Beviljande av stöd

Understödslån eller understöd av en säkerhetsfonds medel kan beviljas en inlåningsbank som hör till fonden och som har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för trygghet av dess verksamhet är nödvändigt att den beviljas understödslån eller understöd. En säkerhetsfond kan också ställa garantier för lån som tas av en inlåningsbank som hör till fonden eller teckna kapitallån som banken emitterat. Om en säkerhetsfond har ett stödlån med stöd av lagen om statens säkerhetsfond eller om staten eller Statens säkerhetsfond har ställt garanti för ett lån som en säkerhetsfond har tagit kan understödslån, understöd eller garantier beviljas samt kapitallån tecknas endast i den omfattning som finansministeriet godkänner.

När en säkerhetsfond fattar stödbeslut enligt 1 mom. får den inte utan grundad anledning särbehandla inlåningsbanker som hör till fonden. Varje stödbeslut skall grunda sig på noggrann utredning av den stödtagande bankens finansiella situation.

En säkerhetsfond kan besluta att fondmedel skall överlåtas till Statens säkerhetsfond och i enlighet med 1 § i lagen om statens

säkerhetsfond användas till stödåtgärder för en finländsk inlåningsbank.

Om en bank som avses i 1 mom. fusioneras med en annan bank, kan också den mottagande banken ges understödslån, kapitallån eller understöd.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån som avses i 1 mom. krävs finansministeriets samtycke för att understödslån, kapitallån eller understöd skall kunna beviljas en bank av dessa lånemedel.

120 §

Avstående från återkrav av understödslån

Delegationen för en säkerhetsfond kan på förslag av styrelsen helt eller delvis avstå från att återkräva understödslån eller kapitallån, om ett återkrav är oskäligt mot den inlåningsbank som fått lånet. Säkerhetsfondens delegation och styrelse skall iaktta 119 § 2 mom. när de beslutar att ett understödslån eller kapitallån inte skall återkrävas. Om säkerhetsfonden har beviljats stödlån enligt 119 § 1 mom. krävs finansministeriets samtycke för att understödslån eller kapitallån inte skall återkrävas.

Om en inlåningsbank som fått lån av en säkerhetsfond försätts i likvidation eller konkurs, får för återbetalning av understödslån eller kapitallån endast användas medel som återstår när bankens övriga åtaganden har fullgjorts.

121 §

Säkerhetsfonders upplåning

En säkerhetsfond får inte uppta lån för sin verksamhet, om inte finansministeriet av särskilda skäl tillåter detta.

122 §

Placering av säkerhetsfonders medel

En säkerhetsfonds medel skall placeras på ett säkert sätt och så att fondens likviditet tryggas.

Beredskap för undantagsförhållanden

123 §

Skyldighet att vidta förberedelser

Kreditinstitut och de finansiella institut vars huvudsakliga affärsverksamhet består i att tillhandahålla betalkorts- och betalningstjänster skall genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser för undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Finansinspektionen kan ge anvisningar om tillämpningen av 1 mom.

124 §

Ersättning för beredskapsrelaterade kostnader

Om de uppgifter som följer av 123 § förutsätter åtgärder som klart avviker från verksamhet som skall anses vara sedvanlig för kreditinstitut eller finansiella institut och om dessa åtgärder medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

8 kap.

Förfaranden*Marknadsföring och avtalsvillkor*

125 §

Marknadsföring

Ett kreditinstitut skall i sin marknadsföring ge kunden all den information om de marknadsförda nyttigheterna som kan ha betydelse för kundens beslut om dessa.

Ett kreditinstitut får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda något förfarande som är otillbörligt från kundens synpunkt eller som strider mot god sed.

Marknadsföring som inte innehåller information som är relevant för kundens finansiella säkerhet skall alltid anses vara otillbörlig.

126 §

Avtalsvillkor

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet använda avtalsvillkor som inte har samband med kreditinstitutets verksamhet eller som med hänsyn till innehållet, parternas ställning eller förhållandena skall anses vara oskäligen från kundens synpunkt. Ett avtalsvillkor skall alltid anses vara oskäligt, om förvärv eller bruk av nyttigheter som faller utanför kreditinstitutets verksamhetsområde, enligt en helhetsbedömning ur kundens synvinkel på ett oskäligt sätt påverkar kundens kreditmöjligheter, ett avtals giltighetstid eller övriga avtalsvillkor eller om kundens rätt att ingå avtal med någon annan näringsidkare begränsas.

Kreditinstitutet skall till Finansinspektionen lämna in avtalsvillkoren för de standardavtal som det använder i sin verksamhet.

127 §

Skyldighet att lösa in elektroniska pengar

Utgivare av andra elektroniska pengar än de som avses i 4 § 2 mom. är skyldiga att lösa in dem till det fulla motvärdet i pengar, eventuellt minskat med en skälig avgift för återinlösen. Från denna inlösningsskyldighet får avvikelse göras genom avtal i de fall där penningvärdet av de elektroniska pengar som skall lösas in är högst tio euro. Villkoren för återinlösen skall framgå av de avtalsvillkor som tillämpas på utgivningen av elektroniska pengar.

Tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor

128 §

Myndigheternas tillsynsbehörighet i fråga om marknadsföring och avtalsvillkor

Finansinspektionen övervakar kreditinsti-

tutens marknadsföring och deras användning av avtalsvillkor. Också konsumentombudsmannen övervakar marknadsföringens laglighet samt användningen av avtalsvillkor med avseende på konsumentskyddet.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen skall samarbeta på lämpligt sätt.

129 §

Yttrande från konsumentombudsmannen

När Finansinspektionen observerar att ett kreditinstitut vid användningen av avtalsvillkor förfar i strid med konsumentskyddslagen (38/1978) skall den begära ett yttrande av konsumentombudsmannen.

130 §

Verksamhetsförbud

Finansinspektionen kan om det med hänsyn till kundskyddet är behövt förbjuda ett kreditinstitut att fortsätta marknadsföring eller användning av avtalsvillkor som strider mot detta kapitel eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av det, eller att upprepa sådan eller därmed jämförbar marknadsföring eller användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen kan meddela ett i 1 mom. avsett förbud också interimistiskt, varvid förbudet gäller tills saken har avgjorts slutligt.

Finansinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt 1 och 2 mom. får inte överklagas genom besvär.

131 §

Att föra ärenden till marknadsdomstolen

Ett kreditinstitut kan föra Finansinspektionens beslut enligt 130 § 1 mom. till marknadsdomstolen för behandling inom 30 dagar efter att ha fått del av beslutet. Annars blir beslutet bestående.

Mottagande av inlåning

132 §

Inlåningsbanks firma

I en inlåningsbanks firma skall ingå ordet "bank" eller en sammansättning där ordet "bank" ingår och av firman skall bankens företagsform framgå.

133 §

Marknadsföringsbegränsning

En inlåningsbank får inte i sin marknadsföring använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning eller om annat motsvarande skydd eller om säkerhetsfondsskyddet på ett sätt som äventyrar stabiliteten på finansmarknaden eller insättarnas förtroende.

En inlåningsbank får i sin marknadsföring endast använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning, om annat motsvarande skydd eller om det egna säkerhetsfondsskyddet.

En inlåningsbank får inte råda en kund att göra en insättning i en annan inlåningsbank. Sådan förmedling av inlåning får inte heller ordnas i samråd med en annan inlåningsbank eller genom eller med hjälp av bankens centralorganisation eller någon annan motsvarande sammanslutning eller på något annat sätt.

134 §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En inlåningsbank får endast av vägande skäl vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja ett instrument som är avsett för användning av ett sådant konto eller vägra att sköta ett uppdrag som avser betalningsförmedling för en fysisk person som lagligen vistas i en EES-stat. Skälet till vägran skall ha samband med kunden eller med kundens tidigare beteende eller med en uppenbar avsaknad av något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden skall underrettas om orsaken till vägran.

Denna paragraf tillämpas inte om något annat följer av 145 § eller av lagen om förhinder och utredning av penningtvätt.

135 §

Inlåningsavtal

Vid insättning av medel i en bank skall banken och den som öppnar kontot ingå ett avtal om insättningen. Identiteten hos den som öppnar kontot skall alltid kontrolleras och i avtalet skall antecknas tillräckliga uppgifter om den som öppnar kontot, om kontoinnehavaren och om vilka som har rätt att använda kontot.

Om ett särskilt bevis utfärdas över insättningen, skall detta ställas till viss man och kan endast transporterats på en namngiven person.

Om särskilda villkor tas in i det i 1 mom. nämnda avtalet skall de även antecknas på beviset. Villkoren, med undantag för kontoinnehavarens förbehåll om rätten att förfoga över kontot, kan ändras eller återkallas endast med bankens samtycke.

136 §

Omyndig kontoinnehavare

En omyndig person som har fyllt 15 år kan själv med en inlåningsbank ingå inlåningsavtal om de medel som han eller hon enligt 25 § 1 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) eller på någon annan grund har rätt att förfoga över samt göra insättningar och uttag och även annars förfoga över insättningen. En intressebevakare kan emellertid med förmyndarmyndighetens samtycke överta förvaltningen av de insatta medlen, om den omyndiges intresse kräver det.

Om en insättning i en inlåningsbank har gjorts i en minst 15 år gammal omyndig persons namn på villkor att endast denne själv har rätt att lyfta medlen, förfogar den omyndige över de insatta medlen tillsammans med sin intressebevakare. Undantag från villkoret får dock göras med tillstånd av domstol.

137 §

Preskription av skyldighet att betala ränta

När tio år har förflutit från utgången av det kalenderår då ett inlåningskonto i en inlåningsbank senast har använts upphör inlåningsbankens skyldighet att betala ränta på de insatta medlen, om inte annat följer av kontovillkoren.

138 §

Kvittning

En inlåningsbank får inte med sin motfordran kvitta medel som finns på en privatpersons konto eller som anvisats bli betalda till privatpersonen och som enligt lag inte får utmätas. Före kvittningen skall banken reda ut om medlen kan utmätas. Kontoinnehavaren skall underrättas om ett kvittningsyrkande. En kvittning i strid med detta moment är ogiltig.

Om det inte är möjligt att utan oskäligt besvär reda ut om medlen är utmätningsbara får banken ändå kräva kvittning om den i samband med kvittningsyrkandet skriftligen meddelar kontoinnehavaren att kvittningsrätten begränsats enligt 1 mom. och att kvittningen återgår enligt detta moment. Kvittningen återgår om kontoinnehavaren inom 14 dagar efter att ha fått kännedom om kvittningsyrkandet lägger fram utredning om att medlen inte är utmätningsbara. Om inte någon annan utredning kan läggas fram om tidpunkten för delfäendet av kvittningsyrkandet skall kontoinnehavaren anses ha fått del av detta den sjunde dagen efter att meddelandet om yrkandet avsändes. Kvittningen är ogiltig om kontoinnehavaren inte informeras enligt detta moment.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte när kontoinnehavarens konto debiteras med stöd av dennes uttryckliga fullmakt. En sådan fullmakt kan kontoinnehavaren återkalla när som helst. Andra avtal som minskar kontoinnehavarens rättigheter enligt denna paragraf är ogiltiga.

Utlåning

139 §

Vidarepantsättning av säkerhet

Ett kreditinstitut får inte utan samtycke av säkerhetens ägare vidarepantsätta en säkerhet som har överlåtits till kreditinstitutet.

140 §

Utlåning och investeringar i vissa fall

Beslut som gäller utlåning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, ett företag eller en stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om investeringar i ett företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för sådan utlåning och sådana investeringar skall godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas 51 § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller lån mot konvertibla skuldebrev innehar eller kan inneha minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett företag som hör till kreditinstitutets koncern eller i ett företag som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes ställföreträdare, revisorerna, revisorssuppleanterna och den person i revisionssammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen samt personer som har motsvarande ställning i företag som avses i 1 punkten,

3) minderåriga barn samt maken till en person som avses i 2 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande,

4) ett företag och en stiftelse där en person som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Kreditinstitutet skall föra en förteckning över de fysiska personer, företag och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt de beslut eller villkor som gäller krediter som beviljats fysiska personer, företag och stiftelser som uppräknas i förteckningen samt investeringar i ett företag och som avses i 1 mom. skall anmälas till Finansinspektionen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utlåning skall på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter som med tanke på tillsynen behövs i fråga om registreringen av beslut som avses i 1 mom. och i fråga om den förteckning som avses i 3 mom. och rapporteringen till Finansinspektionen av uppgifter som avses i nämnda moment. Finansinspektionen kan dessutom med tanke på tillsynen utfärda närmare föreskrifter om när ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse med avseende på hela koncernen.

Bankhemlighet och identifiering av kunder

141 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett kreditinstitut eller företag inom samma finansiella företagsgrupp, inom en sammanslutning av kreditinstitut eller inom företag som kreditinstitutet anlitar som ombud eller inom något annat

företag som agerar för kreditinstitutets räkning eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon av kreditinstitutets kunder eller hos kunder till företag som tillhör samma finansiella företagsgrupp eller samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet eller hos någon annan person med anknytning till kreditinstitutets eller företagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Sekretessbelagda uppgifter får inte heller lämnas till bolagsstämma, principalmöte, andelsstämma eller fullmäktige eller till en hypoteksförenings stämma eller till aktieinnehavare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet.

Kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp är skyldiga att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till åklagar- eller förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana upplysningar.

Kreditinstitut har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till sådana marknadsplatser för offentlig handel som avses i värdepappersmarknadslagen och till sådana optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), om upplysningarna är nödvändiga för att trygga den tillsynsuppgift som ålagts dem. Ett kreditinstitut har samma rätt att lämna upplysningar till sådana företag med verksamhet i en EES-stat som ordnar handel som motsvarar offentlig handel och till sådana företag i en EES-stat som motsvarar optionsföretag.

Utan hinder av 1 mom. har ett kreditinstitut rätt att bedriva sådan kreditupplysningsverksamhet som normalt hör till dess affärsverksamhet.

Vad som föreskrivs i 7 kap. 6 § i lagen om andelslag gäller inte kreditinstitut eller företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

142 §

Att lämna upplysningar till företag inom samma finansiella företagsgrupp, finans- och försäkringskonglomerat eller sammanslutning

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som detta har rätt att lämna upplysningar som avses i 141 § till ett företag som hör till samma koncern, samma finansiella företagsgrupp eller samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, för marknadsföring samt för koncernens, gruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering, om mottagaren omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om lämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999) och inte heller uppgifter som baserar sig på registrering av betalningsuppgifter mellan en kund och ett företag som inte hör till konglomeratet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som är nödvändiga för marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som kreditinstitutet, om den som tar emot uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Ett kreditinstitut har utan hinder av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf rätt att till en i 141 § 1 mom. avsedd sammanslutning, vars medlem kreditinstitutet är, lämna upplysningar som behövs för sammanslutningens verksamhet. Vad som i 2 mom. och i detta moment föreskrivs om sammanslutningar av kreditinstitut skall på motsvarande

sätt tillämpas på andelsbankernas och sparbankernas centrala finansiella institut.

143 §

Att lämna upplysningar till registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Ett kreditinstitut och ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som detta har utan hinder av 141 § rätt att till en registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet, för införande i kreditupplysningsregistret lämna upplysningar som behövs för specificering av en kunds gällande kreditavtal och garantiförbindelser samt upplysningar om obetalda kreditbelopp.

144 §

Att lämna upplysningar för forskningsändamål

En handling som innehåller upplysningar av det slag som avses i 141 § får lämnas ut för vetenskaplig forskning om minst 60 år har förflutit från dess tillkomst och om mottagaren skriftligen förbinder sig att inte utnyttja handlingen för att skada eller förringa vederbörande eller dennes närstående eller för att kränka de övriga intressen som sekretessen skall skydda.

145 §

Identifiering av kunder

Ett kreditinstitut och ett finansiellt institut som hör till dess finansiella företagsgrupp skall kontrollera sina regelbundna kunders identitet och känna till arten av deras affärsverksamhet samt grunderna för att de använder kreditinstitutets tjänster. Om det är sannolikt att en kund handlar för någon annan persons räkning, skall identifieringen med till buds stående medel utsträckas också till denne.

För identifiering av kunder gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt.

Finansinspektionen kan meddela närmare

föreskrifter om de tillvägagångssätt som skall iakttas vid identifiering av kunder enligt 1 mom.

9 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

146 §

Tillämpning av bestämmelserna om bokslut

Ett kreditinstituts bokslut skall upprättas och offentliggöras enligt detta kapitel samt enligt finansministeriets förordningar och Finansinspektionens föreskrifter som utfärdats med stöd av detta kapitel. På kreditinstitut tillämpas dessutom bokföringslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den när något annat inte föreskrivs i denna lag eller i finansministeriets förordningar som utfärdats med stöd av den eller någon annanstans i lag. På affärsbanker och övriga kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas dessutom bokslutsbestämmelserna i aktiebolagslagen och på andelsbanker samt övriga kreditinstitut i andelslagsform bokslutsbestämmelserna i lagen om andelslag när något annat inte föreskrivs nedan. På kreditinstitut tillämpas inte 8 kap. 11 § i aktiebolagslagen eller 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om andelslag. Vad som i detta kapitel föreskrivs om bokslut tillämpas på den helhet som omfattar handlingar som ingår i och har bifogats bokslutet, om inte annat föreskrivs nedan.

Vid upprättande av bokslut för kreditinstitut tillämpas inte bokföringslagens 1 kap. 4 § 1 mom. om räkenskapsperiod, 3 kap. 1 § 3 mom. om begränsning av skyldigheten att upprätta finansieringsanalys och 4 mom. om verksamhetsberättelsen, 2 § 2 mom. om tillstånd att avvika från bestämmelserna om upprättande av bokslut och 6 § om tiden för upprättande av bokslut, 4 kap. 1 § om definitionen på omsättning, 3 § om definitionen på bestående och rörliga aktiva och 4 § om definitionen på omsättnings- och finansieringstillgångar samt 5 kap. 2 § om hur fordringar, finansiella tillgångar och skulder tas upp i balansräkningen, 2 a § om värdering av finansiella instrument och hur de skall tas upp i

bokslutet, 4 § om redovisning av inkomst som intäkt enligt tillverkningsgrad och 6 § om periodisering av anskaffningsutgiften för omsättningstillgångar. Därvid tillämpas inte heller vad som i 8 kap. 1 § 1 mom., 3 och 4 §, 5 § 3 mom. 2 punkten och 6 § i aktiebolagslagen föreskrivs om eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern eller i 6 kap. 1 § 1 mom., 2 och 3 § samt 7 § 1 mom. i lagen om andelslag föreskrivs om bokslut och koncernbokslut.

Vid upprättande av koncernbokslut för kreditinstitut tillämpas inte bokföringslagens 6 kap. 1 § 3 mom. om skyldighet för små bokföringsskyldiga att upprätta koncernbokslut, 2 § 2 och 3 mom. om finansieringsanalys och verksamhetsberättelse för koncerner, 7 § 6 mom. om hur små koncerner skall dela upp avskrivningsdifferensen och reserver samt 9 § om tillämpning av poolningsmetoden och inte heller 8 kap. 9 § 1 mom. i aktiebolagslagen samt 6 kap. 8 § 1 och 3 mom. i lagen om andelslag. Vid upprättande av koncernbokslut tillämpas 6 kap. 4 § 2 och 3 mom. i bokföringslagen i den omfattning som de där i angivna beräkningsprinciperna och lagrummen med stöd av 2 mom. skall tillämpas på kreditinstitut.

Vad som i 1 och 2 mom. samt i 147—154 § föreskrivs om kreditinstituts bokslut skall på motsvarande sätt tillämpas på finländska holdingföretag som hör till ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp samt på andra finländska finansiella institut som hör till gruppen. Vad som föreskrivs i 3 mom. och i 155 § skall på motsvarande sätt tillämpas på finländska holdingföretag.

Vad som föreskrivs i 3 kap. 9 och 11 § i bokföringslagen, 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen och 6 kap. 9 § i lagen om andelslag skall inte tillämpas på registrering eller annat offentliggörande av ett kreditinstituts eller ett holdingföretags bokslut.

På ett kreditinstitut som upprättar sitt bokslut eller koncernbokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen tillämpas inte 147—155 § i detta kapitel, med undantag för vad som i 147 § 3 mom. föreskrivs om anvisningar och yttranden och i 4 mom. om undantag som beviljas av Finansinspek-

tionen, i 148 § om räkenskapsperiod, i 149 § om tiden för upprättande av bokslut och i 150 § om verksamhetsberättelsen. Finansministeriet kan dock genom förordning föreskriva om noter som inte förutsätts i de internationella redovisningsstandarderna.

147 §

Närmare bestämmelser, föreskrifter, anvisningar, yttranden och undantag

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur finansiella instrument och förvaltningsfastigheter samt förändringar i deras värden skall upptas i bokslutet, om balans- och resultaträkningens uppställningsformer och om finansieringsanalys, om upplysningar som skall ges i noterna till balans- och resultaträkningen och finansieringsanalysen samt i verksamhetsberättelsen, om koncernbalans- och koncernresultaträkningens uppställningsformer och koncernens finansieringsanalys, om upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalans- och koncernresultaträkningen samt till koncernens finansieringsanalys samt om specifikationer till balansräkningen och noterna.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur bokslut för kreditinstitut skall upprättas. Finansinspektionen kan genom sina föreskrifter begränsa rätten att som räkenskapsperiodens intäkter bokföra ränte- och hyresinkomster som grundar sig på sådana fordringar eller finansiella leasingavtal, vilkas till betalning förfallna räntor, amorteringar eller hyror vid bokslutstidpunkten har varit obetalda en längre tid än den som nämns i Finansinspektionens föreskrifter eller som till följd av gäldenärens konstaterade fallissemang sannolikt inte kommer att betalas. Finansinspektionen skall innan den meddelar dessa föreskrifter begära yttrande av finansministeriet och bokföringsnämnden.

Om Finansinspektionens anvisningar eller yttranden om hur de i detta kapitel, i aktiebolagslagen, i lagen om andelslag och i bokföringslagen ingående bokslutsbestämmelserna samt om hur de förordningar som utfärdats med stöd av dem skall tillämpas på kreditinstitut är viktig för den allmänna tillämp-

ningen av bokföringslagen, bokföringsförordningen, aktiebolagslagen eller lagen om andelslag, skall Finansinspektionen begära ett yttrande av bokföringsnämnden enligt 8 kap. 2 § i bokföringslagen innan den ger anvisning eller yttrar sig.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut, förvaring av bokföringsmaterial utomlands samt från räkenskapsperioden för ett inhemskt dotterföretag som ingår i ett sammanställt koncernbokslut. En förutsättning för sådana undantag är att de inte står i strid med Europeiska gemenskapernas rättsakter om kreditinstitut.

148 §

Räkenskapsperiod

Räkenskapsperioden är ett kalenderår. När affärsverksamheten inleds eller avslutas får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än ett kalenderår, dock högst 18 månader.

149 §

Upprättandetid

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom två månader från räkenskapsperiodens utgång.

150 §

Verksamhetsberättelse

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse med information om viktiga omständigheter som gäller verksamhetens utveckling. Verksamhetsberättelsen skall innehålla en kapitaltäckningsanalys med uppgifter om beloppet på den bokföringsskyldiges kapital enligt 46—48 § och kapitalkrav enligt 55 § 1 mom.

151 §

Värdering av finansiella instrument

Fordringar och derivatinstrument samt den

bokföringsskyldiges aktier, andelar och andra finansiella instrument som tagits upp i balansräkningen under aktiva (*finansiella tillgångar*) skall tas upp i bokslutet till sitt verkliga värde per bokslutsdagen om annat inte följer av 2—5 mom. Därtill skall de skulder som ingår i en handelsportfölj eller som är derivatinstrument värderas till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, om inte annat följer av 4 mom.

Följande poster som hör till de finansiella tillgångarna skall med avvikelse från 1 mom. tas upp i bokslutet till anskaffningsvärdet eller, om postens värde per bokslutsdagen konstateras ha sjunkit under anskaffningsvärdet, till det nedskrivna anskaffningsvärdet:

1) krediter och med dem jämförbara finansieringsavtal som inte innehas för handel,

2) fordringsbevis som innehas till förfallodagen,

3) aktier och andelar i dotterföretag och ägarintresseföretag samt egetkapitalinstrument som den bokföringsskyldige har satt i omlopp,

4) övriga finansiella tillgångar som Finansinspektionen bestämmer och som enligt de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte skall värderas till sitt verkliga värde.

Andra skulder än de som nämns i 1 mom. skall i bokslutet tas upp till sitt nominella värde.

Med avvikelse från 1—3 mom. får ett kreditinstitut i bokslutet till sitt verkliga värde på bokslutsdagen ta upp också finansiella tillgångar som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten samt andra poster än de som hör till skulder som avses i 1 mom., om beslutet om att permanent ta upp dessa poster till sitt verkliga värde fattas när posten tas upp i redovisningen första gången. En förutsättning för att en post skall tas upp till sitt verkliga värde är att

1) till denna ansluter sig ett eller flera sådana inbäddade derivat som i bokföringen annars skulle värderas separat till sitt verkliga värde,

2) detta eliminerar inkonsekvenser i värderingen eller bokföringen eller

3) den är baserad på sådana beräkningar utifrån det verkliga värdet som har gjorts i

samband med riskhanteringen av de finansiella tillgångarna och skulderna eller den helhet som de utgör.

Om annat inte följer av 152 § skall som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokföras differensen mellan det verkliga värdet vid tidpunkten för bokslutet och bokslutsvärdet i föregående bokslut för de finansiella instrument som avses i 1 mom., eller om ett finansiellt instrument som skall värderas till sitt verkliga värde har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet.

Om en fordran eller skuld har betalats eller mottagits till ett högre eller lägre kapitalbelopp än dess nominella värde, skall fordran eller skulden vid tillämpningen av 3 och 4 mom. inte upptas till det nominella värdet utan i stället till det kapitalbelopp som betalades eller mottogs när fordran eller skulden uppkom. Den resultatförda differensen mellan en sådan fordrans nominella värde och anskaffningsvärde skall periodiseras och upptas som en ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för fordran. På motsvarande sätt skall den kostnadsförda differensen mellan en skulds nominella värde och det vid skuldens uppkomst mottagna kapitalbeloppet i bokslutet periodiseras och upptas som en ökning eller en minskning av skuldens bokförda värde.

152 §

Fonden för verkligt värde

Förändringar i det verkliga värdet skall tas upp i fonden för verkligt värde i det egna kapitalet, om

1) det är fråga om bokföring av ett finansiellt instrument som använts vid säkringsredovisning, varmed möjliggörs att hela värdet förändringen eller en del av den inte tas upp i resultaträkningen,

2) denna värdetförändring beror på nettoinvesteringar som kreditinstitutet gjort i utländska företag och kursändringar i däri ingående poster i utländsk valuta, eller

3) det är fråga om finansiella instrument som skall värderas enligt verkligt värde och som inte innehas för handel, med undantag för finansiella derivat.

En uppskjuten skatteskuld eller skattefordran som ingår i det förändrade verkliga värdet skall tas upp i balansräkningen med iakttagande av särskild försiktighet.

Fonden för verkligt värde skall korrigeras när ett finansiellt instrument förfaller till betalning eller överläts.

153 §

Värdering av förvaltningsfastigheter

Förvaltningsfastigheter som tagits upp bland materiella tillgångar i balansräkningen får tas upp i bokslutet enligt sitt verkliga värde per bokslutsdagen.

Ett kreditinstitut som tillämpar 1 mom. skall värdera all den egendom som avses i det momentet så som framgår av momentet.

Som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokförs differensen mellan det verkliga värdet vid bokslutstidpunkten och bokslutsvärdet i föregående bokslut för i 1 mom. avsedd egendom eller, om denna egendom har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet.

Uppskrivning enligt 5 kap. 17 § i bokföringslagen får göras endast för sådan i 1 mom. avsedd egendom som har värderats enligt anskaffningsvärdet i enlighet med 5 kap. 5 § i bokföringslagen.

154 §

Bundet och fritt eget kapital

Det bundna egna kapitalet består av aktie-, andels- eller grundkapital, tilläggskapital, tilläggsandelskapital, placeringsandelskapital, grundfond, reservfond, överkursfond, uppskrivningsfond, omvärderingsfond och fond för verkligt värde. Övriga fonder samt räkenskapsperiodens och de föregående räkenskapsperiodernas vinst hänförs till fritt eget kapital.

155 §

Koncernbokslut

En tillgång som enligt ett finansiellt lea-

singavtal har överförts till leasingtagaren skall i koncernbokslutet upptas som om den vore såld ifall koncernföretaget är leasinggivare och som om den vore köpt ifall koncernföretaget är leasingtagare.

Koncernens finansieringsanalys skall ingå i koncernbokslutet, och i den skall utredas anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden. Dessutom skall i moderbolagets verksamhetsberättelse tas in information om koncernens verksamhet och kapitaltäckning.

Koncernens dotter- eller ägarintresseföretag vars balansomslutning utgör mindre än en procent av moderföretagets senast fastställda balansomslutning och understiger 10 miljoner euro, får lämnas utanför det sammanställda koncernbokslutet. Om dotter- eller intresseföretagets balansomslutning sammanräknad med balansomslutningen för koncernens övriga dotter- och ägarintresseföretag utgör minst fem procent av koncernens balansomslutning, skall den ändå sammanställas med koncernbokslutet.

Om ett försäkringsbolag eller en därmed jämförbar utländsk försäkringsföretag hör till ett kreditinstitut eller holdingföretags koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas i enlighet med 3 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild av resultatet av koncernens verksamhet och finansiella ställning.

156 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

Kreditinstitut och holdingföretag skall anmäla bokslutet och verksamhetsberättelsen för registrering inom två månader efter det att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Till anmälan skall fogas en kopia av revisionsberättelsen samt en styrelsemedlems eller verkställande direktörens skriftliga intyg om datum för fastställandet av bokslutet och om bolagsstämmans, andelsstämmans, fullmäktiges, principalmötets eller hypoteksföreningens stämmas beslut om kreditinstitutets vinst eller förlust.

Ett kreditinstitut skall, när två veckor har förflutit från det att resultaträkningen och balansräkningen fastställdes, hålla kopior av de i 1 mom. nämnda, senast fastställda handlingarna för kreditinstitutet och det holdingföretag eller kreditinstitut som är dess moderföretag framlagda för allmänheten på sitt kontor. Holdingföretaget skall dessutom hålla kopior av de handlingar som gäller det framlagda på sitt huvudkontor. Var och en som ber om en kopia av de framlagda handlingarna skall ges en sådan inom två veckor.

Moderföretaget skall på begäran ge kopior av bokslut och verksamhetsberättelse för dotterföretag som inte redovisats i koncernen, om de inte har anmälts för registrering enligt finsk lag.

Kreditinstitut och holdingföretag har rätt att av andra än myndigheter ta betalt för kopior enligt samma grunder som registermyndigheten när den tar betalt för motsvarande kopior.

Registermyndighet enligt 1 mom. är patent- och registerstyrelsen. Registermyndigheten övervakar att anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. uppfylls. Om anmälningsskyldigheten försummas kan registermyndigheten ålägga den som skall underteckna bokslutet att vid vite inkomma med anmälan inom föreskriven tid. Beslutet om föreläggande av vite får inte överklagas genom besvär.

I lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om skyldighet för medlemskreditinstitut till centralinstitutet för sammanslutningen av kreditinstitut enligt lagens 3 § att hålla sammanslutningens sammanställda bokslut till påseende.

157 §

Delårsrapport och årsrapport

En inlåningsbank skall för varje räkenskapsperiod som är längre än sex månader upprätta en delårsrapport för de sex första eller för de tre, sex och nio första månaderna, om inte annat följer av 2 kap. 5 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen. På delårsrapporterna skall i övrigt tillämpas 2 och 3 om. samt 2 kap. 5 § 2—4 mom. i värdepappers-

marknadslagen. På motsvarande sätt skall en inlåningsbank upprätta en årsrapport i tillämpliga delar med iakttagande av 2 kap. 5 a § i värdepappersmarknadslagen. Om inte annat följer av den här paragrafen gäller i fråga om en sådan inlåningsbanks delårsrapport och årsrapport på vilken tillämpas 2 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen dessutom vad som i den nämnda lagen föreskrivs om årsrapport och delårsrapport.

En inlåningsbanks delårsrapport skall innehålla en för den aktuella perioden upprättad resultaträkning och balansräkning eller, ifall inlåningsbanken är moderföretag i en koncern, en koncernresultaträkning och koncernbalansräkning samt en redogörelse för bankens eller koncernens resultatutveckling och för sådana betydande förändringar i tillgångarna och skulderna samt åtagandena utanför balansräkningen och i verksamhetsmiljön som inträffat under rapportperioden, för exceptionella omständigheter som påverkat resultatutvecklingen, för väsentliga händelser som inträffat efter rapportperioden samt för bankens eller koncernens sannolika utveckling under räkenskapsperioden. Delårsrapportens uppgifter skall dessutom vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande period under den föregående rapportperioden.

Delårsrapporten skall offentliggöras inom två månader efter rapportperiodens utgång. Offentliggörandet skall i tillämpliga delar ske i enlighet med 156 § 2 och 4 mom. samt enligt bestämmelserna om offentliggörande av delårsrapporter någon annanstans i lag.

I lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om centralinstitutets skyldighet att upprätta och offentliggöra delårsrapporter för sammanslutningen av andelsbanker.

Om ett holdingföretag är en inlåningsbanks moderföretag skall på dess delårsrapporter tillämpas 1—3 mom. På en inlåningsbank vars moderföretag i enlighet med denna paragraf offentliggör en delårsrapport skall inte tillämpas vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om delårsrapporter skall på motsvarande sätt i

tillämpliga delar gälla årsrapporter, med iakttagande av 2 kap. 5 a § i värdepappersmarknadslagen.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter samt ge anvisningar och yttranden om upprättande av rapporter som avses i denna paragraf samt av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i denna paragraf, om detta inte äventyrar investerarnas eller insättarnas ställning. I fråga om föreskrifter, anvisningar, yttranden och undantag skall i tillämpliga delar 147 § 2—4 mom. följas. I rapporten skall nämnas om undantag har beviljats.

158 §

Tillämpning av bestämmelserna om revision och revisorer

På kreditinstituts revision och revisorer tillämpas revisionslagen (936/1994) och när det gäller kreditinstitut i aktiebolagsform dessutom aktiebolagslagen samt när det gäller kreditinstitut i andelslagsform dessutom lagen om andelslag, om inte nedan föreskrivs annat.

På kreditinstituts revisorer tillämpas inte 24 § 2 mom. i revisionslagen. En revisor skall emellertid underrätta Finansinspektionen om kredit som han fått av kreditinstitutet eller ett företag inom samma koncern samt om garantiförbindelser, ansvarsförbindelser, säkerheter eller motsvarande förmåner som kreditinstitutet eller företaget har ställt eller beviljat till förmån för honom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstituts revision och revisorer skall på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

159 §

Revisorernas behörighet

Till revisorer för kreditinstitut och holdingföretag får väljas endast godkända revisorer som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen. Minst en revisor skall uppfylla kraven i 4 § i revisionslagen eller vara en sådan revisionssammanslutning som avses i 5 § i revisionslagen.

160 §

Finansinspektionens skyldighet att förordna revisor samt särskild granskning och granskare

Finansinspektionen skall för kreditinstitut och deras holdingföretag förordna en revisor enligt 27 § i revisionslagen och 7 kap. 5 § i lagen om andelslag samt förordna om särskild granskning och granskare enligt 7 kap. 7—10 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 7 § i lagen om andelslag. När det gäller förordnande av revisor samt särskild granskning och granskare i de ovan angivna fallen skall i övrigt tillämpas revisionslagen, aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Finansinspektionen skall dessutom förordna en behörig revisor för ett kreditinstitut och dess holdingföretag, om institutet inte har en revisor som uppfyller de i 159 § angivna kraven.

10 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

161 §

Filialetablering i en EES-stat

Ett kreditinstitut som ämnar etablera en filial i en annan EES-stat skall på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Till anmälan skall fogas uppgifter om den planerade verksamheten och om filialens förvaltning.

Finansinspektionen skall inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet.

Finansinspektionen skall vägra göra anmälan enligt 2 mom. om den observerar att kreditinstitutets finansiella ställning och interna styrning inte uppfyller de krav som denna lag ställer på kreditinstitut. En filial får

inte etableras om Finansinspektionen har vägrat göra anmälan.

162 §

Filialetablering i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett kreditinstitut som har för avsikt att etablera en filial i en stat som inte är EES-stat skall hos Finansinspektionen ansöka om etableringstillstånd. Tillståndet skall beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om etableringen av filialen, med beaktande av kreditinstitutets interna styrning och finansiella ställning, inte är ägnad att äventyra kreditinstitutets verksamhet. Finlands Banks yttrande skall inhämtas om tillståndsansökan. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med sådana begränsningar och villkor i fråga om filialens verksamhet som behövs för tillsynen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de upplysningar som skall fogas till tillståndsansökan.

163 §

Indragning av filial

Om ett kreditinstitut inte uppfyller de förutsättningar som nämns i 161 och 162 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid inom vilken saken skall rättas till och, om detta inte sker inom den utsatta tiden, dra in filialen. På indragning av en filial skall tillämpas vad som i 29 § föreskrivs om begränsning av affärsverksamheten.

164 §

Tillhandahållande av tjänster

Ett kreditinstitut som planerar att tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. i en annan EES-stat utan att etablera en filial där skall på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster det tillhandahåller.

Finansinspektionen skall inom en månad från mottagandet av en anmälan enligt 1 mom. underrätta tillsynsmyndigheten i den

stat som avses i 1 mom. om saken samt bifoga sin egen anmälan om huruvida kreditinstitutets koncession i Finland omfattar tjänsterna i fråga.

165 §

Ett till en finansiell företagsgrupp hörande finansiellt instituts etableringsrätt och rätt att tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut kan, när det har uppfyllt villkoren för filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en EES-stat, etablera en filial eller i övrigt tillhandahålla tjänster i en EES-stat. Vid etableringen av filialen och tillhandahållandet av tjänsterna skall i tillämpliga delar iakttas 161 och 164 §.

Finansinspektionen skall kontrollera att de i 1 mom. avsedda förutsättningarna är uppfyllda och utfärda ett intyg om att det finansiella institutet uppfyller förutsättningarna.

Ett finansiellt institut skall underrätta Finansinspektionen om det i institutets förhållanden sker förändringar som påverkar de i 1 mom. angivna förutsättningarna. Finansinspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda staten, om ett finansiellt institut inte längre uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna.

166 §

Flyttning av säte till en annan EES-stat

Om ett kreditinstitut har för avsikt att flytta sitt säte till en annan EES-stat i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen eller artikel 7 i SCE-förordningen, skall kreditinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artikel 8.2 och 8.3 i europabolagsförordningen eller artikel 7.2 och 7.3 i SCE-förordningen.

Om kreditinstitutet har för avsikt att efter flyttningen av säte fortsätta bedriva kreditin-

stitutsverksamhet i Finland, skall på kreditinstitutet tillämpas vad som föreskrivs om utländska kreditinstituts verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) eller 9 § 5 mom. i lagen om europaandelslag (906/2006), om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 9 § 2 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 3 mom. i lagen om europaandelslag beviljats har meddelat registermyndigheten att kreditinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av säte, om fortsättande av verksamheten i Finland eller om avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas före den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen eller 16 kap. 13 § 1 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av säte.

11 kap.

Skadestånds-, straff- och tvångsmedelsbestämmelser

167 §

Skadeståndsskyldighet

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat kreditinstitutet.

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av institutets förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta också skada som de i sitt uppdrag uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat aktieägare, medlemmar, innehavare av placeringsandelar eller grundfondsbevis eller andra personer genom överträdelse av denna lag eller en förordning eller en föreskrift av Finansinspektionen som utfärdats med stöd av den, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om hypoteks-

banker, lagen om hypoteksföreningar, lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar. I revisionslagen föreskrivs om revisorers ersättningsansvar.

Om skadan har orsakats genom överträdelse av författningar som avses i 2 mom. eller bestämmelser i bolagsordningen eller stadgarna anses den ha orsakats av vårdslöshet, om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har iakttagit omsorgsfullhet. Detsamma gäller skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 140 § hör till kreditinstitutets närmaste krets.

Ett kreditinstituts aktieägare, en sparbanks principaler och en andelsbanks medlemmar eller fullmäktige är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av de författningar, den bolagsordning eller de stadgar som avses i 2 mom. uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat kreditinstitutet, aktieägare, medlemmar, innehavare av placeringsandelar eller grundfondsbevis eller andra personer. Skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 140 § hör till kreditinstitutets närmaste krets anses ha orsakats av vårdslöshet om inte aktieägaren, principalen eller andelsbankens medlem eller fullmäktige visar att de har iakttagit omsorgsfullhet.

Angående jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvar mellan två eller flera ersättningsskyldiga gäller 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om väckande av skadeståndstalan för kreditinstitut i aktiebolagsform, för sparbanker och för kreditinstitut i andelslagsform.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas också på företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut, om skadan har orsakats genom överträdelse av denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller en föreskrift som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av denna lag.

168 §

Kreditinstitutsbrott

Den som uppsåtligt

1) i strid med 18—20, 31 eller 32 § från allmänheten tar emot medel som skall återbetalas på anfordran,

2) bedriver kreditinstitutsverksamhet utan koncession eller begränsad kreditinstitutsverksamhet utan ett beslut enligt 18 § 2 mom.,

3) i sin affärsverksamhet använder ordet "inlåning" i strid med 10 § 2 mom. eller ordet "bank" i strid med 21 §,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *kreditinstitutsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som uppsåtligt eller av vårdslöshet bryter mot informationsskyldigheten enligt 20 § 4 mom. skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om erbjudande av skuldinstrument till allmänheten* dömas till böter.

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

169 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 141 § och för brott mot åtagandet i 144 § skall dömas enligt 38 kap. 1 och 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag.

170 §

Brott mot bestämmelserna om förvärv av kreditinstituts aktier eller andelar

Den som uppsåtligt eller av vårdslöshet förvärvar aktier eller andelar utan att göra anmälan enligt 38 § 1 mom. eller 42 § eller i strid med förbud som Finansinspektionen utfärdat med stöd av 38 § 2 mom. eller 43 §

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om förvärv av kreditinstituts aktier eller andelar* dömas till böter.

171 §

Brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation

Den som i egenskap av ett kreditinstituts styrelsemedlem eller likvidator uppsåtligen eller av grov vårdslöshet försummar att följa bestämmelserna i 20 kap. i aktiebolagslagen, 6 kap. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 8 kap. i sparbankslagen, 19 kap. i lagen om andelslag eller 9 kap. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform om styrelsens eller likvidatorns skyldigheter skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation* dömas till böter.

172 §

Kreditinstituts bokföringsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet

1) upprättar bokslut eller koncernbokslut i strid med 9 kap. eller i strid med en förordning eller Finansinspektionens föreskrifter som har utfärdats med stöd av det kapitlet,

2) bryter mot vad som i 156 § föreskrivs om anmälan av bokslut för registrering eller framläggande av bokslut,

3) bryter mot vad som i 157 § föreskrivs om upprättande av delårsrapport eller årsrapport, eller

4) bryter mot bestämmelserna om slutredovisning över ett kreditinstituts fusion, delning eller likvidation

skall, om inte gärningen enligt 30 kap. 9 eller 10 § i strafflagen är straffbar som ett bokföringsbrott eller som ett bokföringsbrott av oaktsamhet eller om inte strängare straff

föreskrivs någon annanstans i lag, för *kreditinstituts bokföringsförseelse* dömas till böter.

173 §

Brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel

Den som uppsåtligen

1) bryter mot bestämmelserna om återbetalning av kapitallån, betalning av ränta eller annan gottgörelse eller ställande av säkerhet,

2) betalar ut ett kreditinstituts eller ett till dess finansiella företagsgrupp hörande företags medel i strid med denna lag, aktiebolagslagen, lagen om andelslag, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen, lagen om hypoteksföreningar eller lagen om Finansinspektionen, eller

3) i strid med 35 § beviljar lån, ställer säkerhet eller som pant tar emot egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara åtaganden,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

174 §

Vite

Om en sammanslutning av kreditinstitut inte i sin verksamhet har följt denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller om ett aktiebolag eller ett andelslag som avses i 18 § försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i nämnda paragrafs 5 mom. eller underlåter att lämna de i momentet avsedda uppgifter som Finansinspektionen begärt, kan Finansinspektionen vid vite ålägga sammanslutningen, aktiebolaget eller andelslaget att fullgöra sin skyldighet.

Vitet döms ut av Finansinspektionen.

12 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

175 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007. Genom denna lag upphävs kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) jämte ändringar.

Finansinspektionen kan innan denna lag träder i kraft vidta åtgärder för godkännande av förfaranden som avses i 59, 62—64 och 77 § eller ratinginstitut som avses i 58 § 3 mom. samt fatta beslut som avses i de nämnda paragraferna.

I andra lagar ingående hänvisningar till den kreditinstitutslag som upphävs genom denna lag skall betraktas som hänvisningar till denna lag.

176 §

Övergångsbestämmelser om koncession

Ett företag eller en sparbank som har beviljats koncession innan denna lag trätt i kraft behöver inte ansöka om ny koncession.

177 §

Allmänna övergångsbestämmelser om kapitalkrav

Vad som i 44 § och 55 § 3 mom. föreskrivs om kapitalkrav gäller inte kreditinstitut som redan den 1 januari 1994 hade koncession för kreditinstitutsverksamhet. Kapitalbasen i ett ovan avsett kreditinstitut vars kapitalbas vid den nämnda tidpunkten underskred minimikravet får dock inte sjunka under kapitalbasen per den 2 maj 1992 eller, om kreditinstitutet nämnda dag saknade koncession, kreditinstitutets kapitalbas per det datum då det fick koncession eller det högsta belopp som uppnåts därefter.

Om det bestämmande inflytandet i ett kreditinstitut som avses i 1 mom. övergår från den som innehar det när lagen träder i kraft, skall kreditinstitutets kapitalbas inom tre månader efter att det bestämmande inflytandet övergick åtminstone uppfylla kapitalkravet enligt 55 § 3 mom.

När två eller flera kreditinstitut som avses i 1 mom. fusioneras skall det mottagande kreditinstitutets eller det nya kreditinstitutets kapitalbas vara minst lika stor som summan av de fusionerade kreditinstitutens kapitalbaser vid fusionstidpunkten, tills det når upp till kapitalkravet enligt 55 § 3 mom.

Om kapitalbasen underskrider det belopp som avses i denna paragraf skall 87 och 88 § tillämpas.

På beräkning av kapitalkravet skall inte tillämpas artikel 154.4 i kreditinstitutsdirektivet.

178 §

Övergångsbestämmelser om schablonmetoden för beräkning av kreditrisk

Utan hinder av denna lag samt med stöd av den utfärdade författningar och bestämmelser får ett kreditinstitut till den 1 januari 2008 beräkna det i 55 § 1 mom. 1 punkten avsedda kapitalkravet enligt de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft, med iakttagande av artikel 152.8—152.14 i kreditinstitutsdirektivet. När detta moment tillämpas gäller inte 54, 78, 82, 83, 85 och 86 §.

Vid tillämpning av schablonmetoden för beräkning av kreditrisken enligt 58 § skall på beräkning av kapitalkravet inte tillämpas artiklarna 153 första och andra stycket och 154.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Om en fordran på en EES-stat eller dess centralbank är utställd i en annan EES-stats valuta och finansierad i samma valuta får på den till utgången av 2012 tillämpas riskvikten 0 procent.

Vid tillämpning av 58 § får hushållsexponeringar samt fordringar vars motparter är företag i en annan EES-stat anses vara oreglerad till utgången av 2011, om dess kapital eller ränta inte har betalats inom den tid som föreskrivs i lagstiftningen i kundens hemstat, likväl högst 180 dagar.

179 §

Övergångsbestämmelser om internmetoden för beräkning av kreditrisk

Kapitalkravet för ett kreditinstitut på vilket

59 § 1 mom. tillämpas, får efter korrigering med skillnaden mellan nedskrivningar enligt 48 § 3 mom. och förväntade förluster, inte underskrida

1) ett belopp som år 2007 motsvarar 95 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde när denna lag trädde i kraft,

2) ett belopp som år 2008 motsvarar 90 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde när denna lag trädde i kraft,

3) ett belopp som år 2009 motsvarar 80 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde när denna lag trädde i kraft.

Med avvikelse från artikel 84.3 i kreditinstitutsdirektivet kan ett i 59 § 1 mom. avsett tillstånd, om det inte gäller tillämpning av egna värden för förlustandelar och konverteringsfaktorer vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker som hänför sig till fordringar på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag, beviljas

1) till den 31 december 2007 om kreditinstitutet har tillämpat de metoder som tillståndet avser i minst ett år innan tillståndet beviljats, likväl så att alla motparter har omklassificerats en gång och så att det två års användningskrav som avses i den nämnda artikeln uppfylls senast den 1 januari 2008,

2) till den 1 januari 2009 om kreditinstitutet har tillämpat de metoder som tillståndet avser i minst två år innan tillståndet beviljas.

Vid tillämpning av 59 § 1 mom. får den genomsnittliga riskvägda förlustandelen för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier inte till den 31 december 2010 understiga 10 procent. På täckta obligationer får till nämnda tidpunkt under de förutsättningar som anges i kreditinstitutsdirektivet tillämpas en förlustandel på 11,25 procent.

Vid tillämpning av 59 § 1 mom. kan användning av egna värden för förlustandelar och konverteringsfaktorer vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker som hänför sig till fordringar på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag tillåtas från den 1 januari 2008. Med avvikelse från vad som föreskrivs i artikel 84.4 i kreditinstitutsdirektivet kan

tillstånd enligt detta moment beviljas till den 31 december 2008 om kreditinstitutet har tillämpat den metod som tillståndet avser i minst två år innan tillståndet beviljas, likväl så att det tre års användningskrav som avses i det nämnda momentet uppfylls senast den 1 januari 2009.

Vid tillämpning av 59 § får ett företag i en annan EES-stat anses vara insolvent till den 31 december 2011, om kapitalet eller räntan på en fordran hos företaget inte har betalats inom den tid som föreskrivs i lagstiftningen i företagets hemstat, likväl högst 180 dagar.

Vid tillämpning av 59 § tillämpas inte artikel 154.6 och 154.7 i kreditinstitutsdirektivet, om inte annat följer av 5 mom.

180 §

Övergångsbestämmelser om operativa risker

Denna lags 62 § 4 mom. tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Kapitalkravet för kreditinstitut på vilka 62 § 4 mom. tillämpas får

1) år 2008 inte underskrida ett belopp som motsvarar 90 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde när denna lag trädde i kraft,

2) år 2009 inte underskrida ett belopp som motsvarar 80 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde när denna lag trädde i kraft.

Artikel 155 i kreditinstitutsdirektivet tillämpas inte på kreditinstitut.

Om ett kreditinstitut beräknar kapitalkravet enligt 55 § 1 mom. 1 punkten på det sätt som avses i 178 § 1 mom. skall kapitalkravet för operativa risker enligt 62 § sänkas på det sätt som avses i artikel 152.10 i kreditinstitutsdirektivet.

181 §

Övergångsbestämmelser om marknadsrisker

Finansinspektionen kan tillåta att de kreditinstitut som innan denna lag trädde i kraft har beviljats tillstånd att tillämpa den i bilaga V till kapitalbasdirektivet nämnda internmetoden för beräkning av specifik risk, högst till

utgången av 2009 får tillämpa denna metod under de förutsättningar som gällde när denna lag trädde i kraft.

182 §

Övergångsbestämmelser om stora exponeringar

Om ett kreditinstitut beräknar kapitalkravet enligt 55 § 1 mom. 1 punkten på det sätt som avses i 178 § 1 mom. i enlighet med de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft, skall på begränsningar av stora exponeringar som avses i 69 § tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

183 §

Tillämpning av övergångsbestämmelserna på konsoliderade kapitalkrav

Vad som föreskrivs i 177—182 § skall på

Helsingfors den 9 februari 2007

motsvarande sätt tillämpas på beräkning av konsoliderade kapitalkrav.

184 §

Övergångsbestämmelser om bokslut

Finansiella instrument som innehas enligt förutsättningarna för säkringsredovisning kan utan hinder av 151 § tas upp senast i bokslutet för den räkenskapsperiod som slutar den 31 december 2007, till det värde de har i säkringsredovisningen i enlighet med den lag som gällde när denna lag trädde i kraft och med stöd av den utfärdade föreskrifter och bestämmelser.

185 §

Övergångsbestämmelse om säkerhetsfonder

På säkerhetsfonder enligt 113 § tillämpas fortsatt 9 och 10 mom. i övergångsbestämmelsen i lagen av den 19 december 1997 om ändring av kreditinstitutslagen (1229/1997).

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 122

L a g**om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 1 § 2 mom., 4 §, 6 § 1 och 3 mom., 7, 10 och 23 § samt 25 § 2 mom., sådana de lyder, 1 § 2 mom., 4 §, 6 § 1 mom., 7 och 10 § samt 25 § 2 mom. i lag 642/2006, 6 § 3 mom. i lag 749/2004 och 23 § i lag 408/2004, samt

fogas till 6 §, sådan den lyder i nämnda lagar 749/2004 och 642/2006, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., det ändrade 3 mom. blir 4 mom. och det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

1 §

På kreditinstitut tillämpas aktiebolagslagen (624/2006) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (121/2007). På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) tillämpas dessutom sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) den lagen. På kreditinstitut som bedriver sådan hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker (1240/1999) tillämpas dessutom lagen om hypoteksbanker.

4 §

Ett kreditinstituts fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen, innehålla en utredning om åtaganden som avses i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten i kreditinstitutslagen och vilkas borgenärer

kan motsätta sig fusionen enligt 16 kap. 6 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

6 §

Vad som i 16 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före det datum som registermyndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen. I meddelandet skall uppges det övertagande kreditinstitutets firma och adress.

Av ett meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från

mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — —
Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgarantin. I sitt meddelande till insättaren skall kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 108 § i kreditinstitutslagen.

7 §

För ett kreditinstitut som bildas i samband med en kombinationsfusion skall ansökas om koncession enligt kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras om inte koncessionen registreras samtidigt.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas i fråga om den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

25 §

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 123

L a g**om ändring av sparbankslagen**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 1 § 2 mom., 41 § 1 och 2 mom., 64 § 2 mom. 4 punkten, 75 §, 77 § 1 och 3 mom., 86 § 2 mom., 91 § 3 mom., 95 och 106 §, 107 § 1 mom. och 124 § 1 mom. som följer:

1 §

Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen (121/2007) avsedda inlåningsbanker, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något annat följer av 40 § 2 mom. i denna lag eller av 88 § i kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna kapital, med avdrag för förlust som balansräkningen utvisar, andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfondsande-

larna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden.

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden eller för utdelning av vinst på grundfondsandelarna eller kapitallån eller inte läggs till sparbankens fria egna kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrider, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan Finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål som avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen har återbetalats jämte ränta.

64 §

Fusionsplanen skall uppta

4) utredning om kapitallån samt om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden vilkas borgenärer kan mot-

sätta sig beviljande av tillstånd som avses i 73 §,

75 §

Vad som i 73 och 74 § föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Den överlåtande sparbanken skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som registermyndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 74 §. I meddelandet skall uppges den övertagande sparbankens firma och adress.

Av det meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på den övertagande sparbankens insättare om den övertagande sparbankens borgenärer skall höras enligt 74 § 1 mom.

77 §

Den överlåtande sparbankens tillgångar och skulder, med undantag för yrkanden som grundar sig på 167 § i kreditinstitutslagen och 44 § i revisionslagen (936/1994), övergår utan likvidationsförfarande till den övertagande sparbanken då verkställigheten av fusionen har registrerats. Samtidigt upplöses den överlåtande sparbanken.

Den överlåtande sparbankens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den överlåtande sparbankens princi-

palmöte. Slutredovisningen skall innefatta bokslut och koncernbokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte har lagts fram vid det högsta beslutande organets sammanträde samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskningen av slutredovisningen iakttas i tillämpliga delar vad kreditinstitutslagen föreskriver om revision av bokslut. I fråga om principalmötet tillämpas den här lagen. I fråga om klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, i fråga om lyftande av skiftesandel samt i fråga om fortsatt likvidation efter att den överlåtande sparbanken upplösts skall i tillämpliga delar iakttas 8 kap. i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som föreskrivs i 156 § i kreditinstitutslagen.

86 §

De vid delningen övertagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om det ursprungliga kreditinstitutet har skulder för vilka ett annat företag svarar enligt delningsplanen, uppgår kreditinstitutets sammanlagda ansvar dock högst till värdet av den nettoegendom som återstår för det eller övergår till det. En borgenär kan med åberopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som upptas i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 95 § i kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller den i 6 kap. i lagen om värdepappersföretag (579/1996) avsedda ersättningsfonden.

91 §

I bolagsordningen för den inlåningsbank som bildas för att fortsätta sparbankens verksamhet kan tas in en bestämmelse enligt vilken bankens särskilda ändamål är att främja sparandet. I denna lag används benämningen sparbanksaktiebolag om en sådan bank. Ett sparbanksaktiebolag skall i sin firma, utöver den beteckning som anger bankens samman-

slutningsform, även använda ordet eller sammansättningsleden "sparbank".

— — — — —

95 §

Angående sparbanksinspektionens och dess företrädares rättigheter, ansvar och jäv gäller när de sköter sin tillsynsuppgift enligt 93 § 1 mom. vad som i lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om Finansinspektionen och dess företrädare.

106 §

Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i 9 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision skall i tillämpliga delar iaktas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har fördröjts.

107 §

När sparbanken har försatts i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut skall så

snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen skall tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen.

— — — — —

124 §

För en sparbanks räkning får i 167 § i kreditinstitutslagen avsedd talan som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

1) en stiftare sedan tre år har förflutit från den konstituerande stämmans beslut om bankens bildande,

2) förvaltningsråds- eller styrelsemedlemmarna, verkställande direktören eller principalerna sedan tre år har förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilken det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs som ligger till grund för talan, eller

3) revisorerna eller en av förvaltningsrådet eller styrelsen utsedd granskare sedan tre år har förflutit från framläggandet av den revisionsberättelse, det utlåtande eller det intyg som ligger till grund för talan.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 124

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 1 § 2 mom., 3—9 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 11 § 1 mom. 3 punkten, 16 § 1 och 4 mom., 18 §, 19 § 4 mom., 22 § 2 mom., 24 §, 32 § 1 mom. samt 43, 45, 53 och 56 §,

av dem 3 § sådan den lyder i lagarna 704/2004, 1309/2004 och 231/2005, 4 § sådan den lyder i nämnda lag 704/2004, 5 § sådan den lyder i nämnda lag 231/2005, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 77/2003 och 591/2003, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 9 § sådan den lyder i sistnämnda lag, 24 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 913/2006 och 43 § sådan den lyder i lag 409/2004 som följer:

1 §

På kreditinstitut och på centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (1488/2001), om inte nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (121/2007) föreskrivs något annat.

3 §

Den sammanslutning av banker som avses i denna lag utgörs av

1) andelslaget som är sammanslutningens centralinstitut (*centralinstitutet*),

2) de företag som hör till centralinstitutets konsolideringsgrupp (finansiella företagsgrupp),

3) den affärsbank som är medlem i centralinstitutet och centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt övriga kreditinstitut som är centralinstitutets medlemmar (*medlemskreditinstitut*),

4) företagen i medlemskreditinstitutets konsolideringsgrupper,

5) sådana kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag varav de ovan nämnda företagen ensamma eller tillsammans äger över hälften.

En förutsättning för att sammanslutningen skall kunna bildas är att följande villkor uppfylls:

1) centralinstitutet och medlemskreditinstitutet svarar för varandras skulder och åtaganden enligt 45 och 46 §,

2) kapitaltäckningen, likviditeten och exponeringen mot kunderna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas gruppbaserat på sammanslutningsnivå,

3) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Centralinstitutet är ett andelslag som avses i 2 § i lagen om andelslag och som är behörigt att styra medlemskreditinstitutet. Centralinstitutet är skyldigt att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutets verksamhet och att ge medlemskreditinstitutet anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen. När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning särbehandla medlemskreditinstitutet. Centralinstitutet är ett finansiellt institut som avses i 13 § i kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet har ett förvaltningsråd. Om den affärsbank som avses i 1 mom. 3 punkten har ett förvaltningsråd, skall ledamöterna i centralinstitutets förvaltningsråd utgöra majoriteten i affärsbankens förvaltningsråd. Ordföranden för centralinstitutets styrelse skall vara ordförande för affärsbankens styrelse.

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess holdingföretag samt kreditinstitut och därmed jämförbara utländska kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är i bokföringslagen (1336/1997) avsett dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingföretag.

Medlemskreditinstitutet skall vara medlemmar av centralinstitutet. Medlemskreditinstitutet kan vara andelsbanker, de andelsbanksaktiebolag som avses i 32 §, den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt de kreditinstitut i vilka de institut som hör till sammanslutningen ensamma eller tillsammans innehar mer än hälften av rösterna.

4 §

Likviditeten för centralinstitutet och medlemskreditinstitutet skall vara tryggad enligt 5 kap. i kreditinstitutslagen.

5 §

Centralinstitutet eller ett medlemskreditinstitut eller ett företag som hör till deras konsolideringsgrupp får inte i sin verksamhet ta

så stora risker att centralinstitutets eller medlemskreditinstitutets eller hela sammanslutningens kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt. Centralinstitutet skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering inom sammanslutningen samt i förhållande till sammanslutningens verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som anges i 49 § i kreditinstitutslagen.

6 §

Sammanslutningens exponering mot kunder får inte överstiga 20 procent av sammanslutningens kapitalbas eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag till ett företag som hör till sammanslutningen eller ett moderföretags dotterföretag, 15 procent av sammanslutningens kapitalbas. Sammanslutningens stora exponeringar får sammanlagt inte överstiga 500 procent av sammanslutningens kapitalbas.

Om sammanslutningens exponering mot kunder eller stora exponeringar sammanlagt överstiger den gräns som anges i 1 mom., skall centralinstitutet utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om saken och vidta åtgärder för att uppfylla de krav som är förenade med exponeringarna. Finansinspektionen skall efter att ha fått en sådan anmälan som avses ovan eller annars underrättelse om att sammanslutningens exponeringar har överskridit den föreskrivna nivån, sätta ut en tidsfrist inom vilken de i 1 mom. ställda kraven skall vara uppfyllda vid äventyr att sammanslutningen upplöses. Om kraven inte uppfylls efter tidsfristens utgång kan Finansinspektionen hos finansministeriet framställa om upplösning av sammanslutningen.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har satts i omlopp av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp och tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt andra poster i eget kapital. När sammanslutningens kapitalbas och kapitalkrav beräknas skall i övrigt i tillämpliga delar iakttagas vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen. På sammanslutningen tillämpas vad som

i 79 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder. På centralinstitutet tillämpas på motsvarande sätt vad som i den nämnda paragrafen sägs om moderföretag.

Centralinstitutet skall kvartalsvis underätta Finansinspektionen om sammanslutningens exponering mot kunder. Finansinspektionen kan för centralinstitutet utfärda med tanke på tillsynen över sammanslutningens nödvändiga bestämmelser om anmälningskyldigheten enligt detta moment.

7 §

Ett medlemskreditinstitut skall på det sätt som föreskrivs i kreditinstitutslagen till centralinstitutet anmäla de exponeringar mot kunder som avses i 67 § i den lagen och de konsoliderade exponeringar mot kunder som avses i 79 § i samma lag.

Vid beräkning av begränsningar som avses i 69 § 1 och 2 mom. i kreditinstitutslagen skall som ett medlemskreditinstituts exponering mot kunder inte beaktas exponering mot andra till sammanslutningen hörande kreditinstitut eller utländska kreditinstitut, värdepappersföretag eller därmed jämförbara utländska företag, finansiella institut eller tjänsteföretag, med undantag för ett dotterföretags exponering mot moderföretaget.

Centralinstitutet kan bevilja ett medlemskreditinstitut tillstånd att avvika från en enskild begränsning av en exponering eller en konsoliderad exponering. Den exponering som nämns först i 69 § 1 mom. i kreditinstitutslagen får emellertid inte överstiga 50 procent, den exponering som nämns därefter får inte överstiga 40 procent och de stora exponeringar som nämns i paragrafens 2 mom. får sammanlagt inte överstiga 1 200 procent. Centralinstitutet kan tillåta att ett kreditinstituts exponering mot kunder uppgår till högst 250 000 euro, inom ramen för de maximibelopp som avses i detta moment. Av noterna till bokslutet eller av verksamhetsberättelsen för ett medlemskreditinstitut som detta moment tillämpas på skall framgå omfattningen på kreditinstitutets stora exponeringar enligt undantaget i detta moment.

Centralinstitutet får inte bevilja tillstånd enligt 3 mom. om detta skulle innebära en så stor ökning av åtagandenas sammanlagda be-

lopp att ett medlemskreditinstituts kapitaltäckning eller konsoliderade kapitaltäckning skulle understiga det belopp som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

För åtaganden som sammanlagt överstiger 8 miljoner euro och hänför sig till en sådan helhet av kunder som avses i 67 § i kreditinstitutslagen skall ansökas om centralinstitutets tillstånd. Sådant tillstånd behöver emellertid inte sökas av den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp.

På ett medlemskreditinstituts exponeringar och konsoliderade exponeringar tillämpas i övrigt 67—69 och 79 § i kreditinstitutslagen.

8 §

Sammanslutningen skall ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen. Vid beräkningen av kapitalkravet skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har satts i omlopp av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp och som tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt övriga poster i eget kapital. På beräkningen av sammanslutningens kapitalbas och kapitalkrav tillämpas i övrigt i tillämpliga delar bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

Om sammanslutningens kapitalbas sjunker under det kapitalkrav som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, skall centralinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkraven. Finansinspektionen skall efter att ha fått en sådan anmälan eller annars underrättelse om att sammanslutningens kapitalbas har underskridit den föreskrivna nivån, sätta ut en tidsfrist inom vilken kapitalkravet skall vara uppfyllt vid äventyr att sammanslutningen upplöses. Om kravet inte uppfylls efter tidsfristens utgång kan Finansinspektionen hos finansministeriet framställa om upplösning av sammanslutningen.

På sammanslutningen tillämpas vad som i 78 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderad intern kapitalutvärdering. På centralinstitutet tillämpas på motsvarande sätt vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om moderföretag och på ett företag som hör till

sammanslutningen tillämpas vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om företag som hör till konsolideringsgruppen.

Centralinstitutet skall offentliggöra uppgifter om sammanslutningens kapitaltäckning på det sätt som föreskrivs i 82 och 83 § i kreditinstitutslagen. Vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om konsolideringsgruppens moderföretag skall tillämpas på centralinstitutet. Vad som i 82 § 3 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs om dotterkreditinstitut gäller på motsvarande sätt medlemskreditinstitut.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om tillämpning på sammanslutningen av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som gäller kapitalbasen och kapitalkravet, intern kapitalutvärdering samt den skyldighet att offentliggöra uppgifter som avses i 4 mom.

Centralinstitutet skall kvartalsvis till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över sammanslutningens kapitaltäckning. Finansinspektionen kan för centralinstitutet utfärda för tillsynen över sammanslutningen nödvändiga föreskrifter om den anmälningsskyldighet som föreskrivs i detta moment.

9 §

Vad som i kreditinstitutslagens 55 § 1 mom. samt 76 och 177 § föreskrivs om kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav, i 86 § om högre kapitaltäckningskrav och i 87 § om skyldigheten att öka kapitalbasen tillämpas inte på medlemskreditinstitut om inte annat följer av 2 mom. Om ett medlemskreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det minimibelopp som avses i 55 § 1 mom. eller i 76, 86 eller 177 § i kreditinstitutslagen, skall kreditinstitutet emellertid utan dröjsmål vidta åtgärder för att höja sin kapitaltäckning eller sin konsoliderade kapitaltäckning till den föreskrivna nivån. Centralinstitutet skall sätta ut en tidsfrist för dessa åtgärder enligt de grunder som Finansinspektionen bestämmer.

På ett medlemskreditinstitut vars kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas inte efter den tidsfrist som avses i 1 mom. har nått upp till den föreskrivna nivån tillämpas 86 och 87 § i kreditinstitutslagen.

På medlemskreditinstitut tillämpas inte 82 § i kreditinstitutslagen.

10 §

Utöver vad som föreskrivs i 2 kap. 3 § lagen om andelslag skall i centralinstitutets stadgar bestämmas att

3) centralinstitutet är skyldigt att med stöd av 3 § utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge dem anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.

11 §

Utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lag skall i ett medlemskreditinstituts stadgar eller bolagsordning bestämmas att

3) centralinstitutet med stöd av 3 § har rätt att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutets verksamhet och att ge institutet anvisningar för dess interna kontroll och riskhantering och dess verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.

16 §

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision skall kreditinstitutslagen iakttagas. På ett medlemskreditinstitut tillämpas inte bestämmelserna om delårsrapport och årsrapport i 157 § i kreditinstitutslagen.

Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av 156 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen. Över centralinstitutet och medlemskreditinstitutet samt deras dotterföretag skall upprättas en konsoliderad delårsrapport och årsrapport med iakttagande i tillämpliga delar av 2 mom. samt 157 § i kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall ge var och en som begär det en kopia av den

konsoliderade delårsrapporten så som föreskrivs i 156 § i kreditinstitutslagen.

18 §

I fråga om de begränsningar som gäller för kreditinstituts utdelningsbara överskott skall utöver 8 kap. 4 och 5 § samt 13 kap. 1 § i lagen om andelslag iakttas det som i 88 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om begränsningar till följd av kapitalkrav. De poster som avses ovan i denna paragraf skall inte heller hänföras till moderandelslagets utdelningsbara överskott som beräknas utifrån koncernbalansräkningen.

19 §

Till ett kreditinstitut betalda belopp av andelskapitalet och tilläggsandelskapitalet samt av placeringsandelar med inlösningsvillkor får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det belopp som avses i 55 eller 86 § i kreditinstitutslagen.

22 §

Kreditinstitutets fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 4 § i lagen om andelslag, innehålla en utredning om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd enligt 16 kap. 12 § i lagen om andelslag.

24 §

Vad som i 16 kap. 13—15 § i lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som registermyndigheterna sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 14 § i lagen om andelslag. I meddelandet skall nämnas det övertagande kreditinstitutets firma och adress.

Av ett meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att det sammanlagda

beloppet av en insättares inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på det övertagande kreditinstitutets insättare om de i enlighet med 16 kap. 14 § i lagen om andelslag skall höras.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt vid en fusion där det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en insättningsgaranti enligt kreditinstitutslagen efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren skall kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 108 § i kreditinstitutslagen.

I de fall som avses i 4 mom. skall kreditinstitutet sammanställa en utredning om insättningsgarantin (*insättningsgarantiutredning*), i vilken kreditinstitutet skall redogöra för insättningsgarantiarrangemangen före åtgärden och efter den samt för eventuella skillnader i fråga om vad insättningsgarantin täcker. Kreditinstitutet skall inhämta Finansinspektionens yttrande om utredningen. Till begäran om yttrande skall fogas de tilläggsupplysningar som Finansinspektionen bestämmer. Insättningsgarantiutredningen och en avskrift av Finansinspektionens yttrande skall fogas till det meddelande som insättaren ges.

32 §

I bolagsordningen för ett i 31 § avsett kreditinstitut som bildas för att fortsätta en andelsbanks verksamhet kan tas in en bestämmelse om att kreditinstitutet är ett andelsbanksaktiebolag. Bolaget skall i sin firma utöver den beteckning som anger bankens företagsform använda ordet eller sammansättningsleden "andelsbank".

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtt till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 44 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till denna med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

45 §

Om kapitalbasen i ett medlemskreditinstitut som avses i 2 kap. underskrider den gräns som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, har sammanslutningens centralinstitut rätt att under räkenskapsperioden hos sammanslutningens medlemskreditinstitut på de grunder som nämns i centralinstitutets stadgar i extra avgifter ta ut högst fem tusendelar av de sammanräknade senast fastställda balansomslutningarna för medlemskreditinstitutet, för att användas till stödåtgärder som skall förhindra likvidation av medlemskreditinstitutet.

53 §

Vad som i 141 och 142 § i kreditinstituts-

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

lagen föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på centralinstitutet. De till sammanslutningen hörande företagen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom, utan hinder av de nämnda paragraferna, lämna uppgifter till varandra. Uppgifter som avses i detta moment får emellertid lämnas endast till den som berörs av den tystnadsplikt som föreskrivs i ovan nämnda paragrafer eller som har motsvarande tystnadsplikt.

56 §

Finansinspektionen och centralinstitutet, i det fall att andelsbanken hör till centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker, har om de anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

På medlemskreditinstituts och sammanslutningens kapitalkrav och exponering mot kunder tillämpas 177—183 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag skall tillämpas i stället för lagstridiga bestämmelser i centralinstitutets eller ett medlemskreditinstituts stadgar eller bolagsordning. Ändringar av lagstridiga stadgar eller en lagstridig bolagsordning skall anmälas för registrering samtidigt som en annan ändring av stadgarna eller bolagsordningen anmäls för registrering, dock senast tre år efter det att lagen har trätt i kraft.

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 125

L a g

om ändring av 1 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § i lagen av den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana inlånings-

Helsingfors den 9 februari 2007

banker (*bank*) som avses i 9 § 2 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007).

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 126

L a g

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/1992) 1 § 2 mom., 14 § 1 mom. och 19 a §, sådana de lyder, 1 § 2 mom. och 14 § 1 mom. i lag 1237/1997 samt 19 a § i nämnda lag 245/1996 och i lag 602/2003, som följer:

1 §

Fondens uppgifter

— — — — —
 Av fondens medel kan de säkerhetsfonder som avses i 113 § i kreditinstitutslagen (121/2007) enligt denna lag beviljas lån på specialvillkor (*stöd lån*). På fondens ansvar kan dessutom borgen ställas för lån som upptas av de nämnda säkerhetsfonderna.
 — — — — —

14 §

Beslut om stödåtgärder

Finansministeriet beslutar om samtycke som avses i 119 § 5 mom. och 120 § 1 mom. i kreditinstitutslagen och om andra frågor i samband med stödåtgärder, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dessa frågor.
 — — — — —

19 a §

Särskilda bestämmelser om bolag

På aktier i egendomsförvaltningsbolag och andra bolag som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) och inte heller lagen om utövande av statens delägar rätt i vissa aktiebolag som bedriver ekonomisk verksamhet (740/1991). På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad kreditinstitutslagen föreskriver om kundskydd i 125, 126 och 128—131 §, om tystnadsplikt i 141—144 § och om brott mot tystnadsplikten i 169 § samt vad 25 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskriver om vite.

Finansinspektionen skall utöva tillsyn över iakttagandet av bestämmelserna om kundskydd och tystnadsplikt. I frågor som gäller dessa bestämmelser har Finansinspektionen

granskningsrätt och rätt att få uppgifter enligt
15 § i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 15 februari
2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 127

L a g**om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 2 § 2 punkten, 3 §, i 4 § 1 mom. det inledande stycket och 2 mom., 7 a § 1 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom., 11 § 1 mom., 13 § 1 mom., 14 § och 24 § 1 mom.,

av dem 2 § 2 punkten sådan den lyder i lag 413/2004, 3 §, det inledande stycket i 4 § 1 mom. samt 4 § 2 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom. och 11 § 1 mom. sådana de lyder i lag 74/2003, 7 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 316/2004, 13 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1230/1997 och 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag 70/1998 som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *finansiellt institut* sådana andra företag än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstituts-lagen (121/2007) eller förvärvar aktier och andelar,

3 §

Etableringsrätt för kreditinstitut

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samar-

betsområdet (*EES-stat*) får etablera en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som ingår i dess koncession.

4 §

Etableringsrätt för finansiella institut

Ett finansiellt institut med säte i en EES-stat kan etablera filialer eller annars i Finland tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen, om

Ett finansiellt institut i vilket ett finansiellt institut som uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna ensamt eller tillsammans med motsvarande finansiella institut eller tillsammans med sådana kreditinstitut som avses

i 3 § innehar minst 90 procent av det röstetal som aktierna medför och i fråga om vilket också de övriga i 1 mom. 2—6 punkten angivna förutsättningarna uppfylls, kan etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstituts-lagen.

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet

Ett kreditinstitut filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot inlåning från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som i detta moment föreskrivs om ersättningens maximibelopp skall medel som avses i 105 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ersättas till sitt fulla belopp.

8 §

Etableringsrätt

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en annan stat än en EES-stat och som är föremål för tillräcklig offentlig tillsyn i sin hemstat samt vars verksamhet inte väsentligt avviker från den verksamhet som är tillåten för ett finländskt kreditinstitut får från en filial som etablerats i Finland tillhandahålla i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som omfattas av dess koncession.

9 a §

Ersättningsskyldighet

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, i fråga om ett utländskt kreditinstitut som avses i 9 § och som försatts i likvidation

eller konkurs, användas endast för betalning av sådana i 105 och 106 § i kreditinstituts-lagen avsedda fordringar tillhörande insättarna som finns på konton som bjuds ut till allmänheten av en filial i Finland som är medlem av insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i ett kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock per insättare högst den andel av fordringarna som inte överstiger 25 000 euro. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen. Utan hinder av vad som ovan i detta moment föreskrivs om ersättningens maximibelopp skall de medel som avses i 105 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ersättas till sitt fulla belopp. Fordringarna betalas till insättarna i euro.

11 §

Öppnande av representation och dess verksamhet

Innan ett kreditinstitut får öppna en representation i Finland skall det underrätta Finansinspektionen om saken. Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 30 § i kreditinstitutslagen.

13 §

Gemensamma stadganden för filialer

Ett utländskt kreditinstitut filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen.

14 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om tillsynen över kreditinstitutens och de finansiella institutens verksamhet i Finland.

24 §

Tystnadsplikt

I fråga om tystnadsplikt, rätt att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten när det gäller anställda vid filialer och representationer och om utövande av representa-

tioners kreditupplysningsverksamhet gäller i
tillämpliga delar 141—144 och 169 § i kre-
ditinstitutslagen.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 15 februari
2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President
TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 128

L a g**om ändring av lagen om hypoteksbanker**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 23 december 1999 om hypoteksbanker (1240/1999) 1 §, 2 § 2 punkten, 7 § 2 mom. och 15 § som följer:

1 §

Definition av hypoteksbank

En hypoteksbank är ett i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett kreditinstitut i aktiebolagsform, vars syfte är att bevilja i denna lag avsedda fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund samt att emittera i denna lag avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund.

2 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

2) *kredit till ett offentligt samfund* en kredit som har beviljats finska staten, finländska kommuner eller andra offentliga samfund som vid användning av en metod som avses i 58 § i kreditinstitutslagen får jämföras med

finska staten eller en finländsk kommun eller vars fulla säkerhet består av ett i denna punkt avsett offentligt samfunds borgensförbindelse eller av en fordran hos ett sådant offentligt samfund,

7 §

Tillåten affärsverksamhet

En hypoteksbanks tillgångar får utöver vad som föreskrivs i 1 mom. placeras endast i fordringar på vilka vid användning av en metod som avses i 58 § i kreditinstitutslagen får tillämpas 0 eller 20 procents riskvikt samt i andra värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och som utgör sådana börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i den nämnda lagen samt i utländska värdepapper som kan jämföras med de ovan nämnda.

15 §

Bokslut och delårsrapport

Av en hypoteksbanks bokslut skall utöver vad som föreskrivs i 9 kap. i kreditinstitutslagen framgå beloppen av beviljade fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund, beloppen av de masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och de masskuldebrevs-

lån med säkerheter i offentliga samfund som är i omlopp samt grunderna för värderingen av säkerheterna för fastighetskrediter.

På hypoteksbanker tillämpas vad som i 157 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 129

L a g

om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 december 1978 om hypoteksföreningar (936/1978) 1 § och 26 §
 2 mom., sådana de lyder i lag 1613/1993, som följer:

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007). Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot in-teckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

Tillskottskapitalet kan endast återbetalas så att hypoteksföreningens grundkapital inte minskas, så att förhållandet mellan hypoteksföreningens egna medel inte underskrider vad som föreskrivs i 55 och 86 § i kreditinstitutslagen och så att återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst.

26 §

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 130

L a g**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 5 § 1 punkten, 6 § 7 punkten, 12 § 2 mom., 21 § och 31 § 3 mom., av dem 12 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 299/2005, 21 § sådan den lyder i lag 1295/2004 och 31 § 3 mom. sådant det lyder i lag 706/2004, samt
fogas till 31 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, nya 4—6 mom., som följer:

5 §

Tillsynsobjekt

Med tillsynsobjekt avses i denna lag
 1) kreditinstitut som avses i kreditinstituts-
 lagen (121/2007),

placeringsfonder, 42 § i kreditinstitutslagen,
 14 § i lagen om värdepappersföretag eller 8 §
 i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat är skyldiga att till Finansinspektionen göra anmälan om förvärv och överlåtelser av aktier och andelar.

12 §

6 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

7) personer som enligt 3 kap. 2 d § eller 4 a kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen, 2 kap. 3 a § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer, 16 § i lagen om

Direktörens uppgifter

Direktörens beslut skall före beslutsfattandet tas upp till behandling i direktionen om de gäller

1) verksamhetstillstånd för tillsynsobjekt, ändring av tillståndsvillkor, återkallelse av verksamhetstillstånd och upplösning av sammanslutningen av andelsbanker och begränsning av tillsynsobjekts verksamhet eller, om

någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, förslag till återkallelse av verksamhetstillståndet eller begränsning av verksamheten,

2) fastställelse av tillsynsobjekts stadgar, med undantag för mindre ändringar i dem,

3) påförande av ordningsavgift eller påföljdsavgift samt tilldelande av offentlig anmärkning och varning,

4) åläggande av tillsynsobjekt att vidta åtgärder för återkallelse av verkställigheten av beslut eller för återkallelse eller rättelse av åtgärder eller förfaranden,

5) begränsning av utdelning av tillsynsobjekts tillgångar,

6) förbud som avses i 40 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och i 12 b § 3 mom. i lagen om värdepappersföretag,

7) offentliggörande av viktiga ställningstaganden om den allmänna utvecklingen på finansmarknaden.

21 §

Utfärdande av bokföringsföreskrifter

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt och för finansiella institut som hör till dess konsolideringsgrupp (finansiella företagsgrupp) och avses i 13 § i kreditinstitutslagen utfärda för tillsynen relevanta tekniska föreskrifter om löpande bokföring av affärstransaktioner samt om bokföring av åtaganden utanför balansräkningen, med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 kap. 4—10 § i bokföringslagen och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

31 §

Rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat

Finansinspektionen skall på eget initiativ meddela den myndighet som avses i 1 mom., såvida Finansinspektionen inte avtalar något annat med den myndigheten, upplysningar om kapitaltäckning, stora exponeringar och andra riskkoncentrationer när det gäller dess

tillsynsobjekt som hör till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i det nämnda momentet samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om i 1 mom. avsedda konsolideringsgruppers eller konglomerats struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter enligt 51 § i kreditinstitutslagen om interna transaktioner samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Finansinspektionen skall dessutom på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten lämna dessa andra uppgifter som finns hos Finansinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konsolideringsgruppen eller konglomeratet.

Finansinspektionen skall utöver vad som föreskrivs om dess informationsskyldighet någon annanstans i lag utan dröjsmål underätta de utländska myndigheter som avses i 1 mom. samt de övriga myndigheter som svarar för verksamheten på finansmarknaden i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknad.

Om Finansinspektionen för utförande av sitt uppdrag behöver upplysningar om ett mot Finansinspektionens tillsynsobjekt svarande utländskt företag som har säte i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om upplysningarna. Om Finansinspektionen behöver sådana upplysningar om ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som det utländska företaget som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet om upplysningarna som svarar för den gruppbaseade tillsynen över företaget.

Finansinspektionen skall för sin del medverka till att principerna för tillsynen över de konsolideringsgrupper som avses i 1 mom. fastställs i ett skriftligt tillsynsavtal som undertecknas av alla de myndigheter som svarar

för tillsynen över de objekt som hör till konsolideringsgruppen.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 131

L a g**om ändring av lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2004 om tillsynsavgift till Finansinspektionen (1294/2004) 1 § 2 mom. 2 punkten, 2 § 4 mom. och 7 § 1 mom. 6 punkten som följer:

1 §

Tillämpningsområde

 Skyldiga att betala tillsynsavgift (*avgiftsskyldiga*) är

 2) aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen (121/2007),

2 §

Tillsynsavgift

 Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen eller omsättningen enligt det senast fastställda bokslutet för den avgiftsskyldige, enligt det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (*kapitalkrav*) eller enligt det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som förvaltades vid utgången av

det senast avslutade kalenderåret, om inte något annat följer av 3 §. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas det sammanlagda beloppet av intäkter enligt resultaträkningen, varvid nettointäkterna inkluderas i fråga om värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ, skall den antecknas som noll.

7 §

Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift

För följande avgiftsskyldiga består tillsynsavgiften endast av en grundavgift:

 6) för aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

 Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 132

L a g**om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 juli 2004 om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 22 § 5 och 6 mom.,
ändras 2 § 1 mom. 1 punkten, 3 § 3 mom., 4 § 4 mom., rubriken för 16 § samt 16 § 1 och 2 mom., 17 § 1 mom., 18 § a- och h-punkten, 21 § 1 mom., 22 § 1, 2, 4 och 8 mom., 24 § 1 mom. och 28 § 2 mom. samt
fogas till 21 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 3 och 4 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) samt utländska kreditinstitut som avses i 2 mom. den nämnda paragrafen,

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 6 a § i lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen och förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §,

2) institut som enligt 3 § 1 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) hör till den sam-

manslutning som avses i nämnda paragraf och sådana företag i försäkringsbranschen i vilka nämnda institut ensamma eller tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 2 § 1 mom. 8 punkten eller som är ett dylikt instituts ägarintresseföretag, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §.

4 §

Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det exponeringsvärde för åtaganden utanför balansräkningen som beräknats enligt 58 § i kreditinstitutslagen. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansomslutningen, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

16 §

Allmän bestämmelse om riskhantering

Ett konglomerats moderföretag skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till konglomeratets verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Ett konglomerats holdingsammanslutning samt till konglomeratet hörande företag i finans- och försäkringsbranschen skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingsammanslutning till ett konglomerat samt, vid tillämpning av 18—20 § dessutom andra dotterföretag till sådana kreditinstitut som avses i 76 § 3 mom. i kreditinstitutslagen eller till värdepappersföretag än företag inom finans- eller försäkringsbranschen. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

18 §

Beräkning av kapitalbasen och kapitalkravet för företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och kapitalkrav i företag som hör till konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas som avses i 45—48 § i kreditinstitutslagen och det kapitalkrav som

avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om ett finländskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretags holdingföretag, ett konglomerats holdingsammanslutning där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än försäkringsbranschens andel, eller ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras holdingföretag eller ett konglomerats holdingsammanslutning,

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut som avses i 2 § 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

21 §

Exponeringar mot kunder och rapportering av dem

Med exponering mot kunder (kunderisker) i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen för vilka risken för fallissemang hos motparten hänför sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av exponeringen skall tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 60 § i kreditinstitutslagen. Med åtaganden utanför balansräkningen jämföras kredit- och borgensförsäkring.

Ett konglomerats exponering mot kunder beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar mot kunder sammanställs, varvid i tillämpliga delar skall iaktas vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut.

En exponering mot en kund anses hänföra sig till borgensmannen om ett annat kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag eller försäkringsbolag eller ett därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag har ställt proprieborgen för kunden. Borgensförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 § i kreditinstitutslagen.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, skall exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29—32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

22 §

Begränsningar av exponeringarna mot kunder

En exponering mot en kund inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av konglomeratets kapitalbas.

De stora exponeringarna inom ett konglomerat får sammanlagt inte överstiga 800 procent av konglomeratets kapitalbas.

När begränsningar enligt 1 och 2 mom. beräknas beaktas inte de exponeringar mot kunder som hänför sig till ett dotterföretag till ett företag som hör till ett konglomerat, om dotterföretaget är ett företag i finans- eller försäkringsbranschen. Finansministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om andra exponeringar mot kunder som inte skall beaktas vid beräkningen av begränsningarna.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas på konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten vad som i 6 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om sammanlutningens exponeringar mot kunder.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Finansinspektionen skall lämna den samordnade tillsynsmyndigheten upplysningar enligt 51 § i kreditinstitutslagen om transaktioner mellan kreditinstitut som hör till konglomeratet samt motsvarande upplysningar som den enligt 31 § i lagen om värdepappersföretag fått om transaktioner mellan värdepappersföretag som hör till konglomeratet. Försäkringsinspektionen skall på motsvarande sätt lämna den samordnade tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 14 b kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag eller 12 a kap. 8 § i lagen om försäkringsföreningar.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

28 §

Koncernbokslut

Boksluten i koncernföretag på vilka tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen eller 10 kap. i lagen om försäkringsbolag får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 133

L a g**om ändring av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 1 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 mom. 1 punkten, av dem 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 228/2004, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

4 §

I denna lag avses med

4) *värdepappersförmedlare* sådana värdepappersföretag som avses i 4 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996), sådana utländska värdepappersföretag som avses i 2 § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) och som enligt sin bolagsordning eller sina stadgar tillhandahåller investeringstjänster av det slag som avses i lagen om värdepappersföretag, sådana kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) och som enligt sin koncession tillhandahåller investeringstjänster som avses i lagen om värdepappersföretag samt sådana i 2 § i lagen om placeringsfonder avsedda fondbolag och

sådana utländska fondbolag som avses i 2 § i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) och som enligt sin koncession bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. lagen om placeringsfonder,

I denna lag avses med *yrkesmässiga investerare*

1) sådana värdepappersföretag som avses i 4 § i lagen om värdepappersföretag, sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder, sådana försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), sådana ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) samt med dessa jämförbara utländska företag som står under myndighets tillsyn,

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 134

L a g**om ändring av lagen om placeringsfonder**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999) 35 §,
ändras 6 § 5 mom., 30 c § 4 mom. och 39 §, av dem 6 § 5 mom. och 30 c § sådana de lyder
 i lag 224/2004, som följer:

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som
 avses i 5 § 2 mom. skall det alltid oberoende
 av 1—4 mom. dessutom uppfylla de krav
 som föreskrivs i 31 § i lagen om värdepap-
 persföretag.

30 c §

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas
 tillämpas 45—48 § i kreditinstitutslagen
 (121/2007).

39 §

För varje räkenskapsperiod skall för fond-
 bolaget och varje placeringsfond upprättas
 separata bokslut som innehåller resultaträk-
 ning, balansräkning och uppgifter som skall
 lämnas i noter till resultaträkningen och ba-
 lansräkningen. Till bokslutet skall fogas en
 verksamhetsberättelse.

På ett fondbolags bokslut tillämpas 146
 och 148—155 § i kreditinstitutslagen.

Genom förordning av finansministeriet fö-

reskrivs om scheman för fondbolags och pla-
 ceringsfonders resultaträkning och balansräk-
 ning, om noterna till resultaträkningen och
 balansräkningen samt om uppgifter som skall
 lämnas i verksamhetsberättelsen. Finansmini-
 steriet skall innan det utfärdar beslutet begära
 yttrande av Finansinspektionen och bokfö-
 ringsnämnden.

Finansinspektionen utfärdar närmare före-
 skrifter om upprättande av bokslut enligt
 1 mom. Finansinspektionen skall innan den
 utfärdar föreskrifterna begära yttrande av fi-
 nansministeriet och bokföringsnämnden. Om
 Finansinspektionens anvisningar eller ytt-
 rande om hur denna paragraf eller finansmi-
 nisteriets med stöd av den utfärdade förord-
 ning skall tillämpas är av betydelse för den
 allmänna tillämpningen av bokföringslagen,
 bokföringsförordningen eller aktiebolagsla-
 gen skall Finansinspektionen begära ett ytt-
 rande av bokföringsnämnden innan den ger
 anvisningar eller yttrar sig.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett
 fondbolag av särskilda skäl för viss tid be-
 vilja tillstånd till undantag från de i 4 mom.
 angivna bestämmelserna, om det är befogat

för att ge en rättvisande bild av sökandens eller placeringsfondens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Om ett ärende är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut i bokföringslagen, bokföringsförordningen eller aktiebolagslagen, skall Finansinspektionen innan den avgör ärendet begära yttrande av bokföringsnämnden om tillståndsansökan.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President
TARJA HALONEN

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

På fondbolag tillämpas 184 § i kreditinstitutslagen. På fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom. tillämpas dessutom 177—181 och 183 § i kreditinstitutslagen.

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 135

L a g**om ändring av lagen om värdepappersföretag**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om värdepappersföretag (579/1996) 29 och 30 §, sådana de lyder, 29 i lagarna 1347/1997 och 70/2003 samt 30 § i nämnda lag 1347/1997,

ändras 6, 21 och 31 §, sådana de lyder, 6 § i nämnda lag 1347/1997 och i lagarna 48/2002 och 705/2004, 21 § i nämnda lag 1347/1997 och i lag 650/2006, 31 § i nämnda lagar 1347/1997, 48/2002, 705/2004 och 650/2006 samt i lag 596/2003, samt *fogas* till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1347/1997, ett nytt 6 mom. som följer:

5 §

Definitioner

Finansinspektionen skall, efter att ha fått uppgift om att något annat företag än ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag för ett kreditinstitut, utan dröjsmål besluta om företaget skall betraktas som en holdingsammanslutning enligt 3 mom.

6 §

Konsolideringsgrupp

Med *konsolideringsgrupp* avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderföretag som är ett finländskt eller ut-

ländskt värdepappersföretag eller en finländsk eller utländsk holdingsammanslutning som är ett värdepappersföretags moderföretag (*konsolideringsgruppens moderföretag*) samt av moderföretagets finländska och utländska dotterföretag som är andra värdepappersföretag, kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag (*konsolideringsgruppens dotterföretag*). Med koncern, moderföretag och dotterföretag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen (1336/1997) samt med dem jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

I 31 § i denna lag och i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn som tillämpas på värdepappersföretag som är en konsolideringsgrupps moderföretag och på ett därmed jämförbart värdepappersföretag som är en holdingsammanslutnings dotterföretag.

RP 21/2006
EkUB 25/2006
RSv 252/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG (32006L0048); EGT nr L 177, 30.6.2006, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG (32006L0049); EGT nr L 177, 30.6.2006, s. 201

21 §

Bokslut, verksamhetsberättelse och delårsrapport

På värdepappersföretags bokslut, verksamhetsberättelse, delårsrapport och årsrapport tillämpas 146—157 § i kreditinstitutslagen.

31 §

Tillsyn över finansiell ställning

På värdepappersföretag tillämpas 5 och 6 kap. i kreditinstitutslagen (121/2007), med undantag för 44, 53, 66, 71, 80 och 81 § i den nämnda lagen. Vid tillämpning av 55 § i den nämnda lagen skall i stället för där nämnda 44 § tillämpas 13 § i denna lag.

Vad som i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om gruppbasead tillsyn skall inte tillämpas på värdepappersföretag vars moderfö-

retag är ett kreditinstitut med koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) eller en i en sådan stat etablerad holdingsammanslutning som samtidigt är moderföretag för ett kreditinstitut med koncession i en EES-stat, under förutsättning att kreditinstitutet är underkastat gruppbasead tillsyn.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

På värdepappersföretag tillämpas 177—184 § i kreditinstitutslagen. På värdepappersföretag tillämpas inte artiklarna 45 och 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Denna lags 31 § skall inte före den 1 januari 2011 tillämpas på värdepappersföretag som enligt koncessionsvillkoren får tillhandahålla placeringstjänster endast med hjälp av derivat på råvarumarknaden.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 136

L a g**om ändring av 14 b kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 14 b kap. 1 §
 4 och 5 punkten, sådana de lyder i lag 707/2004, som följer:

14 b kap.
Extra tillsyn över försäkringsgrupper
 1 §

I detta kapitel avses med

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 137

L a g

om ändring av 12 a kap. 1 § i lagen om försäkringsföreningar

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 a kap.
1 § 4 och 5 punkten, sådana de lyder i lag 709/2004, som följer:

12 a kap.
Extra tillsyn över försäkringsgrupper
1 §

I detta kapitel avses med

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 138

L a g

om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 mars 1999 om borgen och tredjemanspant (361/1999) 10 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1514/2001, som följer:

10 §

Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur

Om ett annat kreditinstitut eller en annan
sammanslutning fusioneras med ett kreditin-
stitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinsti-
tutslagen (121/2007), svarar en borgensman

som har ställt generell borgen för kreditinsti-
tutet också för förpliktelser som har uppkom-
mit efter fusionen, även om en underrättelse
enligt 1 mom. inte har gjorts.

Denna lag träder i kraft den 15 februari
2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 139

L a g**om ändring av 2 § i lagen om betalningsöverföringar**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juli 1999 om betalningsöverföringar (821/1999) 2 § 1 mom.
 1 punkten underpunkt a som följer:

2 §

Definitioner

punkten i lagen om utländska kreditinstituts
 och finansiella instituts verksamhet i Finland
 (1608/1993),

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut*

a) ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom.
 i kreditinstitutslagen (121/2007) och i 2 § 1

Denna lag träder i kraft den 15 februari
 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 140

L a g**om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 januari 2004 om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom.
 3 punkten som följer:

3 §

Definitioner

— — — — —
 Med *institut* avses i denna lag
 — — — — —

3) kreditinstitut enligt 8 § 1 mom. och
 finansiella institut enligt 13 § i kreditinstituts-
 lagen (121/2007), värdepappersföretag enligt
 4 § i lagen om värdepappersföretag
 (579/1996), fondbolag enligt 2 § 3 punkten
 och förvaringsinstitut enligt 2 § 5 punkten i

lagen om placeringsfonder (48/1999), försäk-
 ringsbolag enligt 1 kap. 3 § i lagen om för-
 säkringsbolag (1062/1979), arbetspensions-
 försäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbets-
 pensionsförsäkringsbolag (354/1997) och
 försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 §
 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar
 (1250/1987),
 — — — — —

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 15 februari
 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 141

L a g

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 14 § 4 mom., sådant det
lyder i lag 230/2004, som följer:

14 §

Registermyndigheten skall innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i 30 eller 31 § i kreditinstitutslagen (121/2007) ge Finansin-

spektionen minst 30 dygn att uttala sig om
ändringen.

Denna lag träder i kraft den 15 februari
2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 142

L a g

om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1992 om pantlåneinrättningar (1353/1992) 33 § 3 mom.,
sådant det lyder i lag 769/1997, som följer:

33 §

En pantlåneinrättning har rätt att lämna
uppgifter som avses i 1 mom. till ett i 8 §
1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) av-
sett kreditinstitut inom samma koncern, om

det med tanke på det mottagande kreditinsti-
tutets riskhantering är nödvändigt att uppgif-
terna lämnas.

Denna lag träder i kraft den 15 februari
2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Widenroos*

Nr 143

L a g**om ändring av 11 a § i lagen om konkurrensbegränsningar**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 a § 2 mom.
 1 punkten, sådan den lyder i lag 303/1998, som följer:

11 a §

— — — — —
 Vad som i denna lag bestäms om omsätt-
 ning gäller

1) i fråga om sådana kreditinstitut, värde-
 pappersföretag och andra finansiella institut
 på vilka 9 kap. i kreditinstitutslagen
 (121/2007) tillämpas, summan av intäktspos-

ter, exklusive extraordinära intäkter, enligt
 resultaträkningen som gjorts upp i enlighet
 med bestämmelserna i nämnda lag, samt
 — — — — —

Denna lag träder i kraft den 15 februari
 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 144

L a g

om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004)
 33 § 6 mom. som följer:

33 § <i>Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter</i>	paragraf gäller inte uppgifter som avses i 141 § i kreditinstitutslagen (121/2007) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbal- ken.
---	---

— — — — — Den rätt att få uppgifter som avses i denna Helsingfors den 9 februari 2007	————— Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.
---	--

Republikens President
TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 145

L a g**om ändring av 3 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 januari 1998 om förhindrande och utredning av penningtvätt
 (68/1998) 3 § 1 mom. 1 och 5 punkten, av dem 5 punkten sådan den lyder i lag 365/2003, som
 följer:

3 §

Anmälningsspliktiga

Anmälningsspliktiga enligt denna lag är
 1) kreditinstitut och finansiella institut som
 avses i kreditinstitutslagen (121/2007),

5) aktiebolag och andelslag som bedriver i
 5 § i kreditinstitutslagen avsedd begränsad
 kreditinstitutsverksamhet,

Denna lag träder i kraft den 15 februari
 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 146

L a g

om ändring av 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 november 1999 om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) 2 § 1 mom. 1 punkten som följer:

2 §

Definitioner

Med *avvecklingssystem* avses i denna lag ett på regler grundat system

1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007), en clearingorganisation som avses i 1 kap. 4 § 2 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (495/1989), ett optionsfö-

retag som avses i 1 kap. 3 § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988) eller en utländsk sammanslutning som motsvarar något av de ovan nämnda upprätthåller ensam eller tillsammans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 147

L a g**om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 5 § 6 a-punkten, 8 § 1 mom. 2 a-punkten och 11 punkten samt 51 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder, 5 § 6 a-punkten, 8 § 1 mom. 2 a-punkten och 51 § 1 mom. 4 punkten i lag 1138/2005 och 8 § 1 mom. 11 punkten i lag 231/2004, som följer:

5 §

Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra

6 a) de värdestegringar på i 151 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) avsedda finansiella instrument som innehas för handel, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som intäkter, samt

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra

2 a) de värdeminskningar på fordringsbevis, värdepapper och derivativinstrument som utgör finansiella instrument som innehas för handel enligt 151 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när värdeminskningarna med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande

utländsk lagstiftning har bokförts som kostnader,

11) de lagbestämda överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagbestämda inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut och fondbolag samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags filialer i Finland gör till den ersättningsfond som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996),

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

4) finansiella instrument som avses i 151 §

1 mom. i kreditinstitutslagen och innehas för
handel, till ett belopp som motsvarar det san-
nolika överlåtelsepriset.

Denna lag träder i kraft den 15 februari
2007.

— — — — —

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President
TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 148

L a g

om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 13 a § 2 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 325/2003, som följer:

13 a § — — — — — Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra — — — — — 2) ett holdingföretag som avses i 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) eller en för-	säkringskoncerns modersammanslutning som avses i 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringsförordningen (1339/1997), — — — — — Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007.
--	--

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 149

Finansministeriets förordning**om beräkning av kapitalkrav och om begränsning av exponeringar mot kunder för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

Genom finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 92 § i kreditinstitutslagen (121/2007) av den 9 februari 2007 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) av den 30 juli 2004.

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs med stöd av 92 § i kreditinstitutslagen (121/2007, nedan *lagen*) om beräkning av kreditinstituts kapitalkrav enligt lagens 55 § och om begränsning av exponeringar mot kunder enligt lagens 69 § samt om begränsning av exponeringar mot kunder enligt 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). Vad som i denna förordning föreskrivs om kreditinstitut skall med stöd av 31 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996) också tillämpas på värdepappersföretag som avses i den nämnda lagen.

2 §

Närmare bestämmelser

Finansinspektionen kan med stöd av la-

gens 93 § utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av denna förordning.

2 kap.

Kapitalkrav

3 §

Riskkoefficienter för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker

När den schablonmetod som avses i lagens 58 § används för beräkning av kapitalkrav tillämpas antingen de nedan angivna fasta riskvikterna eller riskvikter som fastställs på basis av externa kreditvärderingar, enligt vad som föreskrivs i bilagan till denna förordning.

För tillämpning av externa kreditvärderingar skall Finansinspektionen dela in kreditbetygen från varje ratinginstitut enligt lagens 58 § 3 mom. i riskklasser som framgår av den bifogade tabellen och som skall ligga till grund för riskvikterna vid användning av externa kreditvärderingar.

För sådana tillgångar och för sådana åtaganden utanför balansräkningen på vilka inte tillämpas någon riskvikt enligt bilagan, skall riskvikten 100 procent tillämpas.

4 §

Undantag i fråga om riskvikter

Vid tillämpning av lagens 55 § 1 mom. får riskvikten 0 procent, med avvikelse från vad som föreskrivs nedan i denna förordning och på de villkor som anges i 2 mom. tillämpas på sådana fordringar och på sådana åtaganden utanför balansräkningen för vilka motparten är ett finskt företag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet eller, om kreditinstitutet hör till sammanslutningen av andelsbanker, centralinstitutet eller dess medlemskreditinstitut, som är under sammanslutningens ömsesidiga medansvar. Vad som i detta moment föreskrivs om ett företag som hör till samma kondolideringsgrupp som kreditinstitutet gäller också ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet, om kapitaltäckningskravet för konglomeratet beräknas enligt bilagan 1 till finansministeriets förordning 1193/2004. Vad som i detta moment föreskrivs om konsolideringsgrupper gäller emellertid inte en konsolideringsgrupp vars moderföretag inte är beläget i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*).

Tillämpningen av den 1 mom. avsedda riskvikten förutsätter att det tillämpas enhetliga förfaranden för riskbedömning, riskmätning och kontroll i kreditinstitutet och i dess motpart och att det inte finns några förutsedda praktiska eller rättsliga hinder för att motparten kan överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till kreditinstitutet.

5 §

Konverteringsvärden som skall tillämpas på åtaganden utanför balansräkningen

För bestämmande av de konverteringsvärden som avses i lagens 58 § 2 mom. skall åtaganden utanför balansräkningen delas in i följande grupper:

Grupp I (högrisk):

Garantiförbindelser, kreditderivat och andra direkta kreditsubstitut

Tillgångar som förvärvats genom terminkontrakt

Avtalad utlåning på termin

Sålda värdepapper med återförsäljningsoption

Andra jämförbara poster

Grupp II (mellanrisk):

Entreprenad-, leverans- och exportgarantiförbindelser

Teckningsförbindelser med tilläggskreditmöjlighet

Bindande kreditlöften och -arrangemang med ursprunglig giltighetstid på mer än ett år

Andra jämförbara poster

Grupp III (lågrisk):

Remburser och andra åtaganden i samband med korta transaktioner

Bindande kreditlöften med ursprunglig giltighetstid på högst ett år

Grupp IV (obetydlig risk):

Kreditlöften som kan återtas villkorslöst

Konverteringsvärdet för ett åtagande utanför balansräkningen beräknas genom att dess nominella värde, eller när förbindelsen avser förvärv av värdepapper, värdepapperets marknadsvärde i grupp I multipliceras med konverteringsfaktorn 1, i grupp II med faktorn 0,5 och i grupp III med faktorn 0,2. Konverteringsvärdet för åtagandena i grupp IV är 0.

6 §

Tillämpning av en internmetod för kreditvärdering

Om ett kreditinstitut enligt lagens 59 § 1 mom. har fått tillstånd att med tillämpning av egna skattningar av LGD-värden (förlust vid fallissemang) eller egna konverteringsfaktorer sänka kapitalkravet för kreditrisken mot stater och centralbanker samt mot kreditinstitut och företag, beräknas löptiden med tillämpning av direktivets bilaga VII del 2 punkterna 13 och 15. I annat fall tillämpas punkt 12 i den nämnda bilagan och delen.

Vid tillämpning av den metod som avses i lagens 59 § 1 mom. anses ett offentligt organ och motparten till en fordring på hushåll ha

fallerat om fordran inte har betalats inom 90 dagar efter att den förfallit eller, då motparten är en kund i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om fordran eller räntan varit obetald den tid som föreskrivs i hemstatens lagstiftning, dock högst 180 dagar.

Tillstånd som avses i lagens 59 § 1 mom. kan beviljas för kreditinstitut som inte tillämpar egna uppskattningar för förlustandelar och konverteringsfaktorer på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag om kreditinstitutet för minst två år har tillgång till uppgifter som förutsätts för tillämpning av de metoder som avses i paragrafen. Som villkor för tillståndet skall ställas att kreditinstitutet året efter att tillståndet beviljats har tillgång till uppgifter för tre år, året därefter för fyra år och året därefter för fem år. Ytterligare ett villkor är att den försiktighet som förutsätts i direktivets bilaga VII del 4 punkterna 49, 54 och 63 vid tillämpning av uppgifter som hänförs sig till en kort period i tillräcklig utsträckning har beaktats vid fastställandet av riskparametrarna. Dessutom måste uppgifterna hänföra sig till en så lång tid att det kan säkerställas att kapitalkravet har beräknats på ett tillräckligt tillförlitligt sätt.

7 §

Tillämpning av metoder för kreditriskreducering

Vid tillämpning av lagens 60 § skall utöver vad som föreskrivs i direktivets artiklar 90—93 och bilaga VIII bestämmelserna nedan i denna paragraf följas.

Säkerheter i bostadsfastigheter får beaktas som kreditriskreducerande även om gäldenärens solvens är beroende av säkerhetens avkastning. Med säkerhet i bostadsfastighet avses vid tillämpningen av denna förordning bostadsfastigheter samt aktier och med sådana jämförbara andelar i aktiebolag som avses i 1 § i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991).

Säkerheter i kommersiella fastigheter får beaktas som kreditriskreducerande endast vid tillämpning av sådana internmetoder för kreditvärdering som avses i 59 § 1 mom. och under förutsättning att gäldenärens solvens

inte väsentligen är beroende av fastighetssäkerhetens avkastning. Utan hinder av det som sägs ovan får säkerheter i kommersiella fastigheter som är belägna i någon annan EES-stat beaktas vid tillämpning av de bestämmelser som gäller i den nämnda staten. Aktier och andelar i fastighetsbolag får jämföras med aktier och andelar i bostadsaktiebolag.

Vid tillämpning av internmetoder enligt 59 § 1 mom. får också fordringar som utgör säkerheter samt även andra pantobjekt än fastigheter, värdepapper, fordringar, kontanta medel och guld beaktas som kreditriskreducerande.

Vid tillämpning av internmetoder skall på beräkning av förlustandelar inte tillämpas direktivets bilaga VIII del 3 punkt 74. Inte heller tillämpas det temporära undantag från huvudregeln som gäller lägre förluster vid fallissemang enligt bilagans del 3 punkt 72, med undantag av den leasing av utrustning som avses i den ovannämnda punkten 72 andra stycket punkt b. Utan hinder av det som sägs ovan får en säkerhet som är belägen i en annan EES-stat beaktas vid tillämpning av de bestämmelser som gäller i den nämnda staten.

Garantiförbindelser och jämförbara ansvarsförbindelser som en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller dennas centralbank har ställt som säkerhet för en fordran som är i sin nationella valuta och har finansierats med den valuta jämföras med fordringar på staten i fråga.

8 §

Beräkning av kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Vid beräkning av kapitalkrav för sådana exponeringar i handelslagret som avses i lagens 64 § 1 mom. skall riskvikten 0 tillämpas på sådana fordringar på en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess centralbank som är utställda i och finansierade med nationell valuta.

Sådana obligationer enligt punkt 20 i bilagan till denna förordning på vilka tillämpas en lägre riskkoefficient enligt den nämnda punkten får på motsvarande sätt beaktas vid beräkning av kapitalkravet för den specifika

risk som avses i lagens 64 § 1 mom. 2 punkten. Vid tillämpning av detta moment beaktas den återstående löptiden för obligationen vid beräkning av kapitalkravet för den specifika risken.

3 kap.

Exponeringar mot kunder

9 §

Fordringar som inte klassificeras som stora exponeringar

Som stora exponeringar klassificeras vid tillämpning av lagens 69 § och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat inte

1) fordringar som enligt denna förordnings bilaga har riskkoefficient 0 procent,

2) sådana fordringar på kreditinstitut som har en löptid på högst ett år och som inte ingår i dessa företags kapitalbas; dessutom får 80 procent lämnas obeaktat av sådana fordringar på kreditinstitut och värdepappersföretag som har en löptid på mer än ett men högst tre år,

3) sådana täckta obligationer emitterade av kreditinstitut som avses i första stycket punkt 20 i bilagan till denna förordning,

4) fordringar på centralinstitut för sparbanker och andelsbanker som inte hör till sammanslutningen av andelsbanker vid beräkning av dessa bankers exponeringar mot kunder,

5) fordringar på insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerare, den säkerhetsfond som avses i lagens 115 §, den clearingfond som avses i 4 a kap. 7 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och den registreringsfond som avses i 18 § i lagen om värdeandelssystemet (826/1991).

6) fordringar som avser engångsarvode som avtalats med kunder för ordnande av emission eller andra rådgivningstjänster i samband med företagsregleringar och som förfaller till betalning senast tio bankdagar efter att faktura skickats.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på utländska kreditinstitut, på värdepappersföre-

tag och med dem jämförbara utländska företag, på optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), på fondbörser som avses i värdepappersmarknadslagen (495/1989), på den värdepapperscentral och de clearingorganisationer som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991) samt på utländska motparter som kan jämföras med företagen ovan.

10 §

Sådana åtaganden utanför balansräkningen som inte klassificeras som stora exponeringar

Vad som föreskrivs i 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 9 § 2 mom. skall på motsvarande sätt tillämpas på garantiförbindelser och andra ansvarsförbindelser utanför balansräkningen av en organ som avses i punkterna 1, 5, 6 eller 12 i det första stycket i bilagan till denna förordning eller av en fond som avses i 9 § 1 mom. 5 punkten. Som exponeringar mot kunder räknas inte heller sådana åtaganden som avses i 5 § 1 mom. grupp IV, om detta enligt villkoren för åtagandet inte förorsakar prestationsskyldighet som kan leda till överskridning av de gränser som anges i lagens 69 § eller i 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Försäkringar som avses i 19 § lagen om bostadsköp (843/1994) räknas inte som finans- och försäkringssammanslutningens exponeringar mot kunden.

11 §

Beaktande av säkerheter vid klassificering av exponeringar mot kunder

Som exponeringar mot kunder klassificeras vid tillämpning av lagens 69 § och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat inte sådana tillgångar och sådana förbindelser utanför balansräkningen för vilka säkerheten utgörs av

1) en garanti av en organ som avses i punkterna 1, 5, 6 eller 12 i det första stycket i bilagan till denna förordning eller av en fond

som avses i 9 § 1 mom. 5 punkten; med en garantiförbindelse jämföras kreditlänkade obligationer som inte är kreditderivat och som enligt lagens 60 § har godkänts som en metod för kreditriskreducering,

2) värdepapper som har emitterats av ett offentligt organ som avses i 1 punkten,

3) en kontantinsättning på konto i det kreditinstitut som beviljar krediten eller i dess moder- eller dotterföretag,

4) en kontantbetalning som fått på grund av kreditlänkade obligationer som ett kreditinstitut har emitterat samt sådana motpartslån till ett kreditinstitut och insättningar på konto i ett kreditinstitut som ingår i ett godkänt nettningsavtal för balansposter enligt lagens 60 §,

5) depåbevis för värdepapper som har getts ut av det kreditinstitut som beviljar krediten eller av dess moderföretag och deponerats hos någotdera,

6) andra lätt realiserbara värdepapper som är godkända av Finansinspektionen men inte förtecknas ovan.

Vad som föreskrivs i 1 mom. skall vid beräkning av exponeringar i handelslagret tillämpas endast på försäljnings- och återköpsförbindelser och på värdepapperslån.

Vad som föreskrivs i denna paragraf skall tillämpas endast på säkerheter som uppfyller de allmänna krav på metoder för kreditriskreducering som avses i lagens 60 §.

4 kap.

Ikraftträdandebestämmelser

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2007.

Helsingfors den 9 februari 2007

Andra finansminister *Ulla-Maj Widenroos*

Lagstiftningsråd *Erkki Sarsa*

TILLÄMPLIGA RISKVIKTER

I Vid tillämpning av den schablonmetod åtagandena utanför balansräkningen viktas som avses i lagens 58 § skall tillgångarna och som följer:

Fordringar på stater och centralbanker

1. Fordringar i euro på finska staten, Finlands Bank och Folkpensionsanstalten samt Europeiska centralbanken och likaså andra i nationell valuta utställda och finansierade fordringar på en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess centralbank	0 procent
2. I nationell valuta utställda och finansierade fordringar på någon annan stat än en som avses i 1 punkten och där kreditinstituten och värdepappersföretagen står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och som tillämpar riskvikten 0 på sådana fordringar	0 procent
3. Andra än i 1 eller 2 punkten avsedda fordringar på stater som avses i de nämnda punkterna och på deras centralbanker och likaså fordringar på en annan stat än en som avses i 1 eller 2 punkten och som har kreditvärderats av ett annat godkänt ratinginstitut än ett exportgarantiinstitut, samt på en sådan stats centralbank	Kreditkvalitet 1: 0 procent Kreditkvalitet 2: 20 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
4. Fordringar på en stat som har kreditvärderats av ett godkänt exportgarantiinstitut, samt på en sådan stats centralbank	Kreditkvalitet 0: 0 procent Kreditkvalitet 1: 0 procent Kreditkvalitet 2: 0 procent Kreditkvalitet 3: 20 procent Kreditkvalitet 4: 50 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 100 procent Kreditkvalitet 7: 100 procent

Fordringar på region- och lokalförvaltning

5. På fordringar på finländska kommuner, samkommuner, Huvudstadsregionens samarbetsdelegation, Kommunernas garanticentral, den kommunala pensionsanstalten som avses i lagen om kommunala pensioner (549/2003), landskapet Åland samt på jämförbara region- och lokalförvaltningar och församlingar i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall, om de har beskattningsrätt, tillämpas samma riskvikt som när det gäller en fordran på den stat där det offentliga or-

ganet finns. Vad som i denna punkt föreskrivs om stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall på motsvarande sätt tillämpas på andra stater där kreditinstitut och värdepappersföretag står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och där enligt statens lagstiftning en högre riskvikt än den som anges i denna punkt inte tillämpas på sådana offentliga organ i staten som avses i denna punkt.

Fordringar på andra offentliga organ

6. Fordringar på sådana finländska offentliga organ, vars fordringar kan jämföras med fordringar på finska staten och som har godkänts av Finansinspektionen	0 procent
7. Fordringar på finländska församlingar och andra församlingar i en EES-stat, om de har beskattningsrätt, samt andra än i 1—5 punkten avsedda offentliga organ som har godkänts av Finansinspektionen	20 procent om riskvikten 0 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat, 50 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat, 100 procent om riskvikten 50 procent eller 100 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat eller om motpartens hemstat inte har något kreditbetyg, 150 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat

Vad som i denna punkt föreskrivs om stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall på motsvarande sätt tillämpas på en stat där kreditinstituten står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och där enligt statens lagstiftning en högre riskvikt än den som anges i denna punkt inte tillämpas

på sådana offentliga organ i staten som avses i denna punkt.

Finansinspektionen skall föra en förteckning över offentliga organ som avses i denna punkt och som har godkänts av Finansinspektionen

Fordringar på internationella utvecklingsbanker

8. Fordringar på internationella utvecklingsbanker som godkänts av Finansinspektionen	0 procent
9. Fordringar på andra internationella utvecklingsbanker som inte har godkänd kreditvärdering	50 procent

10. Fordringar på andra än i 7 punkten avsedda internationella utvecklingsbanker som har kreditbetyg	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
11. Andel av tecknat men inte inbetalt kapital i en fond i Europeiska investeringsbanken	20 procent

Fordringar på internationella organisationer

12. Fordringar på Europeiska unionen, Internationella valutafonden och Internationella regleringsbanken	0 procent
---	-----------

Fordringar på kreditinstitut

13. Sådana fordringar på kreditinstitut som är utställda och finansierade i kreditinstitutets nationella valuta och vilkas återstående löptid är högst 3 månader	20 procent
14. Övriga fordringar på kreditinstitut	20 procent om riskvikten 0 procent tillämpas på motpartens hemstat 50 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på motpartens hemstat 100 procent om riskvikten 50 procent eller 100 procent tillämpas på motpartens hemstat eller om motpartens hemstat inte har någon riskklassificering 150 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på motpartens hemstat

Vad som i 13 och 14 punkten föreskrivs om kreditinstitut skall tillämpas också på sådana motparter som avses i 9 § 1 mom.

5 punkten och i den nämnda paragrafens 2 mom.

Fordringar på företag

15. Fordringar på andra än i 14 punkten avsedda företag som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
---	--

Fordringar på hushåll

16. Fordringar på hushåll	75 procent
---------------------------	------------

Med fordringar på hushåll avses fordringar och finansiella leasingavtal, med undantag för värdepappersrelaterade fordringar, som uppfyller följande villkor:

1) motparten är en fysisk person eller ett litet eller medelstort företag,

2) kreditinstitutet har ett stort antal liknande fordringar eller avtal med lägre risk för kreditförlust än i annan kreditgivning,

3) den i 69 § 1 mom. avsedda exponeringen mot kunder uppgår till högst en miljon euro; vad som föreskrivs i denna punkt tillämpas inte på fordringar för vilka har ställts säkerhet enligt 17 punkten nedan.

Fordringar på fastighetssäkerhet

17. Fordringar med sådan full säkerhet som godkänts av Finansinspektionen och om utgörs av en inteckning i en bostadsfastighet som ägaren själv disponerar, hyr ut eller avser att disponera eller hyra ut, eller av aktier som berättigar till innehav av en bostadsfastighet som redan är eller avses att tas i sådant bruk, samt fastighetsleasingavtal som kan jämföras med sådana fordringar	35 procent
---	------------

Tillämpning av denna punkt på fordringar för vilka säkerheten utgörs av en bostadsfastighet som är belägen i Finland eller av aktierna i ett finländskt bostadsaktiebolag hindras inte enbart av den omständigheten att den kreditrisk som är förenad med gäldenären väsentligen är beroende av säkerhetens avkast-

ning. Vad som ovan föreskrivs om en bostadsfastighet som är belägen i Finland skall på motsvarande sätt tillämpas på andra fastigheter i en sådan EES-stat där motsvarande princip tillämpas på bostads- och andra fastigheter som är belägna i staten i fråga.

Utan hinder av det ovanstående får på fordringar för vilka säkerheten utgörs av en annan fastighet än en bostadsfastighet i en an-

nan EES-stat tillämpas den riskvikt på minst 50 procent som denna stat tillämpar på motsvarande fordringar.

Oreglerade fordringar

18. Oreglerade fordringar med bostadsfastigheter som säkerhet om en kreditförlust på minst 20 procent redovisats för fordran	50 procent
19. Oreglerade fordringar med kommersiella fastigheter som säkerhet, andra oreglerade fordringar med bostadsfastigheter som säkerhet än sådana som avses i 18 punkten och andra oreglerade fordringar för vilka redovisats en kreditförlust på minst 20 procent	100 procent
20. Övriga oreglerade fordringar	150 procent

En fordran anses vara oreglerad om den har varit obetald i mer än 90 dagar.

Masskuldbrevslån med säkerhettäckta obligationer

21. I lagen om hypoteksbanker (1240/1999) avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga organ och fastigheter samt med dessa jämförbara övriga täckta obligationer som uppfyller de villkor, som ställs i direktivets bilaga VI del 12 punkt 68—71.	10 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 20 procent om riskvikten 50 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 50 procent om riskvikten 100 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 100 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar
---	--

Kortfristiga fordringar

22. Kortfristiga fordringar på sådana i 14 och 15 punkten avsedda företag som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 150 procent
---	--

	Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
--	--

Andelar i placeringsfonder

23. Andelar i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som inte har någon godkänd kreditvärdering	100 procent
24. Fondandelar som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
25. Andra fondandelar än sådana som avses ovan	150 procent

Med avvikelse från vad som föreskrivs i punkterna 23—25 kan ett kreditinstitut på de villkor som anges i direktivets bilaga VI punkterna 74—78 på placeringsfondsandelar tillämpa det vägda medelvärdet av riskvikterna för de fordringar och placeringar i vilka

fondens tillgångar har placerats eller får placeras. Vad som i bilagans punkt 77 a föreskrivs om fondbolag skall också tillämpas på utländska fondbolag som står under motsvarande tillsyn som finländska fondbolag.

Övriga poster

26. Kontanter och guld	0 procent
27. Fordringar från betalningsförmedling	20 procent
28. Investeringar i venture capital -bolag och därmed jämförbara investeringar	150 procent

II Med avvikelse från vad som föreskrivs i stycket I skall, i det fall att riskvikten 150 procent tillämpas på en sådan fordran på en

motpart som avses i 22 punkten, denna riskvikt tillämpas på samtliga sådana fordringar på en sådan motpart som inte har en godkänd

riskvärdering. På motsvarande sätt skall, i det fall att riskvikten 50 procent tillämpas på en fordran som avses i 22 punkten, riskvikten 100 procent tillämpas på samtliga fordringar på en sådan motpart.

III Vad som i denna bilaga föreskrivs om fordringar skall på motsvarande sätt tillämpas på garantiförbindelser och övriga åtaganden utanför balansräkningen och andra åtaganden som innefattar motpartsrisk.

Nr 150

Finansministeriets förordning**om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i kreditinstitut och värdepappersföretag**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

Finansministeriet har med stöd av 147 § i kreditinstitutslagen (121/2007) av den 9 februari 2007 beslutat:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller bokslut för kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut som hör till deras konsolideringsgrupper (nedan bokföringsskyldiga), deras verksamhetsberättelse samt koncernbokslut för kreditinstitut, värdepappersföretag, kreditinstituts holdingsammanslutningar och värdepapperföretags holdingsammanslutningar.

Koncernbokslut för finans- och försäkringssammanslutningar regleras särskilt.

2 §

Andel i företag som förvaltar fastigheter

Som finansiellt instrument enligt denna förordning avses varken aktier i ett sådant aktiebolag som avses i 1 eller 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991) eller andelar i något annat företag vars syfte är att äga och förvalta endast sådana fastigheter som specificeras i företagets bolagsordning eller stadgar.

3 §

Derivatinstrument

Vad som i kreditinstitutslagen (121/2007) (nedan lagen) och denna förordning bestäms om derivatinstrument som betraktas som fi-

nansiella instrument tillämpas också på avtal om köp respektive försäljning av annan egendom än finansiella tillgångar, om avtalet berättigar till betalning med kontanter eller andra finansiella instrument. Utanför tillämpningsområdet står emellertid avtal som en bokföringsskyldig har ingått och förblir part i med syftet att annan egendom än finansiella tillgångar skall levereras på basis av avtalet.

4 §

Finansiella leasingavtal

För att ett avtal skall behandlas som ett finansiellt leasingavtal i enlighet med lagens 155 § 1 mom. förutsätts att avtalet motsvarar åtminstone en av följande förutsättningar:

1) Äganderätten till tillgången enligt avtalet övergår till hyrestagaren före hyrestidens utgång,

2) hyrestagaren har rätt att köpa tillgången till ett pris som väntas vara så mycket lägre än tillgångens verkliga värde när rättigheten är tillgänglig att det, när avtalet uppkommer, är förhållandevis säkert att rättigheten kommer att utnyttjas,

3) hyrestiden omfattar största delen av tillgångens sammanlagda ekonomiska livslängd, även om äganderätten inte skulle övergå,

4) minimihyrornas nuvärde när avtalet uppkommer utgör allra minst en väsentlig del av den leasade tillgångens verkliga värde, eller

5) de leasade tillgångarna är av sådan art att bara hyrestagaren kan använda dem utan ansemliga förändringar.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för detta för-

farande och om behandlingen av finansiella leasingavtal i koncernbokslut.

5 §

Redovisning av poster i finansiella tillgångar eller finansiella skulder

En post som hör till finansiella tillgångar eller finansiella skulder skall tas upp i balansräkningen när den bokföringsskyldige ingår avtal om förvärv eller överlåtelse av posten. Köp och försäljningar av finansiella tillgångar skall redovisas per affärsdagen eller per likviddagen, enligt den kutym som tillämpas av den bokföringsskyldige på den ifrågavarande tillgångsgruppen.

Om den bokföringsskyldige medverkar i ett lån som beviljas av flera tillsammans (syndikerat lån), upptas i balansräkningen endast den bokföringsskyldiges del av hela lånet.

Medel som en bokföringsskyldig förvaltar i eget namn för en kunds räkning upptas i balansräkningen endast om den bokföringsskyldige har rätt att förfoga över tillgångarna. Medel som tagits emot för skötsel av ett uppdrag för en kunds räkning eller som en prestation som hänförs till skötseln av ett uppdrag för en kunds räkning upptas inte som den bokföringsskyldiges tillgångar i balansräkningen, om det inte särskilt har överenskommit om att de ges till den bokföringsskyldige som ett lån. En försäljningsfordran som uppkommer genom försäljning av en kunds tillgångar för kundens räkning upptas inte som den bokföringsskyldiges tillgångar. Leverantörsskulder som uppkommer vid köp av tillgångar för en kunds räkning och skyldighet att redovisa köpeskillingen till en kund till följd av försäljning av tillgångar för kundens räkning hänförs inte till den bokföringsskyldiges skulder.

Medel som den bokföringsskyldige har överlåtit som säkerhet eller med bindande återköpsvillkor liksom även värdepapper som den bokföringsskyldige har gett som lån, upptas i balansräkningen som den bokföringsskyldiges tillgångar trots överlåtelsen. Medel som den bokföringsskyldige har tagit emot som säkerhet eller med bindande återförsäljningsvillkor liksom även värdepapper

som den bokföringsskyldige har tagit emot som lån, upptas inte i balansräkningen som den bokföringsskyldiges tillgångar.

6 §

Investeringar som hålls till förfall

Investeringar som hålls till förfall är finansiella tillgångar med fastställda eller fastställbara betalningar, vilkas löptid är fastställd och som den bokföringsskyldige har för avsikt och möjlighet att inneha till dess att de löper ut.

Finansiella tillgångar som avses i 1 mom. får före förfalldagen avyttras eller överföras till kategorin övriga finansiella tillgångar i sådana av Finansinspektionen närmare angivna situationer som den bokföringsskyldige inte skäligen har kunnat förutse vid förvärvet av de finansiella tillgångarna.

7 §

Verkligt värde för finansiella instrument

Som verkligt värde för de finansiella instrument för vilka en tillförlitlig marknad med lätthet kan bestämmas betraktas marknadsvärdet.

Som verkligt värde för andra finansiella instrument än de som avses i 1 mom. anses

1) ett värde som kan härledas från marknadsvärdet på det finansiella instrumentets beståndsdelar eller på liknande finansiella instrument, eller

2) ett värde som kan härledas från värderingsmodeller och värderingsmetoder som är allmänt vedertagna på värdepappersmarknaden, om marknadsvärdet går att uppskatta på ett tillförlitligt sätt med hjälp av dem.

Om det verkliga värdet inte går att fastställa på ett tillförlitligt sätt med de metoder som beskrivs i 1 och 2 mom., skall det finansiella instrumentet värderas till anskaffningsvärdet.

8 §

Verkligt värde för förvaltningsfastigheter

Som verkligt värde för förvaltningsfastigheter betraktas marknadsvärdet, om detta

motsvarar det faktiska marknadsläget och balansdagens förhållanden.

I en situation som avviker från 1 mom. får som verkligt värde betraktas nuvärdet av de nettokassaflöden som väntas uppkomma genom fastighetstillgångarna, om dessa kan värderas på ett tillförlitligt sätt.

Under den räkenskapsperiod då den bokföringsskyldige övergår till att tillämpa den värdering till verkligt värde som avses i 153 § i lagen redovisas som eget kapital de förändringar i det verkliga värdet som härrör från tidigare räkenskapsperioder.

2 kap.

Resultaträkning och balansräkning

9 §

Resultaträkningens uppställningsform

Resultaträkningen för kreditinstitut och för övriga finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver sådan verksamhet som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen upprättas enligt bilaga 1.

Resultaträkningen för värdepappersföretag och för finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver värdepappershandel för egen räkning och sådan verksamhet som avses i 16 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996) upprättas enligt bilaga 2.

Från inkomstskatterna får de skatter som föranleds av övrig verksamhet avskiljas och tas upp som en post efter kostnader för övrig verksamhet.

10 §

Balansräkningens uppställningsform

Balansräkningen för kreditinstitut och för övriga finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver sådan verksamhet som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen upprättas enligt bilaga 3.

Balansräkningen för värdepappersföretag och för finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver värdepappershandel för egen räkning och sådan verk-

samhet som avses i 16 § i lagen om värdepappersföretag upprättas enligt bilaga 4.

Som på anfordran betalbara fordringar och skulder betraktas sådana fordringar och skulder som skall betalas senast ett dygn efter uppsägningen.

11 §

Kontinuitet i uppställningarna

Resultaträkningarnas och balansräkningarnas uppställningsform får inte ändras, om det inte finns särskild anledning.

12 §

Avvikelse från resultaträkningens och balansräkningens uppställningsform

Resultaträkningen och balansräkningen får i avvikelse från 9 och 10 § upprättas så som bestäms i 13—15 §, om detta är nödvändigt för att en rättvisande bild skall kunna ges av resultatet av den bokföringsskyldiges verksamhet och ekonomiska ställning.

13 §

Mer detaljerad uppställning

Resultaträkningen och balansräkningen skall upprättas mer detaljerat än vad uppställningsformen enligt 9 och 10 § utvisar, om detta är nödvändigt för att de faktorer som inverkat på räkenskapsperiodens resultatbildning eller balansposterna skall kunna klargöras.

14 §

Sammanlagning av poster

I resultaträkningen skall intäcks- och kostnadsposterna redovisas var för sig utan att dras av från varandra, om sammanslagningen av intäkten och kostnaden i en post inte är motiverad för att ge en rättvisande bild.

Om den bokföringsskyldige har en fordran hos den till vilken han själv står i skuld, skall fordran och skulden tas upp var för sig i balansräkningen, om inte den bokföringsskyldige har lagstadgad rätt till kvittning och

avser att använda denna rätt. Också de övriga balansposterna skall tas upp utan att de dras av från varandra, om en avräkning inte är motiverad för att ge en rättvisande bild.

Avtal som ingåtts på de villkor som bestäms i 2 § 1 mom. 1 eller 3 punkten i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel (588/1997) samt intäkter och kostnader som föranleds av dem får i resultaträkningen och balansräkningen upptas som sammanslagna poster.

De delposter som anges med indrag i uppställningsformen för resultaträkning och balansräkning enligt 9 och 10 § får sammanslås, om särredovisningen av dem endast har ringa betydelse när det gäller att ge en rättvisande bild eller om sammanslagningen leder till ett tydligare framställningssätt.

15 §

Utelämnande av poster

Om det under en enskild beteckning inte förekommer några siffror för denna eller föregående räkenskapsperiod, skall beteckningen utelämnas ur resultat- eller balansräkningen.

3 kap.

Verksamhetsberättelse

16 §

Allmänna uppgifter i verksamhetsberättelsen

Verksamhetsberättelsen skall innehålla åtminstone följande uppgifter om viktiga omständigheter gällande utvecklingen av den bokföringsskyldiges verksamhet som avses i 150 § i kreditinstitutslagen:

1) redogörelse som ger en rättvisande bild av utvecklingen och resultatet av den bokföringsskyldiges verksamhet samt av den bokföringsskyldiges ställning, inklusive en beskrivning av de viktigaste framtida riskerna och osäkerhetsfaktorerna,

2) väsentliga händelser under räkenskapsperioden och efter dess utgång,

3) den förväntade framtida utvecklingen,

4) uppgifter om forsknings- och utvecklingsverksamhet,

5) uppgifter om de risker som anknyter till finansiella instrument och en redogörelse för målen och principerna för styrningen av dem, särskilt för kreditrisker, marknadsrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker, inklusive principerna för säkrande av varje huvudtyp av sådana planerade transaktioner där säkringsredovisning används.

Verksamhetsberättelsen skall innehålla en redogörelse, om den bokföringsskyldige har blivit moderföretag eller har varit övertagande företag vid en fusion eller om den bokföringsskyldige har delats. I verksamhetsberättelsen skall eventuella utländska filialer och representationskontor uppges.

I verksamhetsberättelsen skall ingå styrelsens förslag till åtgärder beträffande den bokföringsskyldiges vinst samt ett förslag till eventuell utdelning av övrigt fritt eget kapital.

Den redogörelse som avses i 1 mom. 1 punkten skall vara en opartisk och heltäckande analys av utvecklingen och resultatet i fråga om den bokföringsskyldiges verksamhet samt av den bokföringsskyldiges ställning, och den skall motsvara omfattningen och mångformigheten hos den bokföringsskyldiges verksamhet. Analysen skall vid behov innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i årsbokslutet.

Verksamhetsberättelsen skall innehålla uppgifter om den bokföringsskyldiges kapitalbas som avses i lagens 45—48 § samt det minimibelopp för kapitalbasen som avses i lagens 55 § 1 mom. samt andra nyckeltal som på lämpligt sätt beskriver hur den bokföringsskyldiges verksamhet, ekonomiska ställning och resultat har utvecklats. Detta moment tillämpas inte på den bokföringsskyldige som avses i lagens 56 §.

I fråga om nyckeltalen och de viktigaste posterna i resultat- och balansräkningen skall i verksamhetsberättelsen ingå en tabell som upptar allra minst de tre senaste räkenskapsperioderna. Nyckeltal och andra uppgifter skall också anges om övriga faktorer som eventuellt har betydelse för den bokföringsskyldiges verksamhet, såsom om personalen och miljöfaktorer.

17 §

Övriga uppgifter som skall anges i verksamhetsberättelsen

I verksamhetsberättelsen skall anges hur den bokföringsskyldige genomför offentliggörandet av uppgifterna om kapitaltäckning enligt 82 §. En bokföringsskyldig som hör till en sammanslutning som avses i 3 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform skall lämna motsvarande uppgifter om sammanslutningens kapitaltäckning.

I en depositionsbanks verksamhetsberättelse skall ingå en redogörelse för bankens deltagande i kapitaltäckningsstöd som via säkerhetsfonden har beviljats banker som hör till samma säkerhetsfond. En depositionsbank som hör till en sammanslutning som avses i 3 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform skall dessutom lämna motsvarande uppgifter om deltagande i kapitaltäckningsstöd som har beviljats banker som hör till sammanslutningen, inbegripet uppgifter om det solidariska ansvar om vilket föreskrivs i 45 och 46 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

Om en depositionsbank direkt eller genom en säkerhetsfond har erhållit offentligt bankstöd, skall en redogörelse för beloppet och de centrala villkoren ingå i verksamhetsberättelsen.

4 kap.

Finansieringsanalys och noter

18 §

Finansieringsanalys

Av den finansieringsanalys som ingår i bokslutet skall framgå

1) kassaflödet i verksamheten, vilket anger i vilken utsträckning den bokföringsskyldige under räkenskapsperioden med hjälp av sin verksamhet har förmått producera medel för bibehållande av verksamhetsbetingelserna, för betalning av avkastning till dem som investerat eget kapital, för nya investeringar och för återbetalning av lån utan anlitande av externa finansieringskällor,

2) kassaflödena för investeringarnas del, vilka anger den bokföringsskyldiges användning av kassaflöden i syfte att erhålla ett framtida kassaflöde på lång sikt, samt

3) kassaflödena för finansieringens del, vilka anger förändringarna i eget och främmande kapital under räkenskapsperioden.

19 §

Noter angående upprättandet av bokslutet

Noterna skall innehålla

1) uppgift om de värderingsprinciper och värderingsmetoder samt periodiseringsprinciper och periodiseringsmetoder som har följts vid upprättandet av bokslutet,

2) motivering, om sättet att ställa upp resultaträkningen eller balansräkningen har ändrats, samt effekterna av ändringen,

3) uppgift om rättelser som på grund av ändring av specifikationerna till resultaträkningen eller balansräkningen har gjorts i de uppgifter som ges om den föregående räkenskapsperioden,

4) redogörelse, om uppgifterna för den föregående räkenskapsperioden inte är jämförbara med uppgifterna för den räkenskapsperiod som gått ut,

5) uppgift om intäkter och kostnader som hänför sig till tidigare räkenskapsperioder samt rättelser av fel, om dessa inte är av ringa betydelse,

6) uppgift om sådana delar av en enskild balanspost som gäller flera balansposter, om denna uppgift är väsentlig, samt

7) grunden för den kurs enligt vilken fordringar samt skulder och andra förbindelser i utländsk valuta omräknats till finsk valuta, om kursen på balansdagen inte har tillämpats.

Som en i 1 mom. 1 punkten avsedd omständighet skall också lämnas uppgift om huruvida köp och försäljningar av finansiella tillgångar som en under myndighetstillsyn stående clearingorganisation getts i uppdrag att cleara vid clearingens har tagits upp per den sedvanliga likviddagen enligt clearingreglerna, samt uppgift om huruvida värdering enligt lagens 153 § 1 mom. tillämpas på förvaltningsfastigheter.

20 §

Noter till resultaträkningen

Noterna till resultaträkningen skall innehålla

1) specifikation av ränteintäkter och räntekostnader enligt balanspost,

2) specifikation av intäkterna från egetkapitalinstrument enligt kategorin av finansiella tillgångar,

3) specifikation av provisionsintäkterna och provisionskostnaderna efter den verksamhet de har uppstått genom,

4) nettointäkterna från värdepappershandel, specificerade i nettointäkter från handel med skuldebrev, nettointäkter från handel med aktier och andelar samt nettointäkter från övrig handel med värdepapper, med särredovisning av realiserade intäkter och förändringar i verkligt värde,

5) de specificerade nettointäkterna från sådana finansiella tillgångar som kan säljas,

6) nettoresultatet av säkringsredovisning, specificerat i nettoförändring i de verkliga värdena för derivatinstrument som använts för säkring och nettoförändring i de verkliga värdena för säkrade balansposter,

7) nettointäkterna från förvaltningsfastigheter, specificerade i hyresintäkter, hyreskostnader, avskrivningar enligt plan, försäljningsvinster och försäljningsförluster, förändringar i verkligt värde, nedskrivningar och återföringar av nedskrivningar samt övriga intäkter och kostnader,

8) uppgift om fördelningen av intäkterna, rörelsevinsten eller rörelseförlusten, tillgångarna och skulderna per rörelsegrän och geografiskt marknadsområde, ifall uppgifterna om fördelningen är viktiga,

9) poster som redovisas som intäkter från och kostnader för övrig verksamhet,

10) redogörelse för principerna för avskrivningar enligt plan och principerna för nedskrivningar samt ändringarna i dem och uppdelningen av resultatposten "Avskrivningar och nedskrivningar av övriga materiella och immateriella tillgångar" på avskrivningar enligt plan och nedskrivningar, om inte beloppet av nedskrivningar är av ringa betydelse,

11) specifikation av poster som har sammanslagits på basis av 14 § 4 mom.,

12) leasingnetto, specificerat,

13) övriga rörelseintäkter och övriga rörelsekostnader, specificerade,

14) nedskrivningar av krediter, andra förbindelser och finansiella tillgångar specificerade, samt de ränteintäkter för dessa som eventuellt har upptagits i bokslutet.

En sådan bokföringsskyldig som avses i 9 § 2 mom. behöver inte lämna de uppgifter som avses i 1 mom. 1 och 14 punkten.

21 §

Noter till balansräkningens aktiva

Noterna skall innehålla

1) principerna för uppskrivningar och metoderna för värdering av tillgångarna i fråga,

2) beskrivning av och bokförda värden för de väsentliga finansiella tillgångar som i stället för att värderas till verkligt värde har värderats till anskaffningsvärde därför att deras verkliga värde inte har kunnat bestämmas på ett tillförlitligt sätt,

3) för varje balanspost de verkliga värdena för samtliga finansiella tillgångar jämfört med bokförda värden,

4) specifikation av poster bland aktiva som har sammanslagits med stöd av 14 § 4 mom.,

5) specifikation av fordringsbevis enligt tillgångsslag,

6) fordringarnas maturitetsfördelning enligt balanspost,

7) specifikation av balansposterna enligt poster i inhemsk och utländsk valuta,

8) utlåningen sektorfördelad och nedskrivningarna av lån,

9) efterställda fordringar,

10) leasingobjekt, specificerade,

11) beloppet av fordringar på centralbanker under posten "Fordringar på kreditinstitut",

12) värdepapperen uppdelade i offentligt noterade och övriga värdepapper samt värdepapper som är föremål för aktielån, specificerade enligt balanspost; aktier och andelar i kreditinstitut och andra företag särredovisade enligt balanspost,

13) fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, specificerade å

ena sidan enligt fastigheter och byggnader och å andra sidan enligt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar och enligt rörelse- och förvaltningsfastigheter, samt verkliga värden för förvaltningsfastigheter som redovisats till anskaffningsvärde,

14) beloppet av sådana i bokslutet redovisade fordringar på vilka ränta inte ackumuleras i bokföringen,

15) balansräkningsposten "Hos centralbank belåningsbara fordringsbevis", specificerad enligt statsskuldförbindelser och övriga,

16) immateriella tillgångar specificerade enligt utvecklingsutgifter, goodwill och övriga utgifter med lång verkningstid,

17) övriga tillgångar, specificerade,

18) resultatregleringar (aktiva) och förskottsbetalningar, specificerade enligt räntor och övriga.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. skall uppgifter lämnas om anskaffningsvärde och uppskrivning av materiella och immateriella tillgångar som tagits upp i balansräkningen, särredovisade per balanspost och omfattande

1) beloppet i början av räkenskapsperioden,

2) ökningar och minskningar under räkenskapsperioden samt överföringar mellan poster,

3) ackumulerade avskrivningar och nedskrivningar i början av räkenskapsperioden,

4) ackumulerade avskrivningar och nedskrivningar i början av räkenskapsperioden vilka hänför sig till avdrag och överföringar,

5) räkenskapsperiodens avskrivningar enligt plan, samt

6) nedskrivningar och deras återföringar.

En bokföringsskyldig som avses i 10 § 2 mom. behöver inte lämna de uppgifter som avses i 1 mom. 6, 8, 11 och 14 och 15 punkten.

Beträffande sådana finansiella tillgångar som avses i 1 mom. 2 punkten och som har sålts under räkenskapsperioden skall det bokförda värdet per försäljningstidpunkten samt försäljningsvinsten eller försäljningsförlusten uppges.

22 §

Noter till balansräkningens passiva

Noterna skall innehålla

1) en specifikation per balanspost av ökningar och minskningar av poster i eget kapital samt av överföringar mellan dessa poster under räkenskapsperioden,

2) en specifikation av poster bland passiva som har sammanslagits med stöd av 14 § 4 mom.,

3) bokförda och nominella värden för emitterade skuldebrev efter tillgångsslag,

4) för varje balanspost de verkliga värdena för alla finansiella skulder jämfört med bokförda värden,

5) för varje slag av reserv som ingår bland avsättningarna det bokförda värdet vid räkenskapsperiodens början och slut, ökningen under räkenskapsperioden samt det belopp som tagits i anspråk respektive återförts under räkenskapsperioden,

6) skuldernas maturitetsfördelning enligt balanspost,

7) en specifikation av balansposterna enligt poster i inhemsk och utländsk valuta,

8) avtalsspecifika uppgifter om varje efterställd skuld som överstiger 10 procent av det sammanlagda beloppet av efterställda skulder,

9) tidpunkten och villkoren för nyemission som baserar sig på optionsrätter och konvertibla skuldebrev som den bokföringsskyldige emitterat samt, i fråga om aktier som kan tecknas på grundval av dessa, aktieslag, antal aktier och det sammanlagda nominella beloppet, samt den ägar- och röstandel i den bokföringsskyldige som dessa medför,

10) gällande bemyndiganden för styrelsen att verkställa nyemission, emittera optionsrätter och ta upp lån mot konvertibla skuldebrev,

11) den bokföringsskyldiges aktiekapital uppdelat enligt aktieslag samt bolagsordningens huvudsakliga bestämmelser om varje aktieslag,

12) i fråga om kapitallån de huvudsakliga lånevillkoren och ränta eller annan gottgörelse som betalas för lånet och som inte redovisas som kostnad,

13) övriga skulder, specificerade,

14) resultatregleringar (passiva) och erhållna förskott, specificerade enligt räntor och övriga

15) beloppet av icke utdelningsbara poster bland eget kapital.

En bokföringsskyldig som avses i 10 § 2 mom. behöver inte lämna de uppgifter som avses i 1 mom. 3 och 6 punkten.

En bokföringsskyldig på vilken finansministeriets förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemittenter (538/2002) tillämpas skall dessutom lämna de uppgifter som avses i 2 kap. 5 § 1 mom. 7 och 8 punkten i nämnda förordning.

23 §

Noter angående finansiella instrument, derivatinstrument och fastighetstillgångar som skall värderas till verkligt värde

För finansiella instrument och derivatinstrument som skall värderas till verkligt värde skall noterna innehålla

1) principerna för de värderingsmodeller och värderingsmetoder som tillämpas på finansiella instrument vilkas verkliga värde har bestämts enligt 7 § 2 mom. 2 punkten,

2) för varje slag av finansiellt instrument som har redovisats till verkligt värde, det verkliga värdet och de värdeförändringar som har redovisats direkt i resultaträkningen samt de förändringar som redovisats i fonden för verkligt värde,

3) för varje slag av derivat, uppgifter om användningsomfattning och användnings syfte, inbegripet viktiga villkor som kan påverka beloppet av, tidpunkten för och sannolikheten av framtida kassaflöden,

4) för lån och övriga fordringar värderade till verkligt värde via resultaträkningen samt för finansieringsskulder den andel av förändringen av det verkliga värdet som beror på en förändring av kreditrisken, under räkenskapsperioden samt kumulativt; för sådana finansieringsskulder skall dessutom noterna innehålla det belopp som skall betalas till innehavaren när skulden förfaller till betalning,

5) en specifikation av förändringarna i fonden för verkligt värde under räkenskapsperioden, samt

6) för derivatinstrument, en specifikation av de underliggande tillgångarnas nominella och verkliga värden, uppdelade efter typ i säkringsinstrument och övriga instrument, med särredovisning av de instrument där motparten är ett företag i samma koncern.

För förvaltningsfastigheter som enligt lagens 153 § har redovisats till verkligt värde skall noterna innehålla

1) de grunder som använts för särskiljande mellan förvaltningsfastigheter och rörelsefastigheter,

2) de metoder som använts för bestämmande av verkligt värde och betydande antaganden som gjorts,

3) en beskrivning av och det bokförda värdet för de fastighetstillgångar som har värderats till anskaffningsvärde i stället för till verkligt värde därför att det verkliga värdet inte har kunnat bestämmas på ett tillförlitligt sätt.

För sådana i 2 mom. 3 punkten avsedda fastighetstillgångar som har sålts under räkenskapsperioden skall uppges det bokförda värdet per försäljningstidpunkten och försäljningsvinsten eller försäljningsförlusten.

24 §

Noter angående inkomstskatten

Noterna skall innehålla

1) uppgift om de latent skatteskulder och skattefordringar som avses i 5 kap. 18 § bokföringslagen, om dessa är väsentliga och inte har tagits upp i balansräkningen,

2) information om uppdelningen av inkomstskatter i skatter på inkomst av ordinarie verksamhet och skatter hänförliga till övrig verksamhet, om denna uppdelning inte görs i resultaträkningen, och

3) redogörelse för uppskrivningarnas eventuella inverkan på inkomstbeskattningen.

25 §

Noter angående säkerheter och ansvarsförbindelser

Noterna angående säkerheter skall innehålla

1) uppgift om skulder för vilka den bokföringsskyldige har pantsatt, intecknat eller på annat sätt som säkerhet ställt egendom, specificerade per säkerhetsslag för varje post av främmande kapital,

2) det sammanlagda värdet av de i 1 punkten avsedda säkerheterna, specificerat enligt nämnda punkt,

3) det sammanlagda värdet av säkerheter som den bokföringsskyldige ställt för egen del på annat sätt än vad som avses i 1 punkten, specificerat per säkerhetsslag,

4) det sammanlagda värdet av säkerheter som den bokföringsskyldige ställt för företag i samma koncern, specificerat per säkerhetsslag, samt

5) det sammanlagda värdet av andra säkerheter ställda av den bokföringsskyldige än sådana som avses i 1—4 punkten, specificerat per säkerhetsslag.

Noterna angående ansvarsförbindelser och åtaganden utanför balansräkningen skall innehålla

1) uppgift om hur den bokföringsskyldiges lagstadgade pensionsskydd och eventuella tilläggspensionsskydd har anordnats,

2) de nominella beloppen av hyror enligt leasinghyresavtal uppdelade i sådana som betalas under innevarande och följande räkenskapsperioder, de sistnämnda uppdelade i sådana som skall betalas inom högst fem år och sådana som har en betalningstid som överstiger fem år, samt de väsentliga uppsägnings- och inlösningsvillkoren i dessa avtal,

3) förbindelser utanför balansräkningen givna av den bokföringsskyldige till förmån för företag i samma koncern, specificerade enligt 10 §,

4) förbindelser enligt 3 punkten som givits till förmån för intresseföretag,

5) övriga i 10 § avsedda förbindelser utanför balansräkningen, specificerade,

6) det verkliga värdet för säkerheter som emottagits vid en överföring enligt lagen om finansiella säkerheter (11/2004), det verkliga värdet för säkerheter som sålts eller vidarepantsetts och uppgift om huruvida den bokföringsskyldige är skyldig att återföra det,

7) de sammanlagda beloppen av sådana fordringar och skulder som uppkommit i samband med förmedlingsverksamhet och som avses i 5 § 3 mom.,

8) ekonomiska åtaganden av annat slag som gäller den bokföringsskyldige och som inte har redovisats i balansräkningen.

26 §

Noter angående personalen och medlemmar av förvaltningsorgan

Noterna skall innehålla uppgift om det ge-

nomsnittliga antalet anställda under räkenskapsperioden, specificerat per grupp.

I fråga om verkställande direktören och ställföreträdaren för denne, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen och förvaltningsrådet samt personer som hör till motsvarande förvaltningsorgan skall per förvaltningsorgan uppges

1) lönerna och arvoden för dessa uppdrag,

2) det sammanlagda beloppet av penninglån som beviljats dem och minskningen eller ökningen av beloppet under räkenskapsperioden samt de huvudsakliga räntevillkoren och övriga villkor för lånen,

3) det sammanlagda beloppet av i 25 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom. 5 punkten avsedda säkerheter och ansvarsförbindelser som gäller dem samt huvudsakligt innehåll,

4) pensionsförbindelserna för dessa uppdrag.

I fråga om de personer som tidigare har hört till de organ som avses i 2 mom. skall uppgifterna enligt 4 punkten i det nämnda momentet anges per förvaltningsorgan.

I företag som emitterat värdepapper som har gjorts till föremål för offentlig handel enligt värdepappersmarknadslagen (495/1989) skall de uppgifter som avses i 2 mom. 1 och 4 punkten och i 3 mom. lämnas specificerade per person. I andra företag behöver de uppgifter som avses i 2 mom. 1 och 4 punkten och i 3 mom. inte lämnas, om de gäller en enskild person.

27 §

Innehav i andra företag

Noterna skall innehålla

1) för ett företag där ägarandelen är en femtedel eller mera, namn, hemort och ägarandel samt eget kapital och räkenskapsperiodens vinst eller förlust enligt senaste bokslut, och

2) i fråga om ett företag för vilket den bokföringsskyldige har obegränsat ansvar, de uppgifter som avses i 1 punkten samt uppgift om företagsform.

I den ägarandel som avses i 1 mom. 1 punkten inräknas även en sådan persons innehav som handlar i eget namn men på den bokföringsskyldiges vägnar.

Upplysningar som avses i 1 mom. behöver inte lämnas, om

1) upplysningen skulle orsaka betydande olägenhet för den bokföringsskyldige eller det företag som är föremål för innehavet, och grunderna till avvikelsen anges, eller

2) upplysningen är av ringa betydelse för en rättvisande bild.

I 1 mom. 1 punkten avsedd information om eget kapital och räkenskapsperiodens vinst eller förlust behöver inte lämnas, om

1) företaget tas upp som dotter- eller intresseföretag i den bokföringsskyldiges eller dess moderföretags koncernbokslut, eller

2) den bokföringsskyldige innehar mindre än hälften av aktierna eller andelarna i företaget och företaget inte är skyldigt att meddela sin balansräkning för registrering.

28 §

Övriga noter

Noterna skall innehålla

1) arten och omfattningen av notariatverksamhet som den bokföringsskyldige bedriver samt det sammanlagda beloppet av kundmedel som ett värdepappersföretag innehar,

2) det sammanlagda beloppet av obetalda andelsavgifter för andelsbanker och andra kreditinstitut som har formen av andelslag,

3) i fråga om andelsbanker och andra kreditinstitut som har formen av andelslag, beloppet av uppsagt andelskapital samt villkoren och tidpunkten för återbetalning av uppsagt andelskapital, samt

4) antalet medlemmar av andelsbanken.

29 §

Noter angående en bokföringsskyldig som hör till en koncern

Utöver vad som bestäms ovan i detta kapitel skall i noter till resultaträkningen eller balansräkningen för en bokföringsskyldig som hör till en inhemsk eller därmed jämförbar utländsk koncern anges

1) namn och hemort för det moderföretag som upprättar koncernbokslutet för den största koncern till vilken den bokföringsskyldige hör,

2) namn och hemort för moderföretaget i den underkoncern som ingår i den i 1 punkten avsedda koncernen och som den bokföringsskyldige hör till som dotterföretag,

3) uppgift om var en kopia av de bokslut som avses i 1 och 2 punkten kan erhållas,

4) ränteintäkter från och räntebetalningar till övriga företag i samma koncern och intresseföretag, samt

5) fordringar på övriga företag i samma koncern och intresseföretag liksom även skulder och kapitallån till dem, specificerade enligt balanspost.

Om man med stöd av 6 kap. 1 § 4 mom. i bokföringslagen har låtit bli att upprätta koncernbokslut, skall detta samt namnet och hemorten för det företag i vars koncernbokslut moderföretagets och dotterföretagens bokslut tas in nämnas i en not till moderföretagets resultaträkning eller balansräkning.

5 kap.

Koncernresultaträkning och koncernbalansräkning

30 §

Koncernresultaträkning

Koncernresultaträkningen för kreditinstitut och för andra finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver sådan verksamhet som avses i 4 § 1 mom. i kreditinstitutslagen samt koncernresultaträkningen för kreditinstituts holdingsammanslutningar upprättas enligt bilaga 5.

Resultaträkningen för värdepappersföretag och för finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver värdepappershandel för egen räkning och sådan verksamhet som avses i 16 § i lagen om värdepappersföretag samt koncernresultaträkningen för värdepappersföretags holdingsammanslutningar upprättas enligt bilaga 6.

På koncernresultaträkningen tillämpas dessutom vad som bestäms i 9 § 3 mom.

31 §

Koncernbalansräkning

Koncernresultaträkningen för kreditinstitut och för andra finansiella institut vilka som sin

huvudsakliga verksamhet bedriver sådan verksamhet som avses i 4 § 1 mom. i kreditinstitutslagen samt koncernbalansräkningen för kreditinstituts holdingsammanslutningar upprättas enligt bilaga 7.

Koncernbalansräkningen för värdepappersföretag och för finansiella institut vilka som sin huvudsakliga verksamhet bedriver värdepappershandel för egen räkning och sådan verksamhet som avses i 16 § i lagen om värdepappersföretag samt koncernbalansräkningen för värdepappersföretags holdingföretag upprättas enligt bilaga 8.

På koncernbalansräkningen tillämpas dessutom vad som föreskrivs i 10 § 3 mom.

32 §

Sammanställning av försäkringsbolags bokslut med koncernbokslutet

Försäkringsbolag som är dotterföretag redovisas i koncernen enligt denna förordning, om dotterföretagets branschandel är mindre än en tiondel av alla företag i finans- och försäkringsbranschen. Branschandelen bestäms enligt 4 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

6 kap.

Noter angående koncerner

33 §

Noter som motsvarar ett enskilt företags noter

I noterna till koncernresultaträkningen eller koncernbalansräkningen skall i tillämpliga delar lämnas de uppgifter om koncernen som avses i 19—28 §. För finansiella leasingavtal skall per avtalstyp lämnas uppgifter om bruttoinvesteringar, minimihyrornas nuvärden, ej intjänade finansiella intäkter samt leasingobjektens restvärden.

34 §

Noter angående upprättande

Noterna till koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen skall innehålla

1) principerna för upprättandet av koncernbokslutet,

2) redogörelse för de ändringar som skett i principerna och metoderna vid upprättandet av koncernbokslutet samt för inverkan av ändringarna på koncernens resultat och ekonomiska ställning,

3) en motiverad redogörelse, om man vid upprättandet av koncernbokslutet inte har följt samma värderings- och periodiseringsprinciper som i bokslutet för moderföretaget,

4) en motivering, om man i ett dotterföretags bokslut som redovisats i koncernen av särskild anledning har avvikit från de redovisningsprinciper som avses i 6 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen,

5) motivering, om man i ett intresseföretags bokslut som redovisats i koncernen har tillämpat principer som avviker från koncernens värderings- och periodiseringsprinciper,

6) redogörelse för sådana förändringar i koncernstrukturen som på ett väsentligt sätt påverkar möjligheterna att jämföra koncernbokslutet med koncernbokslutet för den föregående räkenskapsperioden,

7) grunden för den kurs enligt vilken ett utländskt dotterföretags eller intresseföretags bokslutsposter har omräknats till finsk valuta, samt

8) motiverad redogörelse, om avskrivningstiden för koncerngoodwill är längre än fem år.

35 §

Noter angående dotter- och intresseföretag

Noterna till koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen skall innehålla

1) för dotterföretag som har redovisats i koncernen, namn, hemort samt den ägarandel som koncernföretagen och de personer som handlar i eget namn men på koncernföretagens vägnar har i dotterföretaget,

2) de uppgifter som avses i 1 punkten om dotterföretag som inte har redovisats i koncernen samt information om dotterföretagets eget kapital och vinst eller förlust i det senaste bokslutet,

3) de uppgifter som avses i 1 punkten i

fråga om ett intresseföretag som har redovisats i koncernen samt information om sättet för angivande av det egna kapitalet vid tidpunkten för förvärvet,

4) de uppgifter som avses i 1 punkten i fråga om ett intresseföretag som inte har redovisats i koncernen samt information om detta intresseföretags eget kapital och vinst eller förlust i det senast upprättade bokslutet,

5) redogörelse för vad det gemensamma inflytandet baserar sig på, om ett intresseföretags bokslut har sammanställts med koncernbokslutet enligt 6 kap. 15 § i bokföringslagen,

6) i det fall att dotterföretaget har redovisats i koncernen på basis av ett bokslut som har upprättats för en räkenskapsperiod som har utgått vid en annan tidpunkt än moderföretagets räkenskapsperiod, en redogörelse för viktiga händelser som har påverkat dotterföretagets resultat och ekonomiska ställning och som har ägt rum under tiden mellan utgången av räkenskapsperioderna för dotterföretaget och moderföretaget,

7) information som är nödvändig för att bedöma relationen mellan ett i koncernbokslutet upptaget företag som inte är ett kreditinstitut eller finansiellt institut eller tjänsteföretag och andra koncernföretag.

Om den bokföringsskyldige inte tillämpar 6 kap. 7 § 6 mom. i bokföringslagen, inräknas i det egna kapital som avses i 1 mom. 2 och 4 punkten även de ackumulerade bokslutsdispositionerna, från vilka de latent skatteskulderna dras av.

36 §

Övriga noter

Utöver vad som bestäms i 33—35 § skall noterna till koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen innehålla

1) det ännu oavskrivna beloppet av koncerngoodwill för intresseföretag,

2) medelantalet anställda i samföretag som har redovisats i koncernen på det sätt som föreskrivs i 6 kap. 15 § i bokföringslagen,

3) den andel av ackumulerad avskrivningsdifferens och reserver som har upptagits som eget kapital.

7 kap.

Specifikationer till balansräkningen och specifikationer av noter

37 §

Balansspecifikationer

I balansspecifikationen skall i detalj per grupp förtecknas i den bokföringsskyldiges balansräkning vid räkenskapsperiodens utgång redovisade

1) materiella och immateriella tillgångar,

2) derivatinstrument, finansiella tillgångar och finansiella skulder värderade till verkligt värde, finansiella tillgångar och finansiella skulder som innehas för handel och finansiella tillgångar som kan säljas,

3) investeringar som hålls till förfall,

4) övriga fordringar, samt

5) skulder.

De i 1 mom. avsedda balansspecifikationerna får alternativt upprättas så att de innehåller enbart ökningar och minskningar under räkenskapsperioden.

38 §

Specifikationer av noter

De i 25 § avsedda noter som den bokföringsskyldige har fogat till sitt bokslut utan specifikation skall förtecknas per grupp. Över förändringarna skall föras en förteckning eller särskild bokföring under räkenskapsperioden, om uppgifterna inte framgår av huvudbokföringen.

39 §

Maskinläsbart datamedium

Balansspecifikationerna och specifikationerna av noter får upprättas i ett maskinläsbart datamedium ur vilket data vid behov kan tas fram i vanlig läsbar skriftlig form på det sätt som föreskrivs i 2 kap. 8 § i bokföringslagen eller med stöd av den.

40 §

Bekräftande

Specifikationerna enligt 37 och 38 § skall dateras och skrivas under av de personer som har avfattat dem. En specifikation i ett maskinläsbart datamedium bekräftas med en kod som anger vem som har upprättat den samt datum för upprättandet.

8 kap.

Tillämpning av internationella redovisningsstandarder

41 §

Förordningens tillämpning på bokslut och koncernbokslut som upprättats enligt internationella redovisningsstandarder

På bokslut och koncernbokslut som upprättats enligt internationella redovisningsstan-

Helsingfors den 9 februari 2007

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

darder enligt 7 a kap. 1 § i bokföringslagen samt på fristående verksamhetsberättelser tillämpas denna förordning inte, med undantag för vad som bestäms i 16 §, 17 §, 26 § 1 mom., 2 mom. 1—4 punkten samt 3 mom., 27 § 1—3 mom., 29 § 1 mom. 1—3 punkten, 35 § 1 mom. 1—5 punkten samt 36 § 2 punkten.

42 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2007.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets förordning av den 21 december 2000 om bokslut och koncernbokslut i kreditinstitut och värdepappersföretag (1259/2000).

Förordningen tillämpas första gången på den bokslut som upprättas för den räkenskapsperiod som slutar närmast efter det att förordningen har trätt i kraft.

Lagstiftningsråd Erkki Sarsa

RESULTATRÄKNING FÖR KREDITINSTITUT

Ränteintäkter
Nettointäkter från leasingverksamhet
Räntekostnader
RÄNTENETTO
Intäkter från eget kapitalinstrument
 Företag inom samma koncern
 Ägarintresseföretag
 Övriga företag
Provisionsintäkter
Provisionskostnader
Nettointäkter från värdepappershandel och valutaverksamhet
 Värdepappershandel
 Valutaverksamhet
Nettointäkter från finansiella tillgångar som kan säljas
Nettoresultat av säkringsredovisning
Nettointäkter från förvaltningsfastigheter
Övriga rörelseintäkter
Administrationskostnader
 Personalkostnader
 Löner och arvoden
 Lönebikostnader
 Pensionskostnader
 Övriga lönebikostnader
 Övriga administrationskostnader
Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella tillgångar
Övriga rörelsekostnader
Nedskrivningar av krediter och andra förbindelser
Nedskrivningar av övriga finansiella tillgångar
RÖRELSEVINST (-FÖRLUST)
Bokslutsdispositioner
Inkomstskatt
Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter skatt
Intäkter från och kostnader för övrig verksamhet
RÄKENSKAPSPERIODENS VINST (FÖRLUST)

*Bilaga 2***RESULTATRÄKNING FÖR VÄRDEPAPPERSBOLAG**

Provisionsintäkter
Nettointäkter från värdepappershandel och valutaverksamhet
Värdepappershandel
Valutaverksamhet
Intäkter från egetkapitalinstrument
Företag inom samma koncern
Ägarintresseföretag
Övriga företag
Ränteintäkter
Nettointäkter från finansiella tillgångar som kan säljas
Nettoresultat av säkringsredovisning
Nettointäkter från förvaltningsfastigheter
Övriga rörelseintäkter
INTÄKTER FRÅN INVESTERINGSTJÄNSTER
Provisionskostnader
Räntekostnader
Administrationskostnader
Personalkostnader
Löner och arvoden
Lönebikostnader
Pensionskostnader
Övriga lönebikostnader
Övriga administrationskostnader
Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella tillgångar
Övriga rörelsekostnader
Nedskrivningar av krediter och andra förbindelser
Nedskrivningar av övriga finansiella tillgångar
RÖRELSEVINST (-FÖRLUST)
Bokslutsdispositioner
Inkomstskatt
Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter skatt
Intäkter från och kostnader för övrig verksamhet
RÄKENSKAPSPERIODENS VINST (FÖRLUST)

BALANSRÄKNING FÖR KREDITINSITUT**AKTIVA**

Kontanta medel

Hos centralbanker belåningsbara skuldebrev

Statsskuldförbindelser

Övriga

Fordringar på kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Fordringar på allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Leasingobjekt

Skuldebrev

Den offentliga sektorn

Övriga

Aktier och andelar

Aktier och andelar i ägarintresseföretag

Aktier och andelar i företag inom samma koncern

Derivatinstrument

Immateriella tillgångar

Materiella tillgångar

Förvaltningsfastigheter samt aktier och andelar i förvaltningsfastigheter

Övriga fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar

Övriga materiella tillgångar

Aktieemissionsfordringar/Placeringsandelsemissionsfordringar/Grundfondsemissionsfordringar

Övriga tillgångar

Resultatregleringar och förskottsbetalningar

Latenta skattefordringar

PASSIVA**FRÄMMANDE KAPITAL**

Skulder till kreditinstitut

Centralbanker

Kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Skulder till allmänheten och den offentliga sektorn

Inlåning

På anfordran betalbar

Övrig

Övriga skulder

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev emitterade till allmänheten

Massskuldebrevslån

Övriga

Derivatinstrument och andra skulder som innehas för handel

Övriga skulder

Övriga skulder

Avsättningar

Resultatregleringar och erhållna förskott

Efterställda skulder

Kapitallån

Övriga

Latenta skatteskulder

ACKUMULERADE BOKSLUTSDISPOSITIONER

Avskrivningsdifferens

Reserver

EGET KAPITAL

Aktiekapital/Andelskapital/Grundkapital

Placeringsandelskapital/Grundfond/Tillskottskapital

Överkursfond

Uppskrivningsfond

Övriga bundna fonder

Reservfond

Fond för verkligt värde

Säkring av kassaflödet

Omräkningsdifferenser

Värdering till verkligt värde

Fonder enligt bolagsordningen

Övriga fonder

Fria fonder

Balanserad vinst (förlust)

Räkenskapsperiodens vinst (förlust)

FÖRBINDELSER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Förbindelser för kunders räkning till förmån för tredje part

Garantier och panter

Övriga

Oåterkalleliga förbindelser till förmån för kunder

Återköpsförbindelser avseende värdepapper

Övriga

*Bilaga 4***BALANSRÄKNING FÖR VÄRDEPAPPERSBOLAG****AKTIVA**

Kontanta medel

Fordringar på kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Fordringar på allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev

Den offentliga sektorn

Övriga

Aktier och andelar

Aktier och andelar i ägarintresseföretag

Aktier och andelar i företag inom samma koncern

Derivatinstrument

Immateriella tillgångar

Materiella tillgångar

Förvaltningsfastigheter samt aktier och andelar i förvaltningsfastigheter

Övriga fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar

Övriga materiella tillgångar

Aktieemissionsfordringar

Övriga tillgångar

Resultatregleringar och förskottsbetalningar

Latenta skattefordringar

PASSIVA**FRÄMMANDE KAPITAL**

Skulder till kreditinstitut

Skulder till allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev emitterade till allmänheten

Masskuldebrevslån

Övriga

Derivatinstrument och andra skulder som innehas för handel

Övriga skulder

Övriga skulder

Avsättningar

Resultatregleringar och erhållna förskott

Efterställda skulder

Kapitallån

Övriga

Latenta skatteskulder

ACKUMULERADE BOKSLUTSDISPOSITIONER

Avskrivningsdifferens

Reserver

EGET KAPITAL

Aktiekapital

Överkursfond

Uppskrivningsfond

Övriga bundna fonder

Reservfond

Fond för verkligt värde

Säkring av kassaflödet

Omräkningsdifferenser

Värdering till verkligt värde

Fonder enligt bolagsordningen

Övriga fonder

Fria fonder

Balanserad vinst (förlust)

Räkenskapsperiodens vinst (förlust)

FÖRBINDELSER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Förbindelser för kunders räkning till förmån för tredje part

Garantier och panter

Övriga

Oåterkalleliga förbindelser till förmån för kunder

Återköpsförbindelser avseende värdepapper

Övriga

KONCERNRESULTATRÄKNING FÖR KREDITINSTITUT

Ränteintäkter	
Räntekostnader	
RÄNTENETTO	
Intäkter från egetkapitalinstrument	
Provisionsintäkter	
Provisionskostnader	
Nettointäkter från värdepappershandel och valutaverksamhet	
Värdepappershandel	
Valutaverksamhet	
Nettointäkter från finansiella tillgångar som kan säljas	
Nettoresultat av säkringsredovisning	
Nettointäkter från förvaltningsfastigheter	
Övriga rörelseintäkter	
Administrationskostnader	
Personalkostnader	
Löner och arvoden	
Lönebikostnader	
Pensionskostnader	
Övriga lönebikostnader	
Övriga administrationskostnader	
Avskrivningar och nedskrivningar av koncerngoodwill	
Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella tillgångar	
Övriga rörelsekostnader	
Nedskrivningar av krediter och andra förbindelser	
Nedskrivningar av övriga finansiella tillgångar	
Andel av intresseföretagens resultat	
RÖRELSEVINST (-FÖRLUST)	
Inkomstskatt	
Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter skatt	
Minoritetsandelar av räkenskapsperiodens vinst eller förlust	
Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter minoritetsandelar	
Intäkter från och kostnader för övrig verksamhet	
RÄKENSKAPSPERIODENS VINST (FÖRLUST)	

*Bilaga 6***KONCERNRESULTATRÄKNING FÖR VÄRDEPAPPERSBOLAG**

Provisionsintäkter
Nettointäkter från värdepappershandel och valutaverksamhet
Värdepappershandel
Valutaverksamhet
Intäkter från egetkapitalinstrument
Ränteintäkter
Nettointäkter från finansiella tillgångar som kan säljas
Nettoresultat av säkringsredovisning
Nettointäkter från förvaltningsfastigheter
Övriga rörelseintäkter
INTÄKTER FRÅN INVESTERINGSTJÄNSTER
Provisionskostnader
Räntekostnader
Administrationskostnader
Personalkostnader
Löner och arvoden
Lönebikostnader
Pensionskostnader
Övriga lönebikostnader
Övriga administrationskostnader
Avskrivningar och nedskrivningar av koncerngoodwill
Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella tillgångar
Övriga rörelsekostnader
Nedskrivningar av krediter och andra förbindelser
Nedskrivningar av övriga finansiella tillgångar
Andel av intresseföretagens resultat
RÖRELSEVINST (-FÖRLUST)
Inkomstskatt
Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter skatt
Minoritetsandelar av räkenskapsperiodens vinst (förlust)
Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter minoritetsandelar
Intäkter från och kostnader för övrig verksamhet
RÄKENSKAPSPERIODENS VINST (FÖRLUST)

KONCERNBALANSRÄKNING FÖR KREDITINSTITUT**AKTIVA**

Kontanta medel

Hos centralbanker belåningsbara skuldebrev

Statsskuldförbindelser

Övriga

Fordringar på kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Fordringar på allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Leasingobjekt

Skuldebrev

Den offentliga sektorn

Övriga

Aktier och andelar

Aktier och andelar i ägarintresseföretag

Aktier och andelar i företag inom samma koncern

Derivatinstrument

Immateriella tillgångar

Koncerngoodwill

Övriga utgifter med lång verkningstid

Materiella tillgångar

Förvaltningsfastigheter samt aktier och andelar i förvaltningsfastigheter

Övriga fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar

Övriga materiella tillgångar

Aktieemissionsfordringar/Placeringsandelsemissionsfordringar/Grundfondsemissionsfordringar

Övriga tillgångar

Resultatregleringar och förskottsbetalningar

Latenta skattefordringar

PASSIVA**FRÄMMANDE KAPITAL**

Skulder till kreditinstitut

Centralbanker

Kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Skulder till allmänheten och den offentliga sektorn

Inlåning

På anfordran betalbar

Övrig

Övriga skulder

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev emitterade till allmänheten

Masskuldebrevslån

Övriga

Derivatinstrument och andra skulder som innehas för handel

Övriga skulder

Övriga skulder

Avsättningar

Resultatregleringar och erhållna förskott

Efterställda skulder

Kapitallån

Övriga

Latenta skatteskulder

Koncernreserv

EGET KAPITAL OCH MINORITETSSANDELAR

Aktiekapital/Andelskapital/Grundkapital

Placeringsandelskapital/Grundfond/Tillskottskapital

Överkursfond

Uppskrivningsfond

Övriga bundna fonder

Reservfond

Fond för verkligt värde

Säkring av kassaflödet

Omräkningsdifferenser

Värdering till verkligt värde

Fonder enligt bolagsordningen/stadgarna

Övriga fonder

Fria fonder

Balanserad vinst (förlust)

Räkenskapsperiodens vinst (förlust)

Minoritetsandelar av kapitalet

FÖRBINDELSER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Förbindelser för kunders räkning till förmån för tredje part

Garantier och panter

Övriga

Oåterkalleliga förbindelser till förmån för kunder

Återköpsförbindelser avseende värdepapper

Övriga

KONCERNBALANSRÄKNING FÖR VÄRDEPAPPERSBOLAG**AKTIVA**

Kontanta medel

Fordringar på kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Fordringar på allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev

Den offentliga sektorn

Övriga

Aktier och andelar

Aktier och andelar i ägarintresseföretag

Aktier och andelar i företag inom samma koncern

Derivatinstrument

Immateriella tillgångar

Koncerngoodwill

Övriga utgifter med lång verkningstid

Materiella tillgångar

Förvaltningsfastigheter samt aktier och andelar i förvaltningsfastigheter

Övriga fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar

Övriga materiella tillgångar

Aktieemissionsfordringar

Övriga tillgångar

Resultatregleringar och förskottsbetalningar

Latenta skattefordringar

PASSIVA**FRÄMMANDE KAPITAL**

Skulder till kreditinstitut

Skulder till allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev emitterade till allmänheten

Masskuldebrevslån

Övriga

Derivatinstrument och andra skulder som innehas för handel

Övriga skulder

Övriga skulder

Avsättningar

Resultatregleringar och erhållna förskott

Efterställda skulder

Kapitallån

Övriga

Latenta skatteskulder

Koncernreserv

EGET KAPITAL OCH MINORITETSSANDELAR

Aktiekapital

Överkursfond

Uppskrivningsfond

Övriga bundna fonder

Reservfond

Fond för verkligt värde

Säkring av kassaflödet

Omräkningsdifferenser

Värdering till verkligt värde

Fonder enligt bolagsordningen

Övriga fonder

Fria fonder

Balanserad vinst (förlust)

Räkenskapsperiodens vinst (förlust)

Minoritetsandelar av kapitalet

FÖRBINDELSER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Förbindelser för kunders räkning till förmån för tredje part

Garantier och panter

Övriga

Oåterkalleliga förbindelser till förmån för kunder

Återköpsförbindelser avseende värdepapper

Övriga

Nr 151

Finansministeriets förordning**om fondbolags bokslut och verksamhetsberättelse samt om placeringsfonders bokslut, verksamhetsberättelse och halvårsrapport**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 39 § 2 mom., 94 § 2 mom. och 96 § 3 mom. i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999), sådana de lyder, 39 § 2 mom. i lag (134/2007) samt 94 § 2 mom. och 96 § 3 mom. i lag 224/2004:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Bokslutet för fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999, nedan lagen) samt bokslutet, verksamhetsberättelsen och halvårsrapporten för placeringsfonder som avses i lagen samt för specialplaceringsfonder som avses i lagens 12 kap. upprättas i enlighet med denna förordning. På fondbolagets bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas även vad det föreskrivs i 146 och 148—155 § i kreditinstitutslagen (121/2007), om inte något annat följer av denna förordning.

Bokslutet för en placeringsfond upprättas i enlighet med denna förordning oberoende av om det fondbolag som förvaltar placeringsfonden upprättat sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. i bokföringslagen.

Vad som i denna förordning föreskrivs om bokslut tillämpas på motsvarande sätt på koncernbokslut, om inte något annat särskilt fastställs.

2 §

Närmare bestämmelser

Finansinspektionen meddelar med stöd av 39 § 3 mom. i lagen närmare föreskrifter om lämnandet av de uppgifter som avses i denna förordning.

2 kap.

Fondbolags bokslut och verksamhetsberättelse

3 §

Resultaträkning och balansräkning för fondbolag

Resultaträkningen och balansräkningen för fondbolag upprättas i enlighet med bilaga I till denna förordning.

För förvaltningsarvoden som antecknats under arvoden skall i resultaträkningen särskilt anges deras bruttobelopp och det belopp som har återburits till placerarna. Av arvoden skall specificeras de arvoden som fås från verksamhet enligt 5 § 2 mom. i lagen. Arvodena kan specificeras antingen i resultaträkningen eller i noterna.

4 §

Redovisning av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och finansiella leasingavtal i bokslutet och koncernbokslutet

På fondbolags bokslut tillämpas vad som föreskrivs i 2 och 3 samt 5—8 § i finansministeriets förordning om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i kreditinstitut och värdepappersföretag (150/2007).

På antecknande av finansiella leasingavtal i koncernbokslut tillämpas vad som föreskrivs i 4 § i den förordning som nämns i 1 mom.

5 §

Finansieringsanalys och innehållet i noterna

På noterna till fondbolags bokslut och på finansieringsanalys tillämpas vad som föreskrivs i 4 kap. i finansministeriets förordning om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i kreditinstitut och värdepappersföretag (150/2007).

6 §

Innehållet i verksamhetsberättelsen

Verksamhetsberättelsen skall innehålla åtminstone följande uppgifter om viktiga omständigheter gällande utvecklingen av fondbolagets verksamhet:

1) en redogörelse som ger en rättvisande bild av utvecklingen och resultatet av fondbolagets verksamhet samt av fondbolagets ställning, inklusive en beskrivning av de viktigaste framtida riskerna och osäkerhetsfaktorerna,

2) väsentliga händelser under räkenskapsperioden och efter dess utgång,

3) den förväntade framtida utvecklingen,

4) de risker som anknyter till finansiella instrument och en redogörelse för målen och principerna för styrningen av dem, särskilt för kreditrisker, marknadsrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker, inklusive principerna för säkrande av varje huvudtyp av sådana planerade transaktioner där säkringsredovisning används.

Verksamhetsberättelsen skall innehålla en redogörelse, om fondbolaget har blivit moderföretag eller har varit övertagande företag vid en fusion eller om fondbolaget har delats. I verksamhetsberättelsen skall eventuella utländska filialer och representationskontor uppges.

I verksamhetsberättelsen skall ingå styrelsens förslag till åtgärder beträffande fondbolagets vinst samt ett förslag till eventuell utdelning av övrigt fritt eget kapital.

Den redogörelse som avses i 1 mom. 1 punkten skall vara en opartisk och heltäckande analys av utvecklingen och resultatet i fråga om fondbolagets verksamhet samt av fondbolagets ställning, och den skall mot-

svara omfattningen och mångformigheten hos fondbolagets verksamhet.

Ett fondbolags verksamhetsberättelse som avses i 5 § 2 mom. i lagen skall innehålla en kapitaltäckningsanalys med uppgifter om fondbolagets kapitalbas och minimibeloppet för kapitalbasen.

I fråga om nyckeltalen och de viktigaste posterna i resultat- och balansräkningen skall i verksamhetsberättelsen ingå en tabell som upptar åtminstone de tre senaste räkenskapsperioderna. Nyckeltal och andra uppgifter skall också anges om övriga faktorer som eventuellt har betydelse för fondbolagets verksamhet, såsom om personalen.

3 kap.

Placeringsfonders och specialplaceringsfonders bokslut

7 §

Allmänna principer för upprättande av placeringsfonders och specialplaceringsfonders bokslut

Bokslutet för en placeringsfond och en specialplaceringsfond upprättas med iakttagande av de bestämmelser om beräkning av placeringsfondens värde som ingår i placeringsfondens stadgar.

Vad som i denna förordning föreskrivs om värdepapper tillämpas även på penningmarknadsinstrument som avses i 2 § 13 punkten i lagen.

8 §

Resultaträkning och balansräkning för placeringsfonder och specialplaceringsfonder

Resultaträkningen och balansräkningen för placeringsfonder och specialplaceringsfonder upprättas i enlighet med bilaga II till denna förordning.

Om en specialplaceringsfond har placerat medel i fastigheter eller fastighetsvärdepapper skall de värdeförändringar, intäkter och kostnader som de orsakar i resultaträkningen anges särskilt på egen rad till nettobelopp före ränteintäkter.

Om en specialplaceringsfond har tagit långfristigt lån skall det anges först under gruppen främmande kapital i balansräkningen.

De fastigheter och fastighetsvärdepapper som avses ovan i 2 mom. anges särskilt för vardera posten, värderade till marknadsvärde som första post under aktiva i balansräkningen.

9 §

Noter angående upprättande av bokslut

Noterna till bokslutet skall bestå av åtminstone de noter som anges i 2 kap. 2 § 1 mom. i bokföringsförordningen (1339/1997).

En specialplaceringsfond som huvudsakligen placerar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper skall dessutom i noterna ange uppgifter om metoderna för värdering av fastigheterna och eventuella ändringar av dessa.

10 §

Noter till resultaträkningen

Noterna till resultaträkningen skall innehålla resultaträkningens poster "Nettointäkter från värdepapper" och "Nettointäkter från derivatinstrument" specificerade enligt följande:

Nettointäkter från värdepapper:

Aktierelaterade poster

Överlåtelsevinster

Överlåtelseförluster

Icke-realiserade värdeförändringar, netto

Ränterelaterade poster

Överlåtelsevinster

Överlåtelseförluster

Icke-realiserade värdeförändringar, netto

Sammanlagt

Nettointäkter från derivatinstrument:

Aktierelaterade poster

Vinster

Förluster

Icke-realiserade värdeförändringar, netto

Ränterelaterade poster

Vinster

Förluster

Icke-realiserade värdeförändringar, netto

Andra än aktie- eller ränterelaterade poster

Vinster

Förluster

Icke-realiserade värdeförändringar, netto

Sammanlagt

Av fastigheters och fastighetsvärdepappers nettointäkter skall specificeras hyresinkomster, vederlag, realiserade och icke-realiserade vinster och förluster samt övriga intäkter och kostnader specificerade på vederbörligt sätt.

11 §

Noter till balansräkningen

I noterna till balansräkningen skall anges:

1) Fondens värdeförändring under räkenskapsperioden, specificerad på följande sätt:

Fondens värde 1.1.

Teckning av fondandelar

Inlösen av fondandelar

Utdelning av avkastning

Räkenskapsperiodens vinst/förlust

Fondens värde 31.12.

2) En beräkning av den utdelningsbara avkastningen 31.12. enligt fondens stadgar.

3) Placeringar i värdepapper enligt slag samt derivatinstrument klassificerade enligt bilaga III till denna förordning och avstämda mot fondens värde 31.12. En specialplaceringsfond skall dessutom ange fastighetsvärdepappersplaceringar och fastighetsplaceringar klassificerade enligt nämnda bilaga och avstämda mot fondens värde 31.12.

4) Uppgift om skulder och andra förbindelser för vilka specialplaceringsfonden har pantsatt, intecknat eller på annat sätt som säkerhet ställt egendom, specificerade per säkerhetsslag.

4 kap.

En placeringsfonds och en specialplaceringsfonds verksamhetsberättelse och halvårsrapport

12 §

Innehållet i verksamhetsberättelsen

Utöver vad som anges i 29 § i lagen skall en placeringsfonds och en specialplaceringsfonds verksamhetsberättelse förutom det fö-

regående bokslutet samt revisionsberättelsen innehålla åtminstone

1) en redogörelse, med beaktande av fondens placeringspolitik, för fördelningen av placeringarna per bransch, geografiskt marknadsområde eller enligt andra ändamålsenliga grunder som beskriver placeringarnas sammansättning såsom en procentuell andel av fondens värde,

2) en redogörelse för fördelningen av placeringarna enligt olika andelsserier såsom en procentuell andel av fondens värde,

3) en redogörelse för de ändringar som inträffat i placeringarnas sammansättning under rapportperioden,

4) en redogörelse för i vilken omfattning fonden i sin verksamhet har använt olika derivatinstrument, låne- och återköpsavtal samt för antalet dylika avtal i slutet av året separat fördelade på avtal som ingåtts för att avvärja risker som hänför sig till placeringsverksamhet och i övrigt som en del av placeringsverksamhet enligt målen,

5) fondens värde och värdet av en fondandel under den senaste räkenskapsperioden och de två föregående räkenskapsperioderna,

6) en redogörelse för de arvoden som betalats till fondbolaget eller förvaltningsinstitutet fördelade på arvoden för förvaltning och förvaring av fondens medel samt på motsvarande kostnader för de placeringsfonder och fondföretag som varit föremål för fondens placeringar, ifall fonden på grundval av sina stadgar kan placera egna medel i andelar i andra placeringsfonder och fondföretag.

En specialplaceringsfond som huvudsakligen placerar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper skall i sin verksamhetsberättelse ange sådana uppgifter om sina fastigheter som uppfyller minimikraven i 3 § i finansministeriets beslut om kompletterande bestämmelser till lagen om fastighetsfonder (135/1998).

De redogörelser som avses ovan i 1 mom. kan lämnas antingen som separata utredningar till verksamhetsberättelsen eller i samband med bokslutsuppgifterna.

Helsingfors den 9 februari 2007

Andra finansminister *Ulla-Maj Widenroos*

13 §

Innehållet i halvårsrapporten

Utöver vad som anges i 29 § i lagen skall en placeringsfonds och en specialplaceringsfonds halvårsrapport åtminstone innehålla en sådan redogörelse för rapportperioden som avses i 11 § 3 punkten för placeringar i värdepapper, klassificerad enligt bilaga III, samt de redogörelser som avses i 12 § 1 mom. 1, 3 och 6 punkten.

5 kap.

Ikraftträdande

14 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2007.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets förordning av den 17 juni 2004 om placeringsfonders bokslut, verksamhetsberättelse och halvårsrapport samt fondbolags och förvaringsinstituts bokslut (515/2004).

Förordningen tillämpas första gången på den bokslut som upprättas för den räkenskapsperiod som slutar närmast efter det att förordningen har trätt i kraft, dock så att fondbolags och placeringsfonders resultaträkningar och balansräkningar för nämnda räkenskapsperiod i stället för i enlighet med de resultaträknings- och balansräkningsscheman som ingår i bilagorna till denna förordning får upprättas i enlighet med den förordning som upphävs genom föreliggande förordning.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 mom. tillämpas förordningen på bokföringen för en specialplaceringsfond som huvudsakligen placerar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper från ingången av den räkenskapsperiod som börjar närmast efter att förordningen trätt i kraft.

Lagstiftningsråd *Erkki Sarsa*

RESULTATRÄKNINGS- OCH BALANCRÄKNINGSSCHEMA FÖR FONDBOLAG**RESULTATRÄKNING**

Provisionsintäkter

- Förvaltningsarvoden
- Återburna förvaltningsarvoden
- Teckningsprovisioner
- Inlösningsprovisioner
- Övriga arvoden

Intäkter från eget kapitalinstrument

- Företag inom samma koncern
- Ägarintresseföretag
- Övriga företag

Ränteintäkter

Nettointäkter från finansiella tillgångar som kan säljas

Nettoresultat av säkringsredovisning

Övriga rörelseintäkter

FONDBOLAGSVERKSAMHETENS INTÄKTER

Provisionskostnader

Räntekostnader

Administrationskostnader

Personalkostnader

Löner och arvoden

Lönebikostnader

Pensionskostnader

Övriga lönebikostnader

Övriga administrationskostnader

Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella tillgångar

Övriga rörelsekostnader

Nedskrivningar av krediter och andra förbindelser

Nedskrivningar av övriga finansiella tillgångar

RÖRELSEVINST (-FÖRLUST)

Bokslutsdispositioner

Inkomstskatt

Vinst (förlust) av ordinarie verksamhet efter skatt

Intäkter från och kostnader för övrig verksamhet

RÄKENSKAPSPERIODENS VINST (FÖRLUST)

BALANSRÄKNING**AKTIVA**

Kontanta medel

Fordringar på kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Fordringar på allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev

Den offentliga sektorn

Övriga

Aktier och andelar

Aktier och andelar i ägarintresseföretag

Aktier och andelar i företag inom samma koncern

Derivatinstrument

Immateriella tillgångar

Materiella tillgångar

Förvaltningsfastigheter samt aktier och andelar i förvaltningsfastigheter

Övriga fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar

Övriga materiella tillgångar

Aktieemissionsfordringar

Övriga tillgångar

Resultatregleringar och förskottsbetalningar

Latenta skattefordringar

PASSIVA**FRÄMMANDE KAPITAL**

Skulder till kreditinstitut

På anfordran betalbara

Övriga

Skulder till allmänheten och den offentliga sektorn

På anfordran betalbara

Övriga

Skuldebrev emitterade till allmänheten

Masskuldebrevslån

Övriga

Derivatinstrument och andra skulder som innehas för handel

Övriga skulder

Övriga skulder

Avsättningar

Resultatregleringar och erhållna förskott

Efterställda skulder

Kapitallån

Övriga

Latenta skatteskulder

ACKUMULERADE BOKSLUTSDISPOSITIONER

Avskrivningsdifferens

Reserver

EGET KAPITAL

Aktiekapital

Överkursfond

Uppskrivningsfond

Övriga bundna fonder

Reservfond

Fond för verkligt värde

Säkring av kassaflödet

Omräkningsdifferenser

Värdering till verkligt värde

Fonder enligt bolagsordningen

Övriga fonder

Fria fonder

Balanserad vinst (förlust)

Räkenskapsperiodens vinst (förlust)

FÖRBINDELSER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Förbindelser för kunders räkning till förmån för tredje part

Garantier och panter

Övriga

Oåterkalleliga förbindelser till förmån för kunder

Återköpsförbindelser avseende värdepapper

Övriga

Bilaga II

**RESULTATSRÄKNINGS- OCH BALANSRÄKNINGSSCHEMA FÖR
PLACERINGSFONDER****RESULTATRÄKNING****1. INTÄKTER OCH VÄRDEFÖRÄNDRINGAR**

- a) Nettointäkter från värdepapper
- b) Nettointäkter från derivatinstrument
- c) Utdelningsintäkter och vinstandelar
- d) Ränteintäkter
- e) Övriga intäkter

2. KOSTNADER

- a) Arvodeskostnader
 - aa) Till fondbolag
 - ab) Till förvaringsinstitut
- b) Räntekostnader
- c) Övriga kostnader

3. RÄKENSKAPSPERIODENS VINST (FÖRLUST)**BALANSRÄKNING****A k t i v a**

- 1. Värdepapper till marknadsvärde
 - 2. Kundfordringar
 - 3. Övriga fordringar
 - a) Derivatinstrumentens värdestegringar
 - b) övriga
 - 4. Resultatregleringar
 - 5. Kassa och bank
- Aktiva sammanlagt

P a s s i v a**A. FONDENS VÄRDE**

- 1. Fondens värde

B. FRÄMMANDE KAPITAL

- 1. Skulder till leverantörer
 - 2. Övriga skulder
 - a) Nedskrivningar av derivatinstrument
 - b) Övriga
 - 3. Resultatregleringar
- Passiva sammanlagt

Bilaga III

KLASSIFICERINGEN AV PLACERINGSFONDERS OCH SPECIALPLACERINGSFONDERS VÄRDEPAPPERSPLACERINGAR OCH DERIVATINSTRUMENT

Värdepapper	Antal St/nominellt, EUR	Kurs EUR/%	Marknadsvär- de/värdeförändring, EUR	Procent av fondens värde
Värdepapper med vilka bedrivs offentlig handel på fondbörsens börslista <i>Sammanlagt</i>				
Värdepapper med vilka bedrivs handel på någon annan reglerad marknadsplats, som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten, än fondbörsens börslista <i>Sammanlagt</i>				
Värdepapper vilkas emissionsvillkor innefattar ett åtagande att göra värdepapperen föremål för handel inom ett år efter att de emitterats inom någotdera av ovan nämnda omsättningssystem <i>Sammanlagt</i>				
Övriga värdepapper <i>Sammanlagt</i>				
<i>Värdepapper sammanlagt</i>				
<i>Standardiserade derivatinstrument</i>				
Räntederivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Valutaderivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Aktiederivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Övriga derivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
<i>Icke standardiserade derivatinstrument</i>				
Räntederivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Valutaderivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Aktiederivat Terminskontrakt Options-				

kontrakt

Köpta Utställda

Övriga derivat Terminkontrakt Op-
tionskontrakt

Köpta Utställda

Kassa och övriga tillgångar, netto

Fondens värde

Antalet utlöpande andelar Antalet till-
växtandelar Antalet avkastningsandelar

Värdet av en fondandel Värdet av en
tillväxtandel Värdet av en avkastnings-
andel

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 121—151, 19 1/4 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2007

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663